

தமிழ் நாடு சட்ட மன்ற மேலவை.

இங்கட்கிழமை, 1975 நவம்பர் 10.

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்ட மன்ற மேலவை மண்டபத்தில் பிற்பகல் 4 மணியளவில் மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் (திரு. ம. பொ. சிவஞானம்) அவர்கள் தலைமையில் அவை கூடியது.

1. வினாக்கள்-விடைகள்.

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

குறுகியகால வினா.

Text books in Minority Languages.

1. S. N. Q.—THIRUVALARGAL K. ARIVAZHAGAN and
3. MUTHUSWAMY: Will the Hon. the Minister for Education
be pleased to state:

(a) whether text-books in Minority Languages like Telugu, Kannada, Urdu, etc., for new Mathematics, Science, History and Geography subjects from Standards VI to IX have been published by the Tamil Nadu Text Book Society; and

(b) if not, the arrangements proposed to be made in this regard for the children studying those subjects in such languages?

சிறுபான்மை மொழிகளில் பாடப் புத்தகங்கள்

திருவாளர்கள் க. அறிவுமகன் & செ. முத்துசாமி: மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழ் நாடு பாடப் புத்தகக் கழகத்தினால், ஆறு முதல் ஒன்பது வரையிலான வகுப்புகளுக்குரிய புதிய கணிதம், அறிவியல், வரலாறு, பூகோளம் ஆகிய பாடப் புத்தகங்கள் தெலுங்கு, கன்னடம், உருது முதலிய சிறுபான்மை மொழிகளில் வெளியிடப்பட்டுள்ளனவா?

(இ) இல்லை எனில், அந்த மொழிகளில் அப்பாடங்களைப் பயிலும் மாணவர்கள் தொடர்பாக மேற்கொள்ள உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள ஏற்பாடுகள் யாவை?

[1975 நவம்பர் 10]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) இவ்விஷயத்தில் சிறுபான்மை மொழிகள் என்பது தெலுங்கு, உருது, கன்னடம், மலையாளம் ஆகிய நான்கு மொழிகளைக் குறிக்கும். ஐந்தா ஆறு படிவங்களுக்கு சிறுபான்மை மொழிகளில் பாடநூல் நிறுவனம் கீழ்க்கண்ட புத்தகங்களை வெளியிட்டுள்ளது :—

- 1 ஆறாம் வகுப்பு வரலாறு .. தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம், பாட புத்தகம். உருது ஆகிய மொழிகளிலும்.
- 2 ஏழாம் வகுப்பு வரலாறு .. தெலுங்கு, மலையாளம், ஆகிய இரு மொழிகளிலும்.
- 3 ஆறாம் வகுப்பு புவிவியல் .. நான்கு சிறுபான்மை மொழிகளிலும்.
- 4 ஏழாம் வகுப்பு புவிவியல் .. தெலுங்கு மொழியில் மட்டும்.
- 5 ஆறாம் வகுப்பு கணித .. தெலுங்கு மொழியில் மட்டும்.
- 6 ஆறாம் வகுப்பு அறிவியல் .. தெலுங்கு, மலையாளம், ஆகிய மொழிகளில் மட்டும்.

ஆறு, ஏழு படிவங்களுக்கு வெளியிட்டுள்ள மொத்த நூல்கள் 14 ஆகும்.

(இ) புதிய பாடத் திட்டத்தின்படி எட்டாம் வகுப்பு முடிய கணிதம், அறிவியல், வரலாறு, புவிவியல் ஆகிய பாடங்களில் சிறுபான்மை மொழியில் புத்தகங்கள் வெளியிட தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

திரு. செ. முத்துசாமி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஓரூர் வட்டத்திலே உள்ள புள்ளிகளில் 99 சதவிகிதம் தெலுங்கு படிக்கக்கூடிய பிள்ளைகளாக இருக்கின்றனர். அரசின் புதிய பாடத் திட்டம் வந்த பிறகும் கூட, இந்தப் பாடப் புத்தகங்கள் அச்சடிக்கப்படாமல் மாணவர்களுக்குச் சங்கடமாக இருக்கின்றது. அரசு கொள்கையாக ஏற்றிருக்கக்கூடிய புத்தகங்கள் அச்சடிக்கப்படாததற்குக் காரணம் என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : எந்தெந்த புத்தகங்கள் அச்சடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்ற புள்ளி விவரங்களைக் குறிப்பிட்டேன். மேலும், சிறுபான்மை மொழியினருக்கு புத்தகங்கள் அச்சிடுவதற்காக 4-7-1975 அன்று அரசு ஒரு ஆணை பிறப்பித்தது. இதனால் நான்கு மொழி பெயர்ப்புக் கழகங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இக்கழகங்களால் எட்டாம் வகுப்பு வரையிலே உள்ள சிறுபான்மை பாடப் புத்தகங்கள் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு அச்சடிப்பதற்காக முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. 18 டைட்டில்களில் இக்கழகம் அளிக்க இருக்கிறது. அவை வந்தவுடன் எட்டாம் வகுப்புவரையிலும் பாடப் புத்தகங்கள் கிடைக்கும். 9, 10, 11 ஆவது வகுப்புகளுக்கான புத்தகங்களை மொழி பெயர்ப்பதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

1975 நவம்பர் 10]

திரு. கே. எஸ். கணபதி : விருப்பப்பாடமான சமஸ்கிருத மொழியிலே 10, 11-வது வகுப்புகளுக்கான புத்தகங்கள் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றனவா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : நாம் எதையெதையெல்லாம் பாடப் புத்தகமாகத் தயாரிப்பது என்பதுபற்றியும் சிறுபான்மைப் பகுதியினர் மாநிலங்களில் வெளியிட்டுள்ள புத்தகங்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாமா அல்லது அதே மொழியிலே தனியாகப் புத்தகங்கள் தயாரித்து அளிப்பதா என்பதுபற்றியும் ஆலோசிக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. செ. முத்துசாமி : எட்டாம் வகுப்பு வரையிலே அடுத்த ஆண்டு புத்தகங்கள் வந்துவிடும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். 9, 10, 11-வது வகுப்புகளுக்கு, குழு ஆராய்ந்த பிறகுதான் முடிவெடுக்கும் என்று சொல்கிறார்கள். தனியார் கம்பெனிப் புத்தகங்கள் வாங்குவதற்கான சூழ்நிலையும் இல்லை. இந்த நிலையைத் தவிர்க்க, சிறுபான்மையினருக்கு வேண்டிய புத்தகங்களை ஆந்திரா பகுதியிலே இருப்பவர்கள் மூலமாக அச்சிடுவதற்கு முயற்சிகள் எடுக்கப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : கூடுமானவரையிலே அவர்களுக்கு சிறிய அளவிலே புத்தகங்கள் வெளியிடும்போது, எந்த அளவுக்கு அவர்கள் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பதைப் பார்த்து, குறிப்பாக வரலாறை எடுத்துக்கொண்டால் தேவை என்ற அளவிலே 6,544 புத்தகங்களை வெளியிட்டிருக்கிறோம். ஆனால் 837 புத்தகங்கள்தான் வாங்கியிருக்கிறார்கள். அதே மாதிரி ஐந்தாம் வகுப்பு வரலாற்றுப் புத்தகங்கள் 10,036 வெளியிட்டிருக்கிறோம். வாங்கியிருப்பது 2,055தான். ஆறாம் வகுப்புக்கு 10,147 தேவை. ஆனால் 2,009 புத்தகங்கள்தான் வாங்கியிருக்கிறார்கள். ஏழாம் வகுப்புக்கு 8,041 புத்தகங்களில் 804 புத்தகங்கள்தான் வாங்கியிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு வகைப் புத்தகங்களை வாங்குவதற்கு சிறுபான்மையினர் பள்ளிகளில் 32 அல்லது 4? பேர்தான் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் 'சைக்கிளோஸ்டைல்' செய்து புத்தக வடிவிலே கொடுக்கலாமா என்பதுபற்றி ஆலோசித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். கர்நாடகா, ஆந்திரா, கேரளா போன்ற மாநிலங்களிலிருந்து நாம் புத்தகங்களைத் திருவிக்க முடியாது. ஏனென்றால் அவர்கள் சிலபஸும் நம்முடைய சிலபஸும் வேறுபடும். நாம் தமிழில் எவ்வாறு சிலபஸ் போட்டிருக்கிறோமோ அந்த அடிப்படையில் மற்ற மொழிப் புத்தகங்களையும் வெளியிட வேண்டியிருக்கிறது. இதற்கான முயற்சிகள் எடுக்க 4-7-1975 அன்று பாட நூல் நிறுவனத்துக்கு அணையிடப்பட்டது. அந்தப் புத்தகங்களுக்கான மொழிபெயர்ப்பில் அவர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். 18 டைட்டில் களில் எட்டாவது வரையிலே புத்தகங்கள் வர இருக்கின்றன. அந்த அளவிலே படிப்படியாக இன்னும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

[1975 நவம்பர் 10]

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : தமிழ் நாடு எல்லையில் ஓசூர் வட்டத்தில் உள்ள பள்ளியில் 100-க்கு 99 பள்ளிகளில் தமிழைத் தவிர வேறு மொழியைப் பாடமொழியாகக் கொண்டு மாணவர்கள் பயில்கிறார்கள் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. முத்துசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள். அது சரியான தகவல்தானா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : ஓசூர் பகுதி முழுவதும் என்று சொல்வதற்கில்லை. சில இடங்களில் 99 சதவிகிதத்தினர் தெலுங்கு பேசுபவர்கள் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் இருக்கும் இடங்களில் இப்படிப் பெரும்பான்மையானவர்கள் பள்ளிகளில் இருக்கிறார்கள்.

திரு. செ. முத்துசாமி : 99 சதம் மாணவர்கள் என்று தவத்திரு அடிகளார் அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் சொன்னது சில பள்ளிகளிலே 99 சதவிகிதம் மாணவர்கள் தெலுங்கு மீடியம் கொண்டு படிக்கிறார்கள். மேலும் அது என்னுடைய தொகுதி என்ற அளவிலேதான் விளக்கமாகச் சொன்னேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் 99 சதவிகிதம் மாணவர்கள் என்று தவறாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் 10 ஆயிரம் புத்தகங்கள் போட்டால், 2,500 புத்தகங்கள்தான் விற்பனை ஆகின்றன என்று கருத்துத் தெரிவித்தார்கள். எவ்வளவு புத்தகம் போட வேண்டுமென்று அவர்கள் கணக்கிட்டது தவறா அல்லது புத்தகங்கள் வாங்காமல் தேங்கிக் கிடக்கின்றனவா என்பதை அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தமிழ் நாட்டிலே பொது வாகவே இந்த நிலைதான் இருக்கிறது. ஆறு லட்சம் மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள் ; 6 லட்சம் புத்தகங்கள் அச்சடித்து வழங்கினால், இரண்டரை லட்சம் புத்தகங்கள்தான் வாங்கியிருக்கிறார்கள். கணக்கிடுவது 6 லட்சம். ஆனால் வாங்கியிருப்பது இரண்டரை லட்சம். மற்றவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்றே நமக்குத் தெரியவில்லை. இந்த நிலைதான் இங்கேயும் இருக்கிறது.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : உருது பாடப் புத்தகங்களைப் பொறுத்த வரையிலே, சில பள்ளிகளில் புத்தகங்கள் அச்சடித்துக் கொடுக்கப்படவில்லை என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தேர்வுக்கு இன்னும் நேரமிருந்து மாநங்கள் தான் இருக்கின்றன. இந்த நிலையில் மாணவர்கள் எப்படித் தேர்வு எழுது வார்கள், இதற்கு அரசு என்ன வழிவகை செய்யும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1973 நவம்பர் 10]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தமிழிலே அப்படிப்பட்ட நிலை இல்லை. இந்த ஆண்டு சிறுபான்மை மொழியினருக்கு எதையெதை மாற்றலாம் என்று ஏப்ரல், மே மாதங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் இப்போது இருந்துகொண்டிருக்கின்றது. இன்னும் முறையாக என்னென்ன புத்தகங்கள் தமிழிலே இருக்கின்றனவோ அவைகளை வேறு மொழிகளிலே கொண்டுவருவதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன.

Katharippulam High School.

*91. Q.—THIRU K. S. GANAPATHI (on behalf of THIRU G. SWAMINATHAN): Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether it is a fact, that the Correspondent of the Katharippulam High School of Tiruthuraiipoondi taluk, has given notice to all the teachers serving in that school, stating that it is not possible to run the school;

(b) if so, the number of teachers who are likely to lose their job due to this;

(c) whether the Correspondent has consented to hand over the school to the Government; and

(d) if so, the action proposed to be taken by the Government in this regard?

கத்திரிப்புலம் உயர்நிலைப் பள்ளி

திரு. கே. எஸ். கணபதி (திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் சார்பில்) : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுமிறேன் :—

(அ) திருத்துறைப்பூண்டி வட்டத்திலுள்ள கத்திரிப்புலம் உயர்நிலைப் பள்ளி நிர்வாகி, அப்பள்ளியை நடத்த இயலாது என்று காரணம் காட்டி அதனைச் சார்ந்த ஆசிரியர் அனைவருக்கும் முன் அறிவிப்பு அளித்துள்ளதா உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், அதன் காரணமாக எத்தனை ஆசிரியர்கள் வேலை வாய்ப்பு இழக்கும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது?

(உ) அப்பள்ளியை அரசுக்கே கொடுத்துவிட நிர்வாகி இசைவு தெரிவித்துள்ளாரா?

(எ) ஆமெனில், அதன்மீது அரசு எடுக்க உத்தேசித்துள்ள நடவடிக்கை யாது?

[1975 நவம்பர் 10]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, (அ) ஆம்.

(இ) 12 ஆசிரியர்கள், நான்கு ஆசிரியர் அல்லாத பணியாளர்கள்.

(உ) ஆம்.

(எ) 1976-77 ஆம் ஆண்டு முதல் இப்பள்ளியை மூடுவதற்காக அனுமதி வழங்கலாமென்றும், அதற்குப் பதிலாக அந்தப் பள்ளியின் சொத்துக்களை நன்கொடையாக ஏற்று, புதிய பள்ளி ஒன்றினைத் துவங்கலாமென்றும் ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : இந்தப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு இந்த ஆண்டு முழுவதும் சம்பளம் வழங்கப்படவில்லை என்பது உண்மையா என்பதை அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அப்படிப்பட்ட நிலை இல்லை என்றுதான் பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். இப்படி எடுத்துக்கொள்ளும்போது, ஆசிரியர் அல்லாத ஊழியர்களை அரசாங்க ஊழியர்களாக எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்ற அளவில்தான் ஆணையிடப்பட்டிருக்கிறது.

* 92. Q.—THIRU K. S. GANAPATHI (on behalf of THIRU G SWAMINATHAN) : Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the salary due to teachers working in a High School at Katharippullam, Tiruthuraiipoondi taluk, Thanjavur district, has not been paid from the month of June 1975 by the management; and

(b) if so, the action proposed to be taken by the Government in the matter?

திரு. கே. எஸ். கணபதி (திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் சார்பில்) : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :—

(அ) தஞ்சாவூர் மாவட்டம், திருத்துறைப்பூண்டி வட்டம், கத்தரிப் புலத்தில் உள்ள உயர்நிலைப் பள்ளியில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு, அப் பள்ளியின் நிர்வாகத்தினர் 1975 ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்களிலிருந்து சம்பளம் வழங்கவில்லை என்பது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், இது குறித்து அரசு எடுக்கக் கருதியுள்ள நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

1975 நவம்பர் 10]

Pay of Teachers working as Agricultural Maistries.

* 93. Q —THIRU K. S. GANAPATHI (on behalf of THIRU G. SWAMINATHAN): Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether the scale of pay given to the teachers working as Agricultural Maistries in private schools of Thanjavur district, as per the recommendations of the Second Pay Commission has been reduced and whether they are at present given pay at reduced rates;

(b) if so, the number of teachers so affected in that District; and

(c) the steps proposed to be taken by the Government in this regard ?

விவசாய மேஸ்திரிகளாகப் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களின் சம்பளம்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி (திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் சார்பில்): மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:—

(அ) தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள தனியார் பள்ளிகளில் விவசாய மேஸ்திரியாகப் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு இரண்டாவது ஊதிய குழு இபாரிசுப்படி கொடுக்கப்பட்டு வந்த சம்பளம் குறைக்கப்பட்டு தற்சமயம் குறைந்த சம்பளமே கொடுக்கப்பட்டு வருகிறதா?

(இ) ஆமெனில், அம் மாவட்டத்தில் இப்படி பாதிக்கப்பட்டுள்ள ஆசிரியர்கள் எத்தனை பேர்?

(உ) அவர்களைப் பொறுத்து அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுக்க உத்தேசித்துள்ளது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ). ஆம்.

(இ) ஒன்று.

(உ) இப்பொருள் ஆய்வினுள்ளது.

[1975 நவம்பர் 10]

Book on Art Treasure of Tamil Nadu.

* 54 Q.--THIRU K. S. GANAPATHI (on behalf of THIRU G. SWAMINATHAN): Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether there is any proposal with the Tamil Nadu Tourism Development Corporation to bring out a book on the art treasure of Tamil Nadu, for the information of Tourists from abroad; and

(b) if so, when it is expected to be released?

தமிழ் நாடு அருங்கலைப் பொருட்கள்பற்றி புத்தகம்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி (திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் சார்பில்) : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுமென்றே :—

(அ) வெளிநாட்டு சுற்றுலாப் பயணிகளின் தகவலுக்காக தமிழ் நாட்டில் உள்ள அருங்கலைப் பொருட்கள்பற்றி ஒரு புத்தகம் வெளியிடும் செயற்குறிப்பு எதுவும் தமிழ்நாடு சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகத்திடம் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அது எப்போது வெளியிடப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப் படுகிறது?

(பிர்பகல் 4-10)

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, (அ) புதிய நூல் கொண்டுவரும் செயற்குறிப்பு இல்லை; ஆனால் சிறுசிறு நூல்களாக வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

(இ) இவ்வினா எழுவில்லை.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, பல மேலை நாடுகளில் சுற்றுப்பயணம் செய்பவர்களுக்கு பலவிதமான கைப்புத்தகங்களை அச்சடித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தப் புத்தகங்களைப் பார்க்கும் போதே, அந்த நாடுகளுக்குச் செல்ல வேண்டுமென்ற அவா ஏற்படுகிறது. அந்த அடிப்படையிலே, இங்கு வருபவர்களுக்கு, வராதவர்களுக்கு வர வேண்டுமென்று ஆர்வமுடும் வகையில் கைப்புத்தகங்களை அச்சடித்துக் கொடுக்க அரசு முன் வருமாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : துணைத் தலைவரவர்களே, அப்படிப்பட்ட கைப்புத்தகங்களை சிறிய அளவிலே அச்சிட்டு, கடந்த இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாக சுற்றுலாத் துறையினர் வழங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

1975 நவம்பர் 10]

அந்த வகையிலே, அகில இந்திய அளவிலே நாம் முதல் பரிசைப் பெற்றிருக்கிறோம். ஆனால் சிறுசிறு புத்தகங்களாக நாம் அச்சிட்டு வழங்குகிறோம். கொடைக்கானல், மகாபலிபுரம் போன்ற முக்கியமான இடங்களைப்பற்றித் தனித்தனியாக நாம் அச்சிட்டு வழங்குகிறோம். நேற்று வந்த காமன்வெல்த் பார்லிமென்டரி டெலிகேஷன் உறுப்பினர்களுக்குக்கூட 25 ரூபாய் பெறுமானமுள்ள புத்தகத்தை வழங்கியிருக்கிறோம். அது, தமிழகக் கோவில்களிலுள்ள சிற்பக் கலையின் சிறப்பைப்பற்றிச் சொல்லுகின்ற முழுப் புத்தகம். சிற்பங்களின் நிழற் படங்களையெல்லாம் தொகுத்துக் கொடுத்திருக்கிறோம். இப்படி சிறிய சிறிய புத்தகங்களாக இருக்கின்றன. எல்லாவற்றையும் சேர்த்து ஒரே புத்தகமாகக் கொண்டு வரவில்லை.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: சுற்றுலாத் துறையினரால் சிறுசிறு புத்தகங்கள் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றனவென்று அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். வெளிநாட்டிலிருந்து வருபவர்கள் எந்தெந்த இடங்களுக்குச் செல்ல வேண்டும், எங்கெங்கு தங்க வேண்டும், எங்கெங்கு ஹோட்டல்கள் இருக்கின்றன, அந்தந்த ஊர்களிலுள்ள சிறப்புக்கள் என்ன என்பது பற்றிய முழு விவரங்களைக் கொண்டுள்ள புத்தகத்தை, தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் வெளியிடப்போவதாக அமைச்சரவர்கள் சொல்லியிருந்தார்கள். அதுபற்றிய நிலையை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: சுற்றுப் பயணிகளுக்குப் பயன்படும் வகையில், தமிழகத்தைப்பற்றிய முழு விவரங்கள் அடங்கிய “Tamil Nadu with Smile” என்ற புத்தகத்தை வெளியிட்டிருக்கிறோம். அதில் முக்கியமான இடங்களைப்பற்றிய தேவையான குறிப்புகள் இருக்கின்றன. அந்தந்த ஊர்களுக்குப் போகும்போது—சென்னைக்கு வந்தால் சென்னையைப் பற்றிய புத்தகமும், வேறு ஊர்களுக்குப் போகும்போது அந்த ஊர்களைப் பற்றிய புத்தகங்களும் தனித்தனியாகக் கொடுக்கப்படுகின்றன. சிற்பக் கலையைப்பற்றிக்கூட தனிப் புத்தகம் வெளியிட்டிருக்கிறோம். கைவினைப் பொருட்களைப்பற்றிய தனிப் புத்தகத்தை வெளியிட்டிருக்கிறோம். சுவாமிமலை வெண்கலப் பாத்திரம், திருநெல்வேலி கடைசல் பாத்திரம் போன்ற பொருள்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட விவரங்களடங்கிய சிறு சிறு புத்தகங்கள் வைத்திருக்கிறோம். எல்லாவற்றையும் சேர்த்து, ஒரு புத்தகமாகக் கொண்டுவர வேண்டுமென்றால், 250 ரூபாய் அளவுக்கு ஒரு புத்தகத்திற்குச் செலவாகும்.

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, when books like this and a lot of literature are circulated, will the Government at least see that the buses which take these tourists do not break down?

[1975 நவம்பர் 10]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : கூடுமான வரையில் இப்போது ரீஸ்ட் பஸ்கள் நல்ல முறையில் இயங்கிக் கொண்டு வருகின்றன. நேற்று நின்றாவிட்டது. தனியார்கள் ஓட்டுகின்ற கார்க்கடட மவுன்ட் ரோடில் நிற்கத்தான் செய்கின்றன. மற்ற பஸ்களோடு ஒப்பிடும்போது, இந்த பஸ்கள் பழுது அடையாமல்தான் இருக்கின்றன. இவை வாரத்திற்கு ஒரு நாள் ஓடுகின்றன. ஓரிரு இடங்களில் பழுது ஏற்படுகிறது. விமானத்திற்குக்கூட பழுது ஏற்படுகிறது. ரீஸ்ட் பஸ்களைப் பொறுத்தவரையில், அவற்றை நவீன முறையில், நல்ல வசதிகளுடன் வைத்திருக்கிறார்கள்.

THIRU G. VASANTHA PAI : Sir, both the buses of the Tamil Nadu Tourism Development Corporation broke down yesterday when the Commonwealth Parliamentary Delegation came and were taken to the Integral Coach Factory.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அதைத்தான் நான் குறிப்பிட்டேன். ஆகையால்தான் அவர்கள் காலதாமதமாக சட்ட மன்றத்திற்கு வரும் நிலை ஏற்பட்டது. இவர்கள் வரும் நேரத்தில் நிற்கக்கூடாதென்பது அந்த பஸ்களுக்குத் தெரியவில்லை. இரண்டும் ஒன்றாகச் சேர்ந்துவிட்டது.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : என்னைப்போன்ற சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் பஸ் பாஸ், ரீஸ்ட் பஸ்களைப் பொறுத்தவரையில் செல்லாதென்று சொல்லி, அவற்றில் ஏற்றாமல் சென்றுவிடுகிறார்கள். எனவே அந்த நிலையை நீக்க ஆவன செய்யப்படுமாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : சட்ட மன்ற உறுப்பினர் சுற்றுப்பயணியாக மாறுகின்றபோது, அதற்கான தகுதி, திறமையோடு இருக்க வேண்டும். அந்த வகையிலே பணம் செலுத்தத்தான் வேண்டும். சட்ட மன்ற உறுப்பினர் என்று போகும்போது, அவர்கள் பேருந்துகளில் செல்லலாம்.

Government Boys' High School, Koothanallur.

* 95 Q.—THIRU K. S. GANAPATHI (on behalf of THIRU G. SWAMINATHAN): Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state:—

(a) whether any representation has been received by the Government during 1975, from the public including parents, on wide-spread indiscipline in the Government Boys' High School, Koothanallur, Thanjavur district; and

1975 நவம்பர் 10]

(b) if so, the action, that has so far been taken in the matter?

கூத்தாநல்லூர் அரசினர் ஆண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளி.

திரு. கே. எஸ். கணபதி (திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் சார்பில்) : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :—

(அ) தஞ்சாவூர் மாவட்டம், கூத்தாநல்லூரிலுள்ள அரசினர் ஆண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளியில் பரவலாக ஒழுங்கின்ம இருப்பது குறித்து, பெற்றோர்கள் உட்பட பொதுமக்களிடமிருந்து 1975-ம் ஆண்டில் முறையிடு ஏதும் அரசுக்கு வந்துள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அது குறித்து இதுவரை எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) இரு பி.டி. பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் மாற்றப்பட்டுள்ளனர்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : துணைத் தலைவரவர்களே, ஒழுங்கின்மென்று பொதுவாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எப்படிப்பட்ட ஒழுங்கின்மென்பதை அறிய விரும்புகிறேன். ஒழுங்கின்ம ஏற்பட்டது குறித்து, பரிசீலனை செய்து அந்த ஆசிரியர்கள் மாற்றம் செய்யப்பட்டார்களா? அப்படி மாற்றம் செய்வதே தண்டனையாகுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : நிர்வாகத்தினுடைய தன்மையைப் பொறுத்து, அந்த ஆசிரியர்கள் மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். இரண்டு ஆசிரியர்களை மாற்றும்படியாகக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த வகையிலே மாற்றப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : Widespread indiscipline என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டு ஆசிரியர்களை மாற்றுவதாலேயே Widespread indiscipline control -க்கு உட்பட்டுவிடுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அவர்களைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, “as it was suspected that they were responsible for the students’ indiscipline—It is reported that the school is functioning smoothly now”

[1975 நவம்பர் 10]

என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. மாணவர்களிடையிலே அமைதியின்மை ஏற்படுவதற்கு இந்த ஆசிரியர்கள் காரணமாக இருந்தார்கள். அந்த வகையிலே மாற்றம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

Fresh Water Bearing Zones.

* 96 Q.—THIRU V. VENGA: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state :—

(a) whether the Geological Survey of India had undertaken any survey to explore the availability of fresh water bearing zones along the coast of Madras City in recent months; and

(b) if so, the details thereof?

குடிநீர் கிடைக்கும் பகுதிகள்.

திரு. வி. வெங்கா: மாண்புமிகு மக்கள்-நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :—

(அ) அண்மைக் காலத்தில் சென்னை மாநகரக் கடற்கரைப் பகுதி நெடுகிலும் குடிநீர் கிடைக்கும் பகுதிகளைக் கண்டறிய இந்தியப் புவியியல் ஆய்வு நிறுவனம், ஆய்வு எதுவும் செய்ததா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: இந்தியப் புவியியல் அளவைச் சங்கத் தின் குழு சென்னைக் கடலோரப் பகுதிகளில் கண்ணாடித் தொழிற்சாலைகளுக்கு தேவையான வெண்மணல் படிமம் குறித்து ஆய்வு செய்தபோது, திருவான் மியூர் கடலோரப் பகுதிகளில் நல்ல நில நீர் கிடைப்பதைக் கண்டறிந்து தெரிவித்தனர். நிலநீர் இருப்பதைக் கண்டறியத் தனி ஆய்வு ஏதும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை.

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, are the Government aware that fresh water in Tiruvanmiyur belt is available only up to 10 to 12 feet and beyond that depth, it is salt water? Will the Government take precaution not to go deeper than 12 feet?

The HON. THIRU K. ANBAZHAGAN: At that time it was found that there was some water to supply to Madras City and then the venture was undertaken to the extent that was possible

1975 நவம்பர் 10]

for them to pump out water. They have done it. Now I do not think the necessity continues and, therefore, they will not go deeper.

Allowances for Medical Officers.

* 97. Q.—THIRU K. S. GANAPATHI (on behalf of THIRU G. SWAMINATHAN): Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state:—

(a) whether it is a fact that compensatory and special compensatory allowances are being paid to Medical Officers with M.B., B.S. qualification working in Government Hospitals and Primary Health Centres;

(b) if so, the special nature of work for which the same is being paid to them; and

(c) whether such special nature of work is not being done by the Medical Officers with M.B., B.S. qualification working in Panchayat Union Dispensaries?

மருத்துவ அலுவலர்களுக்குப் படி.

திரு. கே. எஸ். கணபதி (திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் சார்பில்): மாண்புமிகு மக்கள்-நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:—

(அ) அரசு மருத்துவமனைகளிலும், ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களிலும் பணியாற்றும் எம்.பி., பி.எஸ். பட்டம் பெற்ற மருத்துவ அலுவலர்களுக்கு ஈட்டுப்படியும் சிறப்பீட்டுப் படியும் வழங்கி வரப்படுவது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், எந்தச் சிறப்புப் பணிக்காக, இது அவர்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது?

(உ) ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகங்களில் பணியாற்றும் எம்.பி., பி.எஸ். பட்டம் பெற்ற மருத்துவ அலுவலர்கள் அது போன்ற சிறப்புத் தன்மை வாய்ந்த பணியாற்றவில்லையா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, (அ) & (இ) அரசு மருத்துவமனைகளிலும், அரசு மருந்தகங்களிலும், ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களிலும் பணியாற்றும் தேர்வுநிலை அறுவை

சிகிச்சை உதவி மருத்துவர்களும், அறுவை சிகிச்சை மருத்துவர்களும் கீழ்க் காணும் ஈட்டுப் படியைப் பெறுவதற்கு தகுதியுடையவா ஆவா :—

(1) நகராட்சி பகுதிகளிலும், ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களிலும் பணியாற்றும் மருத்துவர்கள் நங்கலாக, பிற இடங்களில் (rural areas) பணியாற்றுவதற்கு மாத மொன்றுக்கு 75 ரூபாய் சிறப்பு ஈட்டுப்படி வழங்கப்படுகிறது.

(2) மருத்துவ அதிகாரி எந்த அரசு மருத்துவ நிலையத்தில் பணியாற்றுகிறாரோ அந்த மருத்துவ நிலையத்திலிருந்து 5 மைல் தொலைவிற்குள் அல்லது 8 கிலோ மீட்டர் தொலைவிற்குள் பதிவு பெற்ற மருத்துவர்கள் ஒருவர் அல்லது பலர் தனிப்பட்ட முறையில் மருத்துவராகத் தொழில் புரியக்கூடிய அத்தகைய வட்டாரங்களில் ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களில் பணியாற்றுவவர்கள் நங்கலாக, மற்றவர்களுக்கு வரையறுத்த தனிப்பட்ட முறையில் மருத்துவ தொழில் புரிதல் கட்டுப்படுத்தப்பட்டதற்காக மாதமொன்றுக்கு ரூபாய் 75 ஈட்டுப்படி வழங்கப்படுகிறது.

(3) ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களில் பணியாற்றும் மருத்துவர்களுக்கு மட்டுமே ஏனைய ஈட்டுப்படி வழங்கப்படுவதால் ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களில் பணியாற்றும் மருத்துவ அதிகாரிகளுக்கு 125 ரூபாய் மொத்த ஈட்டுப்படி வழங்கப்படுகிறது.

(உ) இவை எதுவும் சிறப்புப் பணி எதற்காகவும் வழங்கப்படவில்லை.

Sexually Transmitted Diseases.

* 98. Q.—THIRU K. S. GANAPATHI (on behalf of THIRU D. V. D' MONTE): Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state:—

(a) whether the Government are aware of the increase in Sexually Transmitted Diseases in the City; and

(b) if so, the steps proposed to be taken to control these diseases?

பாலுறவால் நோய்கள்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி (திரு. டி. வி. டி'மாண்டி சார்பில்): மாண்புமிகு மக்கள்-நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :—

(அ) சென்னை மாநகரில், பாலுறவால் பரவும் நோய்கள் பெருகி வருத்தலை அரசு அறியுமா?

(இ) ஆம் எனில், இந்த நோய்களைக் கட்டுப்படுத்த எடுக்கக் கருதி உள்ள நடவடிக்கைகள் யாவை?

1975 நவம்பர் 10]

(பிற்பகல் 4-20)

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, (அ) ஆம்.

(இ) மருத்துவக் கல்வி இயக்குநர் பால்வினை நோயியல் ஆலோசனைக் குழு ஒன்றை அமைத்துள்ளார். A group to discuss the ways and means of dealing with the V.D. diseases among the public அக் குழு தெரிவித்துள்ள பல்வேறு பரிவுரைகளை அவர் ஆய்வு செய்து வருகிறார்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : கொல்லிமலைப் பகுதியிலே வாரும், 10 வயதுக்கு உட்பட்ட குழந்தைகளுக்கும் இந்த நோய் ஏற்படும் அறிகுறிகள் தெரிகின்றன என்ற செய்தி உண்மையா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : அதுபற்றி முழு விவரம் தெரியாவிட்டாலும், அப்படிப்பட்ட நிலைமை பாவலாக இருக்கின்றது என்ற செய்தி அரசுக்குத் தெரியும். அண்மையில் நாமக்கல் மருத்துவ மனையிலே இந்த நோய் சம்பந்தமாக பயிற்சி பெற்ற ஒரு மருத்துவரை நியமித்து அவர்கள் மூலமாக சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

THIRU K. S. ABDUL WAHAB : Sir, it is mentioned here that the disease is on the increase. I want to know statistical figures for three or four years.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : பால்வினை நோய்க்கு ஆளானவர்கள் எளிதில் வெளியில் சொல்வதில்லை. மருத்துவர்களிடம் கூட வெட்கப்பட்டுச் சொல்வதில்லை. நம் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், இது ஒரு குற்றத்தின் காரணமாக ஏற்பட்ட விளைவு என்ற எண்ணம் இருப்பதால்—உண்மையாகக் கூட இருக்கலாம்—வெளியில் சொல்ல முன்வராத காரணத்தால், அந்த நோய் கண்டவர்களுடைய சரியான புள்ளிவிவரத்தை அறுதியிட்டுச் சொல்ல இயலாது. மக்கள் அந்தச் சிகிச்சைக்கு வரலாம் என்று ஊக்கப்படுத்துவதன் மூலமாக பெரும்பாலோருக்கு இந்த நோயைக் குணமாக்கலாம்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : 'வெனிரியல் டிசிஸ்' ஏறக்குறைய சென்னையிலும், சென்னையையொட்டிய பகுதிகளிலும் அதிகமாகப் பாவுகிறது என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால் சிலபேர் இதைப் பற்றிக் கூறுகிறபோது, இது ஒரு 'லேடஸ் டிசிஸ்' என்று கூறுகிறார்கள். லேடஸ்-இட மிருந்து தொத்து வியாதிதான் இது பாவுகிறது என்று கூறுகிறார்கள். அப்படி இருக்குமாயின்

[1975 தவம்பர் 10]

“லேடல் டிசீஸ்” என்று மற்றவர்களுக்குப் பரவும் இந்த ‘வெனிரியல் டிசீஸ்’-ஐத் தடுப்பதற்கு முன்னாக்கிரதையாக ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கப் படுமா என்பதை அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இந்த பால்வினை நோய் ஆண், பெண்ணோடு கொள்ளுகின்ற உறவிலே ஏற்படாது. சில இடங்களில் யாரோ கொள்ளுகிற தவறான தொடர்பு காரணமாக, ஒருவரிடமிருந்து இன்னொருவருக்குப் பரவுகிறது. அதுவும் பெண்களாலே தான் பரவுகிறது என்று சொல்ல முடியாது. ஒருகாலத்திலே, சமுதாயத்திலே இருந்த அமைப்பிலே, ஒரு தொழில் முறையிலே, அப்படிப்பட்ட பழக்கத்திற்கு ஆளாகி இருந்தவர்கள் இந்த சாபக்கேட்டுக்குக் காரணமாக இருந்தார்கள். அவர்களிடமிருந்து மற்றவர்களுக்குப் பரவுகிறது. சாதாரண குடும்பப் பெண்களுக்கேடகணவன் மூலமாக இந்த நோய் பரவுகிறது. யார் பொறுப்பு என்பதற்கு, இந்த நோய் வந்தவர்கள் தவறுதலாக யாரிடத்திலோ தொடர்பு கொண்டுள்ளனர், அதன் நிமித்தம் தான் வந்தது என்று சொல்வதைத் தவிர, வேறு யாரிடத்திலும் பழியைப் போட்டு தப்பித்துக்கொள்ள முடியாது.

THIRU P. R. THOMAS : Hon. Deputy Chairman, Sir, I would like to know whether it is due to prostitution or immoral traffic in the country, and if so, what steps are proposed to be taken to prevent it.

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN : I do not know the difference between prostitution and immoral traffic. Both are more or less the same and it is according to their own convenience.

Prohibition of Dowry.

* 99. Q.—THIRU K. S. GANAPATHI (on behalf of THIRU D. V. D' MONTE) : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state :

(a) the steps taken by the Government to enforce strictly the Dowry Prohibition Act, 1961 (Central Act No. 21 of 1961); and

(b) whether the Government have conducted any survey to ascertain the evil practices resorted to in the name of Dowry in the State?

1975 நவம்பர் 10]

வரதட்சணை ஒழிப்பு

திரு. கே. எஸ். கணபதி (திரு. டி. வி. டி'மாண்டி சார்பில்): மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:—

(அ) 1961 ஆம் ஆண்டு வரதட்சணை ஒழிப்புச் சட்டத்தை (மத்தியச் சட்டம் 21/1961) கண்டிப்பாகச் செயற்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொண்டுள்ளதா?

(இ) இம் மாநிலத்தில் வரதட்சணை என்ற பெயரில் நிகழும் தீமைகளைக் கண்டறிவதற்கான ஆய்வுகள் ஏதேனும் அரசால் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளனவா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: (அ) வரதட்சணைக் கொடுமைகள் பற்றி வரும் புகார்களை விசாரித்து, தேவையானால் வழக்கு தொடர ஒப்புதல் அளிக்கும் அதிகாரம் மாநில பிறப்பு, இறப்பு, திருமணத் தலைமைப்பதிவாளருக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

(இ) இல்லை.

திரு. கே. எஸ். கணபதி: 1961 ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு இந்தக் குற்றத் தீவிரமாக குற்றஞ் சாட்டப்பட்டவர்கள் எத்தனை பேர்கள்?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: அதுபற்றிய விவரம் இல்லை.

Service Connections for Pumpsets.

* 100. Q.—THIRU WILSON APPOLLOS (on behalf of THIRU Y. VENKATESWARA DIKSHIDAR): Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state:

(a) whether service connections for pumpsets have not been given to a number of agriculturists in Idur Panchayat of Alathur Union, Tiruchirappalli district, even though they have remitted the prescribed amounts; and

(b) if so, the reasons therefor?

[1975 நவம்பர் 10]

விசை ஏற்றங்களுக்கு மின் இணைப்புகள்

திரு. வில்சன் அப்போலோஸ் (திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் பார்மில்) : மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

அ) திருச்சி மாவட்டம் ஆலத்தூர் ஒன்றியத்தில் இடேர் பஞ்சாயத்தில் பல விவசாயிகள் விசை ஏற்றத்திற்கு பணம் கட்டியும் மின் இணைப்புகள் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கின்றனவா?

(இ) ஆம் எனில், காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) ஆம்.

(இ) முன் காப்புத் தொகை வசூல் செய்யப்பட்ட 64 பேர்களில் ஒருவருக்கு மின் இணைப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒருவர் இருக்குமிடம் தெரியவில்லை. 62 பேர்களுக்கு மின் இணைப்பு வழங்கப்பட வேண்டும். இதில் ஒருவர் தான் விசையேற்றம் பொருத்தியுள்ளார். ஆனால் அவரும் மின் இணைப்பு பெறுவதற்கான தயார் நிலையில் இல்லை. மற்றவர்கள் இன்னும் விசையேற்றம் பொருத்தவில்லை.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக்குறி

(*) அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. அறிவிப்புகள்.

(1) ஆளுநரிடமிருந்து செய்தி

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : தமிழ்நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு சம்பளங்கள் வழங்கல் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவை ஆய்விற் கு எடுத்துக் கொள்வதற்கு ஆளுநர் அவர்கள் தமது இசைவைத் தெரிவித் துள்ளார்கள்.

1975 நவம்பர் 10]

(2) பேரவையிலிருந்து செய்திகள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்டு, அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 199-வது பிரிவுப்படி பணச்சட்ட முன்வடிவு எனப் பேரவைத் தலைவரால் தீர்மானிக்கப்பட்டு, இம்மேலவையின் பரிந்துரைக்காக, கீழ்க்கண்ட சட்ட முன்வடிவு பேரவைத் தலைவரால் அனுப்பப்பட்டுள்ளது :

தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, பொது விற்பனை வரி (மூன்றாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 50/1975).

சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்டு, இம்மேலவையின் ஒப்புதலுக்காக கீழ்க்கண்ட சட்ட முன்வடிவுகள் பேரவைத் தலைவரால் அனுப்பப்பட்டுள்ளன என்பதை அவைக்கு அறிவிக்கிறேன்—

(1) தமிழ் நாடு, 1974 ஆம் ஆண்டு, கூட்டுறவு சங்கங்கள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 60/1974).

(2) தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, தனியார் மின்வழங்கு நிறுவனங்கள் (கையகப்படுத்துதல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 42/1975).

(3) தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, மாநில வக்ஸ்ப் வாரியம் (தனியதிகாரி யின் பணிகளைச் செய்திறனுக்குதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 43/1975)

(4) தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றங்கள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 48/1975).

(5) தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, சட்ட மன்றம் (தகுதியின்மையைத் தவிர்த்தல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 49/1975).

(6) தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, இந்து சமய அறக் கட்டளைகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 52/1975).

(7) தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, சம்பளங்கள் வழங்கல் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 53/1975).

8. அரசின் தீர்மானங்கள்

(1) தோல் தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்தின் தலைமையிடத்தைச் சென்னையில் அமைத்தல்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,

“தமிழ் நாட்டிலிருந்து பெருமளவில் உற்பத்தியாகி ஏற்றுமதி செய்யப் படுகின்ற வேலை நிறைவுபெற்ற, ஓரளவு வேலை நிறைவு பெற்ற தோல்களின் அளவு அனைத்து இந்தியாவிலும் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்ற தோல்களின் அளவில் 85 சதவீதம் ஆகும் என்பதாலும்,

தமிழ் நாட்டில் தோல் தயாரிக்கும் தொழிலில், சமுதாயத்தில் நலிந்த பிரிவினரைச் சேர்த்தவர்கள் பெருமளவில் தொழிலாளர்களாக நியமிக்கப் பட்டுள்ளபடியாலும்,

எனவே, இப்போது,

(1) இந்திய அரசு அமைக்கக் கருதியுள்ள தோல் தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்தின் தலைமையிடத்தைச் சென்னையிலேயே அமைத்திட வேண்டும் என்றும்,

(2) சென்னையில் தற்போதுள்ள தோல் ஏற்றுமதி மேம்பாட்டு மன்றம் வேலை நிறைவுபெற்ற தோல்களின் ஏற்றுமதி மேம்பாடு குறித்த கூடுதல் பொறுப்பினையும் ஏற்றுத் தொடர்ந்து செயல்பட அனுமதிக்க வேண்டுமென்றும்,

இந்திய அரசைக் கேட்டுக்கொள்வதென இம்மேலவை தீர்மானிக்கிறது”.

என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

இந்தத் தீர்மானத்திற்கு சற்று விளக்கங்களைக் கொடுப்பது உதவியாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

(பிர்பகல் 4-30)

Tamil Nadu has been the only State in our country with the largest number of tanneries mostly in the small scale sector. At present nearly 350 units are in operation, employing more than 200 thousand workers, mostly belonging to Backward Classes and Scheduled Caste. This industry has been contributing nearly 80 to 85 per cent of the total foreign exchange earnings of leather from India during the last 25 years.

1975 நவம்பர் 10] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

Leather Export Promotion Council was started in the year 1956 with the intention to promote the export of E.I. tanned hides and skins following the policy of the Government to slowly reduce the export of raw hides and skins. This industry responded very well to the move and within a matter of two or three years after the exports of raw hides and skins were banned, it was possible to completely absorb the raw materials and to convert them into E.I. leathers and export them. As a result of the activity of the Council and also the tanners of Tamil Nadu taking vigorous steps towards improving the exports, the country was able to achieve exports up to Rs. 152 crores in the year 1972-73.

In the year 1963 it was decided by the Government of India to set up another Council for promoting exports of finished leathers and leather goods at Kanpur. This Council was also entrusted with the job of exporting wet blue leathers. The majority of the members of the Council belong to leather goods sector and out of 600 members, the actual tanners of wet blue leathers as well as finished leathers are nearly 100. Most of these tanners also belong to the Leather Export Promotion Council in Madras. Although the Kanpur Council was set up in the year 1963, yet the major exports have been taking place only in the semi-finished leathers like E.I., and wet blue leathers which were coming from tanners in Tamil Nadu. During the year, 1972 the Kanpur Council made representation to the Government that less and less of leathers were being made available to the leather goods people and therefore, it was necessary that quota restrictions on the export of tanned leathers should be imposed. The Committee under Dr. Seetharamiah was also formed to go into the problems of the leather industry and this Committee also recommended imposition of quota restrictions. At the same time, it recommended certain incentives for finished leather and leather goods.

Recently it was decided to merge these two Councils which was also recommended by the Seetharamiah Committee and we understand that the headquarters of the merged Council will be located in Delhi or somewhere in the north. We do not know how exactly this Council is likely to perform. But we feel that having 85 per cent of the leather industry in the State of Tamil Nadu, we have a just claim to see that the Council is located in the Southern region. We also feel that following the imposition of quota restrictions when most of the tanneries of the southern region are forced to

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா] [1975 நவம்பர் 10]

convert into finished leathers, these tanneries require all possible support and guidance from the Export Promotion Council. This can only come forth from the Council located in the Southern region.

The apprehension of most of the tanners is that the merged Council is likely to be dominated by the leather goods sector and may, in all probability, not work for the betterment of the tanners who are now requiring all possible help both in the export promotion field and also in the matter of finances.

We are also given to understand that the claim of the Kanpur Council is that since they have been functioning for the last 11 years, they have all the machinery to develop the export of finished leather. So they make a claim for the location of the merged Council.

Recently it was also announced by the Government of India that Leather Export Development Corporation will be formed which will assist the leather and leather goods industries in the production and also export of finished leather and leather goods. We are also given to understand that this Corporation will be located in Delhi. This Corporation is probably going to indulge in trading also. We feel that without giving a chance to the industry in the southern region to show certain results in the field of manufacture of finished leathers, there is no need for such a Corporation to be set up in Delhi, particularly with trading as one of its activities. If this Corporation is set up in the southern region with the close association of the tanners of southern region, we feel that it will definitely bring forward very good result.

Following the announcement by the Government of India that more and more finished leather has to be exported from India, there has been very encouraging response from the tanners of the southern region and during the current year, there has been sizable improvement in the export of finished leather from southern region. In fact, out of Rs. 20 crores that were exported from April-September 1975, nearly 85 per cent was exported from the port of Madras. This clearly indicates that we have all to potential to take up this challenge of conversion from the semi-finished into finished leathers provided all possible assistance is rendered to this industry. Therefore, our claim of the Council to

1975 நவம்பர் 10] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

be retained at Madras and also for Development Corporation to be set up at Madras is fully justified. We hope that once these things are taken care of, the tanning industry in the southern region will very soon grow into a large finished leather industry. It will also have the possibility of developing exports of leather goods in the nearest future.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : முன் மொழியப்பட்ட தீர்மானம்—

“தமிழ் நாட்டிலிருந்து பெருமளவில் உற்பத்தியாகி ஏற்றுமதி செய்யப் படுகின்ற வேலை நிறைவுபெற்ற, ஓரளவு வேலை நிறைவு பெற்ற தோல்களின் அளவு, அனைத்து இந்தியாவிலும் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்ற தோல்களின் அளவில் 85 சதவீதம் ஆகும் என்பதாலும்,

தமிழ் நாட்டில் தோல் தயாரிக்கும் தொழிலில், சமுதாயத்தில் நலிந்த பிரிவினரைச் சேர்ந்தவர்கள் பெருமளவில் தொழிலாளர்களாக நியமிக்கப் பட்டுள்ளபடியாலும்,

எனவே, இப்போது,

(1) இந்திய அரசு அமைக்கக் கருதியுள்ள தோல் தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்தின் தலைமையிடத்தைச் சென்னையிலேயே அமைத்திட வேண்டும் என்றும்,

(2) சென்னையில் தற்போதுள்ள தோல் ஏற்றுமதி மேம்பாட்டு மன்றம் வேலை நிறைவு பெற்ற தோல்களின் ஏற்றுமதி மேம்பாடு குறித்த கூடுதல் பொறுப்பினையும் ஏற்றுத் தொடர்ந்து செயல்பட அனுமதிக்க வேண்டும் என்றும்,

இந்திய அரசைக் கேட்டுக் கொள்வதென இம் மேலவை தீர்மானிக்கிறது.

(பிற்பகல் 4-40)

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, I wholeheartedly support this Resolution. But I would like to point out to the Government that the Central Leather Research Institute which is located in Adyar is doing yeoman service in this field by holding every year an annual Leather Trade Fair at which all the tanners from different parts of the country participate and even persons from abroad take part in it. They come and exhibit their finished goods. The Leather Fair which is an annual feature in Adyar has attracted a lot of people and it has shown the high quality

[Thiru G. Vasantha Pai]

[1975 நவம்பர் 10]

of manufacture which could be attained in leather industry. Recently I found that the carcasses of dogs were taken to this Institute and the dog skin was utilised for the manufacture of excellent ladies' hand-bags, and they were available at the Institute. My feeling is that any Corporation that is set up by the State Government themselves or in conjunction with the Central Government should be set up in conjunction with the Central Leather Research Institute which has got a large amount of experience in this field. Therefore, I commend this Resolution for acceptance. I would like to add that experts in this direction like Dr. Nayudamma who has very wide international experience in the field of leather research should be connected with this venture and their services should be utilised for making this a profitable industry in the Southern region. Thank you, Sir.

* THIRU S. NARAYANASWAMY: Hon Deputy Chairman, Sir, I rise to give my full-throated support to the Resolution moved by the Hon. the Minister for Industries. I have been concerned, as President of the Chamber of Commerce, with this problem for nearly two years. The grievances of all those who are presently engaged in the manufacture of leather finished goods have been repeatedly brought before the Central Government, the Ministry of Commerce and the Ministry of Export Trade. It is the single industry—I repeat, the only industry in India—which has performed its export promotion target. This is number one. This is also the only industry which did not ask for any compensatory foreign exchange in the form of raw material. Out of about Rs. 130 to 140 crores of foreign exchange earned, hardly a sum of Rs. 2½ crores is required for the purpose of importing some special chemicals which are not available in this country. This is the only industry which earns a high ratio of net foreign exchange and has been keeping it up and achieving the target of performance without any let or hindrance. In spite of all the above things, this industry has been badly treated from time to time. I had occasion to participate for two successive years in the Leather Trade Fair held at Guindy to which my hon. Friend Thiru Vasantha Pai also made a reference. When Thiru C. Subramaniam presided over the same, I referred to the hardships caused to them and said that if they were removed, they would export more manufactured leather goods from India and undoubtedly they would be able to earn more

1975 நவம்பர் 10]

[Thiru S. Narayanaswamy]

foreign exchange. But, before the Central Government provided them with the machines and instruments necessary for the manufacture of finished leather goods, they had called upon them suddenly not to export semi-finished leather like tanned leather or blue leather, whatever it is. By so doing, the Central Government have caused tremendous amount of hardship to the people in the southern region for the last two years. The situation has got somehow adjusted for the last one year. Still I would say that the situation is very far from satisfactory. From time to time they have impression on the Central Government that the C.L.R.I. is the one institution in India which successfully and continuously maintained liaison with the industry and the industry also benefited by the outcome of the research of this Institute. Dr. Nayudamma's performance as the head of this Institute attracted the attention of the Central Government and made them call upon him to assume the position of the Director-General. All honour is due to him for the work that he has done. What is important is this: Having established the C.L.R.I. here, this is the focal point for the hides and skins industry in the southern region. Representations have been made from time to time regarding this trade in this part of the country. I do not know what they are going to do by having the Council or Corporation located in the North. It would be a very foolish act. It will be as foolish as locating the Cardamom Board in Delhi and as foolish as locating the Rubber Board in New Delhi. No useful purpose will be served in locating the Leather Export Council in Delhi. I do hope that the very reasonable request contained in the Resolution moved by the Hon. Minister will be taken note of and this will not become one more instance of water being poured—I had almost said on leather—on duck's back. I only want to pay a tribute to one thing and that is for not only the way in which the Leather industry has functioned here, not only for the way in which it has kept up its target of performance of export, but also the way in which the liaison between the Central Leather Research Institute and the industry resulted in larger manufactures, larger exports and larger valued being got by these exports. Once when I said that our exports had gone up, Thiru Subramaniam twitted me saying, "That is because you have got higher value for your exports." I said, "Sir, it is you who needled us for not getting higher prices for our goods saying that our quality was poor. When we prove our quality of exports and obtain better value, you think it is not meritorious enough." I also said, "For your information, the

[Thiru S. Narayanaswamy] [1975 நவம்பர் 10]

higher quantum of export and money value thereof is the result both of increased physical export and higher quality of goods." I had to tell him this and give figures. Nevertheless, it seems to me that the position regarding the hides and skins industry is not fully appreciated at the Centre, considering the repeated hardships that are posed. The Seetharamayya Committee Report was partly bad. It has not taken into recognition some of the defects inherent in the tanning trade, particularly in the mofussil of the State.

I have great pleasure in commending this Resolution and I am glad that the Hon. the Minister for Industries came with this Resolution.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திருவாளர்கள் நாராயணசாமி அவர்களும் வசந்த் பாய் அவர்களும் முழு மனதுடன் இந்தத் தீர்மானத்தை வரவேற்றிருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். திரு. வசந்த் பாய் அவர்கள் சொன்னது போல், சென்னையிலுள்ள சி.எல்.ஆர்.ஐ. இந்தியாவிலேயே மிக பிரசித்தமானதாக, மிகச் சிறந்த ஒரு ஆராய்ச்சி நிலையமாக விளங்கி வருகிறது. அந்த ஆராய்ச்சி நிலையம் சென்னையிலே இருக்கிற காரணத்தை வைத்துத்தான், "headquarters of the Leather Industry Development Corporation" சென்னையிலேயே இருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். சீதாராமையா சென்னையிலேயே இருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். சீதாராமையா தமிழ் அறிக்கை ஒரு பிரச்சினையாக இருக்கிறது. ஏனென்றால் அவர்கள் சென்னைக்கே வராமல் பெங்களூருக்கு மட்டும் போய் விட்டு ரிப்போர்ட் கொடுத்ததாகக் குறை சொல்கிறார்கள். லெதர் எக்ஸ்போர்ட் ப்ரொமோஷன் கவுன்சில் சென்னையில் இருக்கிறது. இதேமாதிரி லெதர் எக்ஸ்போர்ட் ப்ரொமோஷன் கவுன்சில் கான்பூரிலும் இருக்கிறது. சென்னையிலிருப்பது செமி-பினிஷ்ட் லெதர் எக்ஸ்போர்ட்டுக்காகவும் கான்பூரிலிருப்பது பினிஷ்ட் லெதர் குட்ஸ்-க்காகவும் மேனியுபேக்சர்ட் லெதர் குட்ஸ்-க்காகவும் இருக்கின்றன. எனவே எல்லாவற்றிற்கும் வசதியாக இருக்க வேண்டுமென்றுதான் இந்திய அரசு அமைக்கக் கருதியுள்ள தோல் தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்தின் தலைமையிடத்தைச் சென்னையிலேயே அமைத்திட வேண்டுமென்ற இந்தத் தீர்மானத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இந்தத் தீர்மானத்தை ஏகமனதாக

1975 நவம்பர் 10]

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஆதரித்ததற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றித் தரும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை :

“தமிழ் நாட்டிலிருந்து பெருமளவில் உற்பத்தியாகி ஏற்றுமதி செய்யப் படுகின்ற வேலை நிறைவுபெற்ற, ஓரளவு வேலை நிறைவுபெற்ற தோல்களின் அளவு, அனைத்து இந்தியாவிலும் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்ற தோல்களின் அளவில் 85 சதவீதம் ஆகும் என்பதாலும்,

தமிழ் நாட்டில் தோல் தயாரிக்கும் தொழிலில், சமுதாயத்தில் நலிந்த பிரிவினரைச் சேர்ந்தவர்கள் பெருமளவில் தொழிலாளர்களாக நியமிக்கப் பட்டுள்ளபடியாலும்,

எனவே, இப்போது,

(1) இந்திய அரசு அமைக்கக் கருதியுள்ள தோல் தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்தின் தலைமையிடத்தைச் சென்னையிலேயே அமைத்திட வேண்டும் என்றும்,

(2) சென்னையில் தற்போதுள்ள தோல் ஏற்றுமதி மேம்பாட்டு மன்றம் வேலை நிறைவுபெற்ற தோல்களின் ஏற்றுமதி மேம்பாடு குறித்த கூடுதல் பொறுப்பினையும் ஏற்றுத் தொடர்ந்து செயல்பட அனுமதிக்க வேண்டுமென்றும்,

இந்திய அரசைக் கேட்டுக்கொள்வதென இம் மேலவை தீர்மானிக்கிறது”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

(2) அலுவல் வரிசையில் மாறுதல்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே,

“மேலவை விதிகளின் 21 (3) விதியின்படி இன்றைய நிகழ்ச்சி நிரலில் இடம் பெற்றுள்ள இனம் இரண்டிலுள்ள சட்ட முன்வடிவுகளில் 5-வது இனமான 1975 ஆம் ஆண்டு, மாநில வக்ஃப் வாரியம் (தனியதிகாரியின் பணிகளைச் செய்திறனுக்குதல்) சட்ட முன்வடிவும், 6-வது இனமான 1975 ஆம் ஆண்டு, தனியார் மின் வழங்கு நிறுவனங்கள் (கையகப்படுத்துதல்) திருத்த சட்ட

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

முன்வடிவும், 8-வது இனமான 1975 ஆம் ஆண்டு சம்பளங்கள் வழங்கல் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவும் மற்றும் 9-வது இனமான 1975 ஆம் ஆண்டு, சட்ட மன்றம் (தகுதியின்மையைத் தவிர்த்தல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவும் முதலில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை :

“மேலவை விதிகளின் 21 (3) விதியின்படி இன்றைய நிகழ்ச்சி நிரலில் இடம் பெற்றுள்ள இனம் இரண்டிலுள்ள சட்ட முன்வடிவுகளில் 5-வது இனமான 1975 ஆம் ஆண்டு, மாநில வக்ஃப் வாரியம் (தனியதிகாரியின் பணிகளைச் செய்திறனுக்குதல்) சட்ட முன்வடிவும், 6-வது இனமான 1975 ஆம் ஆண்டு, தனியார் மின் வழங்கு நிறுவனங்கள் (கையகப்படுத்துதல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவும், 8-வது இனமான 1975 ஆம் ஆண்டு சம்பளங்கள் வழங்கல் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவும் மற்றும் 9-வது இனமான 1975 ஆம் ஆண்டு, சட்ட மன்றம் (தகுதியின்மையைத் தவிர்த்தல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவும் முதலில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

4. அரசின் சட்ட முன்வடிவுகள்.

(1) தமிழ் நாடு, 1975-ஆம் ஆண்டு, மாநில வக்ஃப் வாரியம் (தனியதிகாரியின் பணிகளைச் செய்திறனுக்குதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 43/1975.)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் வர்களே,

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, மாநில வக்ஃப் வாரியம் (தனியதிகாரியின் பணிகளைச் செய்திறனுக்குதல்) சட்ட முன்வடிவு @ (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 43/1975), ஆய்விற் கொண்டு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

1954 ஆம் ஆண்டு வக்ஃபுகள் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 29/1954) 64-வது பிரிவைச் சேர்ந்த (1) உட்பிரிவின் கீழ், தமிழ் நாடு மாநில வக்ஃப் வாரியத்தை 1967 நவம்பர் 29 ஆம் நாளிலிருந்து மூன்றாண்டுக் கால அளவிற்கு

தமிழ்நாடு 1975-ஆம் ஆண்டு மாநில வக்ஃப் வாரியம்
(தனியதிகாரியின் பணிகளைச் செய்திறனாக்குதல்)
சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட
முன் வடிவு எண் 43/1975)

269

1975 நவம்பர் 10] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

அரசு கலைத்தது. 1971 மே 25 ஆம் நாளிட்ட அறிவிப்பு ஒன்றின் மூலம் வாரியம் கலைக்கப்பட்ட காலம் 1971 மே 23-ஆம் நாள் வரையில் மேலும் நீட்டிக்கப்பட்டது. இந்த வக்ஃப் வாரியம் 1971 மே திங்கள் 24 ஆம் நாள் முதற்கொண்டு மீண்டும் அமைக்கப்பட்டது. வாரியத்தின் அதிகாரங்களைச் செலுத்தவும் கடமைகளைச் செய்யவும் நியமிக்கப்பட்ட வக்ஃப் தனி அதிகாரி, மேற்சொன்னவாறு 1967 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் 20 ஆம் நாளிலிருந்து 1971 ஆம் ஆண்டு மே திங்கள் 23 ஆம் நாள் முடிய உள்ள கலைப்பு நீட்டிக்கப் பட்ட காலத்திலும்கூட தொடர்ந்து மேற்சொன்ன அதிகாரங்களைச் செலுத்தியும் கடமைகளைச் செய்தும் வந்தார். அந்த வகையில் தனி அதிகாரி கலைப்பு நீட்டிக்கப்பட்ட காலத்திலும்கூட நீதிமன்றங்களின் முன் பல வழக்குகளைக் கொடுத்துள்ளார். 1971 மே 25 ஆம் நாளிட்ட மேற்சொன்ன அறிவிப்பு கடந்த ஒரு தேதியிலிருந்து செயல்படக் கூடியதல்லவாகையால், அது செல் திறன் உள்ளதல்ல என்னும் காரணத்தைக் காட்டி நீதி மன்றங்கள் மேற் சொன்ன வழக்குகள் சிலவற்றைத் தள்ளுபடி செய்துள்ளது. அதன் விளைவாக இந்த வழக்குகளைத் தொடுக்க தனி அதிகாரிக்கு அதிகார வரம்பு இராமற் போயிற்று. எனவே, வாரியம் கலைப்பு நீட்டிக்கப்பட்டிருந்த கால அளவில், தனி அதிகாரியின் செயல்கள் நடவடிக்கைகள் அனைத்தையும் செல்திறனாக்க வும் மேற்சொன்ன வழக்குகள் அல்லது நடவடிக்கைகளைத் தாக்கல் செய்யவும் அந்தத் தனி அதிகாரிக்கு எவ்வித அதிகார வரம்பும் கிடையாது என்னும் ஒரே காரணத்தைக் காட்டி தள்ளுபடி செய்யப்பட்ட வழக்குகளையும் ஏனைய நடவடிக்கைகளையும் நீதிமன்றங்களில் மீண்டும் கொண்டு வர வகை செய்யவும் தேவை ஏற்பட்டுள்ளது. வக்ஃப் வாரியம், 1971 ஆம் ஆண்டு மே திங்கள் 24 ஆம் நாளிலிருந்தே மாற்றி அமைக்கப்பட்ட போதிலும்கூட அவ் வாரியத்திற்குப் புதிய செயலாளர் ஒருவர் 1971 ஆம் ஆண்டு சூலைத் திங்கள் 12 ஆம் நாளன்று தான் நியமிக்கப்பட்டார். மேற்சொன்ன 24-5-1971 ஆம் நாள் முதல் 11-7-1971 ஆம் நாள் முடிய உள்ள கால அளவில் மேற்சொன்ன தனி அதிகாரி, வாரியத்தின் செயலாளருக்குள்ள அதிகாரங்களைச் செலுத்தினார். அக் கால அளவில் வாரியத்தின் செயலாளராக தனி அதிகாரி எடுத்துக் கொண்ட செயல்கள், நடவடிக்கைகள் ஆகியவை நீதி மன்றங்களில் ஆட்சேபிக்கப்படுவதைத் தவிர்க்க அச் செயல்கள் நடவடிக்கைகளுக்குச்

நாழியா நுலா நுலா நுலா நுலா நுலா நுலா நுலா நுலா நுலா நுலா
(தனியதிகாரியின் பணிகளைச் செய்திறனுக்குதல்)
சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட
முன் வடிவு எண் 43/1975)

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா] [1975 நவம்பர் 10]

செல்திறன் அளிக்க வேண்டியது அவசியமெனக் கருதப்படுகிறது. இச் சட்ட முன்வடிவு மேற்சொன்ன நோக்கங்களை எய்த விழைகிறது. இதனை மேலவை ஏற்க வேண்டுமென முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, மாநில வக்ஃப் வாரியம் (தனியதிகாரியின் பணிகளைச் செய்திறனுக்குதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 43/1975) ஆய்விற் கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

சட்ட முன்வடிவு, பிரிவு வாரியாக, ஆய்விற் கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 6 வரை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டன.

பிரிவு 1, சட்டமியற்றும் முறை, நெடுத்தலைப்பு ஆகியவை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் வர்களே,

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, மாநில வக்ஃப் வாரியம் (தனியதிகாரியின் பணிகளைச் செய்திறனுக்குதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 43/1975) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, மாநில வக்ஃப் வாரியம் (தனியதிகாரியின் பணிகளைச் செய்திறனுக்குதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 43/1975) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

1975 நவம்பர் 10]

(2) தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, தனியார் மின்வழங்கு நிறுவனங்கள் (கையகப்படுத்துதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 42/1975.)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: மாண்புமிகு அனைத் தலைவரவர்களே,

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, தனியார் மின்வழங்கு நிறுவனங்கள் (கையகப்படுத்துதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு @ (சட்ட மன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 42/1975) ஆய்விற்று எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று நான் முன்மொழிகிறேன்.

தமிழ் நாடு 1973 ஆம் ஆண்டு தனியார் மின் வழங்கு நிறுவனங்கள் (கையகப் படுத்துதல்) சட்டத்தின் (தமிழ் நாடு சட்டம் 30/1973) 9-வது பிரிவின் வரம்பு நிபந்தனையின்கீழ், இச் சட்டத்தின்கீழ் உரிமதாரருக்குக் கொடுக்கப்படக்கூடிய இழப்பு என அரசு கருதும் தொகையைக் கழித்துக்கொள்கிற தனது உத்தேசத்தை அறிவிக்கும் அறிவிப்பு ஒன்று அந்நிறுவன உடைமை அரசிடம் நிலை பெறும் நாளிலிருந்து ஓராண்டுக்குள் கொடுக்கப்பட வேண்டும். இருப்புப் பட்டியல்கள் அனுப்பப்பட்டு அவை முழுமையாகப் பரிசீலனை செய்யப்பட்ட பின்னரே, அரசுக்கு ஏற்பட்ட இழப்பு பற்றியும், அதற்குக் கழித்துக் கொள்ளப்பட வேண்டிய தொகைகள் பற்றியும் வரையறுக்கவியலும். முன்னர் உரிமதாரர்களில் சிலர் தங்களின் இருப்புப் பட்டியல்களை இன்னும் பணிந்தனுப்பவில்லை. எனவே, தொகை கழித்துக்கொள்வதென்ற அரசின் உத்தேசத்தை அறிவிக்கும் அறிவிப்பு, அந்நிறுவனத்தின் உடைமை அரசிடம் நிலைபெற்ற நாளிலிருந்து ஓராண்டுக் கால அளவு அல்லது, அந்த நிறுவனத் திற்குச் சொந்தமான சொத்துக்கள் அனைத்தையும் அடக்கிய முழுமையான பட்டியலும், அதன் ஆவணங்கள் குறித்த பட்டியலும் அரசிடம் ஒப்படைக்கப் பெற்ற நாளிலிருந்து மூன்று திங்கள் கால அளவு இவற்றில் எது பிந்தியதோ அக்கால அளவிற்குள் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்கிற வகையில் இச் சட்டத்தின் 2-வது பிரிவின் தற்போதைய வரம்பு நிபந்தனைக்கு விளக்கம் அளிப்பதென முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. எனவே, மேற்சொன்ன சட்டத்தின் 9-வது பிரிவைச் சேர்ந்த வரம்பு நிபந்தனைக்குத் தக்கவாறு விளக்கமளிப்பது அவசியமெனக் கருதப்பட்டுள்ளது. இந்தச் சட்ட முன்வடிவு மேற்சொன்ன செயற்குறிப்பிற்குச் செயல் வடிவமளிக்கும் கருத்துடனியற்றப்பட்டதாகும். மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இம் மாமன்றம் இத் தீர்மானத்தை ஏற்று நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

@ 331 ஆம் பக்கத்தில் இணைப்பு II ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

272 தமிழ் நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு தனியார் மின் வழங்கு நிறுவனங்கள்
(கையகப்படுத்துதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட
மன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 42/1975)

[1975 நவம்பர் 10]

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : முன் மொழியப்பட்ட தீர்மானம்—

“ சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, தனியார் மின் வழங்கு நிறுவனங்கள் (கையகப்படுத்துதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 42/1975) ஆய்விக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

THIRU S. NARAYANASWAMY: Hon. Deputy Chairman, I take it that the amendment is intended to give time to Government to make deductions in the manner that they like. If it is so, I hope and trust this opportunity will not be availed of to go on making further deductions until we reach a very alarming point of negative compensation to the companies and the shareholders. This is a matter on which the undertakings and Government are still having discussions and it is not my intention to approach those points here. But what is important is that if it is merely intended to provide further time to make deductions, it seems to me an extremely disturbing amendment. That is all I want to say.

(பிற்பகல் 4.50).

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவர் அவர்களே, ‘டிடக்ஷன் இன் மெரிட்டைப்’ பொறுத்தவரையிலே சில கம்பெனிகள் பூரா கடன் கொடுக்கவில்லை என்று இந்தத் திருத்தச் சட்டமுன்வடிவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அவர்கள் கணக்குக் கொடுத்து 3 மாதம் அல்லது ஒரு ஆண்டு இதில் எது பிந்தியதோ whichever is latter அதுதானே ஒழிய, இதனால் ஒன்றும் காம்பன்சேஷன் குறையும் என்று எதிர்பார்க்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. விவரங்கள் எல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரியும். For the purpose of protecting the Government's interest என்று அளவிலேதான் இந்தத் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம்.

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, the hon. Member was referring to compensation. I was thinking that it was from compensation to confiscation.

தமிழ் நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு தனியார் மின் வழங்கு நிறுவனங்கள் 273
(கையகப்படுத்துதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட
மன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 42/1975)

1975 நவம்பர் 10]

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

“ சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு, தனியார் மின்வழங்கு நிறுவனங்கள் (கையகப்படுத்துதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 42/1975) ஆய்விற் கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

சட்ட முன்வடிவு, பிரிவு வாரியாக, ஆய்விற் கு எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டது.

பிரிவு 2, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 1, சட்டமியற்றும் முறை, நெடுத்தலைப்பு ஆகியவை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : துணைத் தலைவர் அவர்களே,

“ சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, தனியார் மின் வழங்கு நிறுவனங்கள் (கையகப்படுத்துதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 42/1975) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் ”. என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவைமுன் உள்ள பிரச்சினை—

“ சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, தனியார் மின்வழங்கு நிறுவனங்கள் (கையகப்படுத்துதல்), திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 42/1975) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

(3) தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு சம்பளங்கள் வழங்கல் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண்

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே,

“ சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு சம்பளங்கள் வழங்கல் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு @ (சட்ட மன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 53/1975) ஆய்விற் கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும் ” என நான் முன்மொழிகிறேன்.

@ 331-333 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு III ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

274 தமிழ்நாடு 1975-ஆம் ஆண்டு சம்பளங்கள் வழங்கல் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 58/1975)

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா] [1975 நவம்பர் 10]

சட்டமன்றப் பேரவையில் “மாநிலச் சட்ட மன்றம்” என்னும் மானியக் கோரிக்கையின் மீது விவாதம் நடந்தபோது சட்டமன்றப் பேரவையிலும் மேலவையிலும் தொடர்ந்து மூன்று தடவை உறுப்பினர்களாகப் பதவி வகித்திருந்தவர்களுக்குத் திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 250 ஓய்வூதியம் கொடுக்கப் படலாம் என்று அவையில் அறிவிக்கப்பட்டது. அரசு இந்த உறுதிமொழியைப் பரிசீலித்துப் பார்த்து கீழ்க்காணும் நிபந்தனைகளின் பேரில் சட்டமன்ற உறுப் பினர்களுக்குத் திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 250 ஓய்வூதியம் வழங்க முதலில் முடிவு செய்தது.

(1) ஒருவர் தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவையில் அல்லது சட்டமன்ற மேலவையில் அல்லது இவ்விரு அவைகளிலும் குறைந்தது 12 ஆண்டுக் காலத்திற்கு உறுப்பினராகப் பணியாற்றியிருக்க வேண்டும்; இக் கால அளவு தொடர்ச்சியானதாக இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

(2) இக் கால அளவு, இந்திய அரசியலமைப்பின்கீழ் தடைபெற்ற முதல் தேர்தலுக்குப் பின்னர் சட்டமன்றம் அமைக்கப்பட்ட நாளிலிருந்து கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

(3) இத் திட்டம், இதுகுறித்து ஆணை பிறப்பிக்கப்படும் நாளிலிருந்து செயலுக்கு வரும்.

(4) மாநில அரசின் அல்லது மத்திய அரசின் தொகு நிதியிலிருந்து வருமானம் எதையும் அவர் பெற்று வரக்கூடாது அல்லது மாநில அரசிற்கு அல்லது மத்திய அரசிற்குச் சொந்தமான அல்லது அதன் கட்டுப்பாட்டிலுள்ள ஒரு கழகத்திடமிருந்து சம்பளம் ஏதும் பெற்றுவரக்கூடாது; அத்தகைய வருமானம் அல்லது சம்பளமேதும் அவர் பெறுவாரேயாயின், அக் கால அளவிற்கு இந்த ஓய்வூதியம் கொடுப்பது நிறுத்தப்படும். அவ்வாறே இது குறித்து விதித்துறைகள் அவையின் முன் தற்போதுள்ள சட்ட முன்வடிவில் உள்ளன.

அரசு இதுபற்றி மேலும் கருதிப் பார்த்து, இப்பொருள் குறித்து விரிவான சட்டம் ஒன்றைக் கொண்டு வருவதென முடிவு செய்துள்ளது. இதற்கிணங்க சட்டவரைவிற்குத் திருத்தம் ஒன்றைக்கொண்டு வந்துள்ளது. அதன்படி சட்டமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் அரசு ஓய்வூதியம் பெற வேண்டுமாயின், அவர் பத்தாண்டுக் கால அளவிற்கு தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை உறுப்பினராக அல்லது பன்னிரண்டு ஆண்டுக்கால அளவிற்குச் சட்டமன்ற மேலவை உறுப் பினராக அல்லது சட்டமன்றப் பேரவையிலும் சட்டமன்ற மேலவையிலும்

தமிழ்நாடு 1975-ஆம் ஆண்டு சம்பளங்கள் வழங்கல் (இரண்டாம்
திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவைச்
சட்ட முன்வடிவு எண் 53/1975)

1975 நவம்பர் 10] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

சேர்த்துப் பத்தாண்டுக் கால அளவிற்கு உறுப்பினராகப் பணியாற்றி இருக்க வேண்டும். ஐந்தாண்டுக்கால அளவு முடிவடையும் முன்னரே சட்டமன்றப் பேரவை கலைக்கப்படுமாயின் சட்டமன்றப் பேரவை உறுப்பினர் பதவிக்கால அளவை கணக்கிடுவதற்கான பொதுத் தேர்தல் நடைபெற்ற பின்னர் சட்ட மன்றப் பேரவை அமைக்கப்பட்ட நாள் தொடங்கி பேரவை கலைக்கப்பட்ட நாள் ஈறாக உள்ள கால அளவு ஐந்தாண்டுகளாகக் கருதப்பட வேண்டும்.

இதனை இம் மன்றம் ஏற்று நிறைவேற்றித் தருமாறு வேண்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம்—

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு சம்பளங்கள் வழங்கல் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 53/1975) ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

* THIRU G. VASANTHA PAI : Sir, on point of order. I want to bring to the notice of this House that we have no jurisdiction or authority to make this payment of pensions. Sir, I would request the Hon. Deputy Chairman to see this important aspect of the matter which has been overlooked by the Government. Sir, Article 195 of the Constitution says :

“Members of the Legislative Assembly and the Legislative Council of a State shall be entitled to receive such salaries and allowances as may from time to time be determined, by the Legislature of the State by law and, until provision in that respect is so made, salaries and allowances at such rates and upon such conditions as were immediately before the commencement of this Constitution applicable in the case of members of the Legislative Assembly of the corresponding Province.”

Sir, I would like to inform the hon. Members as well as the Treasury Bench that wherever salaries, allowances and pensions are involved, the Constitution has definitely indicated that the term “salaries and allowances” cannot be confused with pensions. For example, Clauses (d) and (e) under Article 112 (3) specifically mention about salaries, allowances and pensions payable to Judges and the Comptroller and Auditor-General of India. Article 112 (3) says, “The following expenditure shall be expen-

[Thiru G. Vasantha Pai] . [1975 நவம்பர் 10]

diture charged on the Consolidated Fund of India". For the President, Vice-President, Chairman, Deputy Chaairman, Speaker and Deputy Speaker it is only referred to as "emoluments and allowances." In clause (d) the words are :

"(i) the salaries, allowances and pensions payable to or in respect of Judges of the Supreme Court."

Then again, with reference to the other categories of Government servants, "the conditions of service" is the term which is applicable in the circumstances. Sir, I would request the Government to examine this point. Sir, Article 59 (3) refers only to the salaries and allowances for the President, Article 65 (3) refers only to the salaries and allowances for the Vice-President, Article 97 refers only to the salaries and allowances for the Chairman and Deputy Chairman of the Council of States and the Speaker and the Deputy Speaker of the House of the People, Article 106 refers only to the salaries and allowances for the Members of Parliament and Article 195 refers only to the salaries and allowances to the Members of the Legislative Assembly and the Legislative Council of a State.

Sir, then, the words "conditions of service" are used in Articles 146 (2), 229 (2), 309, 314 and 318 of the Constitution, "Salaries, allowances and pensions" are referred to in clauses (d) and (e) under Article 112 (3). Article 125 refers to the salaries, privileges and allowances of the Judges of the Supreme Court, Article 221 refers to the salaries, allowances and rights of the Judges of the High Courts, Article 146 (2) refers to the salaries, allowances, leave or pensions of the employees of the Supreme Court, Article 229 (2) refers to the salaries, allowances, leave or pensions for the employees of the High Courts, Article 148 (3) refers to the salary and conditions of service of the Comptroller and Auditor-General of India and the proviso to that says that the pension or age of retirement shall not be to his disadvantage. Then, Sir, Article 148 (6) refers to the salaries, allowances and pensions of persons employed in the office of the Comptroller and Auditor-General of India and Articles 318 and 322 refer to the expenses of the union and State Public Service Commissions and also the salaries and conditions of service of the persons employed in those offices.

1975 நவம்பர் 10] [Thiru G. Vasantha Pai]

Sir, in no case has 'salaries and allowances' been held to be tantamount to "salaries, allowances and pension". This is a serious drawback in the Bill.. The Bill seeks not only to give pension to the existing Members on the expiry of their term but also to persons who have already retired and who have ceased to be Members. Therefore, this Bill is *ultra vires* the Legislature and my respectful submission is that we have no power to pass this Bill. Therefore, this Bill cannot be made law.

I request that I may be given a ruling on this point of order.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வசந்த் பாய் அவர்கள் இங்கே சட்டப் பிரச்சினையைக் கிளப்பியிருக்கிறார்கள். சட்டப் பிரச்சினையைக் கிளப்பி வாதம் செய்வதில் அவர் திறமைசாலி என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களே, ரிட்டயர் ஆனபிறகு ஊதியம் எதற்கு என்று பேசுவதாகத் தெரிகிறது. ஒருவர் ரிட்டயர் ஆனபிறகு, அவருக்கு ஏற்கெனவே கொடுத்த வருமானம் இல்லை என்று சொன்னால், அவருக்கு பென்ஷன் கொடுக்கலாம் என்று சட்டத் திருத்தம் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் 'அல்ட்ரா வைரில்' என்று சொல்லுகிறார்கள். 'அல்ட்ரா வைரில்' ஒன்றுமில்லை. நமது அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டதாகும். தவிர, இந்த பென்ஷன் என்பது நம்முடைய ஸ்டேட் விஸ்டிக்லே வருகிறது.

The Bill mainly falls within the following entry of the State List in the Seventh Schedule to the Constitution, namely, Entry 42—State pensions, that is to say, pensions payable by the State or out of the Consolidated Fund of the State, and will be *intra vires* the State Legislature. As the Bill does not fall within the concurrent legislative field, consent of the Government of India is not necessary.

அதில் இன்னொரு முக்கியமான பிரச்சினை என்னவென்று சொன்னால், இது எம்.எல்.ஏ. அல்லது எம்.எல்.சி.-ஆக இருப்பவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் ஊதியமல்ல. only after retirement கொடுக்கப்படுகிறது.

The proposal to achieve the object in view is similar to the grant of old age pension and pension to persons who have courted imprisonment during anti-Hindi agitation, provisions for which were made only by issue of orders. Pension is payable after a

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா] [1975 நவம்பர் 10]

person ceases to be a Member of the Legislature and not during his term of office as the Member of the Legislature. Hence, the proposed measure will fall under entry 42 of the State List.

(பிற்பகல் 5-00)

அவர்கள் ஓய்வு பெற்ற பிறகுதான் இந்தத் தொகை கொடுக்கப்படும். தொடர்ந்து எம்.எல்.சி. ஆக இருந்தால், இந்தப் பணம் கிடைக்காது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வசந்த பாய் அவர்கள் தொடர்ந்து இந்த அவையின் உறுப்பினராக இருக்க வேண்டுமென்று நான் நினைக்கிறேன். எனவே அவர் ரிடயர் ஆன பிறகுதான் அவருக்கு இந்த ஓய்வூதியம் கிடைக்கும்.

Entry 42, State list -ல் வருகிறது. எனவே இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வர மாநில அரசுக்கு அதிகாரமுண்டு என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, I draw the attention of the Hon. Minister to Entry 38. That is a specific entry relating to salaries and allowances of Members of the Legislature of the State, of the Speaker and Deputy Speaker of the Legislative Assembly and, if there is a Legislative Council, of the Chairman and Deputy Chairman thereof. What the Hon. Minister referred to is pensions payable by the State or out of the Consolidated Fund of India. Pensions payable by the State are covered by Articles 309 to 311 of the Constitution. It is specifically mentioned in the Constitution that pensions from the Consolidated Fund of India are payable to the President, the Judges, the Comptroller and Auditor-General of India, the Vice-President and persons who occupy that position, the Governor of the State, the Speaker of the Lok Sabha and the Chairman of the Council. Therefore, Entry 42 has nothing to do with this and I am requesting the Government once again to consider this. I feel that this is completely *ultra vires* the Legislature.

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA: Sir, I have already stated that it is *intra vires*. If the hon. Member does not agree, he need not draw the pension that may become due to him.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வசந்த பாய் அவர்கள் எழுப்பிய ஒழுங்குப் பிரச்சினையின்மீது என்னுடைய தீர்மானம் அளிக்கின்றேன். உறுப்பினர் அவர்கள் அரசியல் சட்டத்திலிருந்து

1975 நவம்பர் 10]

எடுத்துக்காட்டிய விதிகளில், இந்த மாதிரிப் பென்ஷன் கொடுப்பதைத் தடை செய்யவில்லை என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. அதை உறுப்பினர் அவர்களும் ஒத்துக்கொள்வார்களென்று நினைக்கிறேன். அரசியல் சட்டத்தில் தடை செய்யப்படாத எதையும்பற்றிச் சட்டம் செய்ய நமக்கு உரிமை இருக்கிறது. நாம் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத் தியாகிகளுக்கும், எல்லைப் போராட்டத் தியாகிகளுக்கும் பென்ஷன் அளிக்கிறோம். அந்த மாதிரிதான் இதுவும் கொடுக்கப்போகிறார்கள். உத்தியோக முறை அடிப்படையில் இந்தப் பென்ஷன் அளிக்கப்படவில்லை. ஓய்வு பெற்ற அரசியல் வாதிகளுக்குப் பென்ஷன் தரப் படுகிறது. இதில் ஒன்றும் ஒழுங்குப் பிரச்சினை இல்லையென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : துணைத் தலைவரவர்களே, ஓய்வு பெற்ற சட்டப் பேரவை, மேலவை உறுப்பினர்கள், இரண்டு டேர்ம்கள் பதவி வகித்திருந்தால், அவர்களுக்கு ஓய்வூதியம் கொடுப்பதற்காகக் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கும் இந்த மசோதாவை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன் ; வா வேற்கிறேன். இந்த மசோதாவின் மூலம் பயன் அடைபவர்களிலே நானும் ஒருவன் என்ற முறையிலே . . .

ஒரு மாண்புமிகு உறுப்பினர் : பயன் அடைபவர் இல்லை, பயன் அடையக் கூடியவர்களிலே ஒருவர்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : நான் இதனால் பயன் அடைபவனோ, இல்லையோ தெரியாது. பயன் அடையக்கூடிய வாய்ப்பைப் பெற்றவன் என்ற முறையிலே இந்த அரசுக்கு உளமாற என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இத்தகைய மசோதா கொண்டுவரப்பட்டது மிகமிக நியாயமான ஒன்று. அன்றைக்கு வேறொரு மசோதாவிலே உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். சட்டசபை உறுப்பினர்கள் மக்களுக் காகச் செய்யும் சேவையிலே, தங்கள் சொந்தத் தொழில்களிலெல்லாம் நஷ்டம் ஏற்பட்டு, ஓய்வு பெறும் போது ஓட்டாண்டியாக இருக்கும் நிலை பலருக்கு ஏற்படுகிறது. ஆகவே அவர்கள் ரிடயர் ஆகும்போது, கண்ணியமாக வாழ்வு நடத்த உதவி செய்யக்கூடிய இந்த மசோதா மிகமிக வரவேற்கத்தக்கது. நம்முடைய மாநிலம் பலவிதமான மசோதாக்களை நிறைவேற்றி, இந்த நாட்டிலே வழிகாட்டியாக இருக்கிறதென்பதைப் பல முறை பாராட்டி, புகழ்ந்திருக்கிறோம். அந்த வகையிலே இந்த மசோதாசட்ட, இந்திய நாட்டிலே வேறு எந்த மாநிலத்திலும் நிறைவேற்றப்படாத நிலையிலேதான் இருக்கிறது. இதிலும் இந்த மாநிலம் மற்ற மாநிலங்களுக்கும், பாராளுமன்றத்திற்கும் வழி

280 தமிழ்நாடு 1975-ஆம் ஆண்டு சம்பளங்கள் வழங்கல் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவைச் சட்ட முன் வடிவு எண் 53/1975)

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்] [1975 நவம்பர் 10]

காட்டியாக அமைகிறது. இந்த மசோதாவைப் பார்த்துவிட்டு, மற்ற மாநிலங்களும் இதைப் பின்பற்றுமென்று நான் நம்புகிறேன். இதிலே ஒரேயொரு சிறிய திருத்தத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பேரவையில் பத்து ஆண்டுகள் உறுப்பினர்களாக இருந்தவர்களுக்கு இந்த ஓய்வூதியம் உண்டு. அதே போன்று மேலவையில் 12 ஆண்டுகள் உறுப்பினர்களாக இருந்தவர்களுக்கும் ஓய்வூதியம் உண்டு. ஒருமுறை பேரவையை நான்கு ஆண்டுகளிலேயே கலைத்துவிட்டார்கள். எனவே அந்த நான்கு ஆண்டு உறுப்பினராக இருந்து, அதற்கு முன்னரோ அல்லது பின்னரோ ஐந்து ஆண்டுகள் உறுப்பினராக இருந்தவருக்கும் ஓய்வூதியம் உண்டென்று இருக்கிறது. என்னிடத்தில் சில நண்பர்கள் ஒரு விஷயத்தைச் சொன்னார்கள். அவர்களுடைய பதவிக் காலம் ஒன்பது ஆண்டுகளிலேயே முடிந்திருக்கிறது. அவர்கள், நாங்கள் ஒன்பது ஆண்டுகள் இருந்திருக்கிறோம்; இப்போது இருப்பதில் ஒரு ஆண்டைக் குறைத்து, ஒன்பது ஆண்டுகள் உறுப்பினராக இருந்திருந்தால் அவர்களுக்கும் கிடைக்கும்படி சட்டத்தைச் திருத்தி விடுங்களென்று சொன்னார்கள்.

ஒரே ஒரு வருஷம் குறைக்கப்பட்டால் போதும். சாதாரணமாக ஒன்பது ஆண்டுகாலம் இருந்திருந்தால் போதுமென்ற சிறிய திருத்தத்தைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, இந்தச் சட்ட முன்வடிவை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். இதில் ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல நான் ஆசைப்படுகிறேன். உறுப்பினர் திரு. வசந்த பாய் அவர்கள் இதற்கு அரசியல் சட்டம் இடம் தரவில்லையென்று சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அதுதான் தீர்ந்துவிட்டதே.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: உறுப்பினரவர்களுக்கும், துணைத் தலைவரவர்களுக்கும் ஒன்றை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சேலரி, அலவன்ஸ் என்ற வார்த்தைகள் வந்தாலே, அவற்றைத் தொடர்ந்து பென்ஷன் என்ற வார்த்தை வரும். சேலரி என்று இல்லாமல், ஆனரேரியம் என்ற முறையில் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் பெற்று வந்தால், மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் சொல்லும் சட்டம் அதற்கு ஒவ்வாததாக இருக்கும். ஆனால் நாம் பெறுவதை 'சேலரி' என்று சொல்லுகிறோம். ஆகவே பத்து ஆண்டுகள்

1975 நவம்பர் 10] [திரு. சி. வி. ராஜகோபால்]

‘சேலரி’ பெற்று வேலை செய்பவர்களாக இருப்பதால், பென்ஷன் அளிக்
கிறார்கள். ஆனால் ஆனரோரியம் என்ற அளவுக்குப் பெற்றிருந்தால், 10, 15
ஆண்டுகள் உறுப்பினராக இருந்தாலும், பென்ஷன் கிடைக்காது.

அடுத்தபடியாக, ஒரேயொரு கருத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். சட்ட
மன்றத்திலே பணியாற்றிய உறுப்பினர்களுக்கு கடைசி நேரத்தில் கொடுக்கப்
படும் உதவியை பென்ஷன் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படிக் கொடுக்கப்படும்
தொகை ‘பென்ஷன்’ என்ற வார்த்தை மூலம் குறிப்பிடப்படுவதைவிட,
உதவித் தொகை என்பது மாதிரியாக அமையும் வேறொரு வார்த்தை மூலம்
குறிப்பிடப்பட வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அரசியல்வாதிகள்
கடைசிவரைக்கும்—இன்காடு போகின்ற வரைக்கும், அரசியல் வாதிகளாகத்
தான் இருப்பார்கள். உத்தியோகம் பார்ப்பவர்கள் ரிடயர் ஆகிறார்கள். ஆனால்
அரசியல்வாதிகள் கடைசிவரையில், till the end அரசியல்வாதியாகவே
இருப்பதனால், கௌரவமான வார்த்தையை, ‘பென்ஷன்’ என்ற வார்த்தைக்கு
சப்ஸ்டிடியூட்டாகப் போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உத்தியோ
கஸ்தர்கள் பென்ஷன் வாங்கலாம். நமக்குக் கொடுக்கப்படுவது பென்ஷன்
என்று இல்லாமல், வேறுவிதமாக இருக்க வேண்டும். தேவையில்லாதவர்கள்,
என் போன்றவர்கள் அல்லது திரு. வசந்த பாய் போன்றவர்கள் வாங்காம
லிருக்கும் உரிமை அவர்களுக்கு இருக்கிறது என்று கூறிக்கொண்டு, இந்தச்
சட்ட முன்வடிவைப் பாராட்டி, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, now I am speaking on the
merits of this Bill. Sir, recently I had agitated on the floor of
this House that Government servants and teachers should not be
given less than Rs. 150 per month as pension because pension
also should have a link with the cost of living index and that with
the dearness allowance fixed at Rs. 161 at the Centre, the minimum
pension that should be given to anybody should be not less than
Rs. 150. Recently, when I had been round the City of Madras
meeting my Constituents, I was interrogated by several persons
who were suffering with pensions less than Rs. 50 or slightly more
than Rs. 50 in the State, asking me “As a Member of the Council,
are you going to take for yourself a pension of Rs. 250 for ten
years’ service while we are denied even a Rs. 150 pension for
having served the Government of the State for nearly 30 to 40
years? Is this for this reason that you are elected?” They
asked me that question and I felt very much hurt.

[Thiru G. Vasantha Pai] [1975 நவம்பர் 10]

Sir, our demand in 1971 to give the Members Rs. 100 as Compensatory Allowance met with a lot of opposition outside. Since then we have been consistently trying to increase our emoluments—a further allowance of Rs. 100 in the next year, another increase last year, a telephone allowance of Rs. 100 and 10,000 kilometres of free travel this year—and now we are going to take a pension for ourselves. Is it for enriching ourselves at the expense of the State that we are elected to the Legislature? I think this is a hard thing for us to bear if we are to go and meet our Constituents again and we should not brook the humiliation that will come to us if we are going to go to the electorate for an election who will charge us with having enriched ourselves during our term of office. I request the Government to withdraw this Bill relating to pensions and to see that this sort of complete rise in emoluments is prevented. We have to meet our Constituents at the time of the elections. And what will they think of us? They will think that we have utilised the opportunity to make unjust enrichment for ourselves. Sir, this is a thing which I cannot brook and which I cannot imagine. Therefore, I have given notice of some amendments to the Bill. I am not saying that Members of the House who are in indigent circumstances and who might have spent all their money in the elections should not be compensated. To such people, certainly some compensation should be given. I have given notice of some amendments which are already on the table of the House. I am just reading them out:

“ Provided that no pension shall be paid to any person who is a recipient of income from any trade, profession or calling or in receipt of any salary from the Parliament or any Legislature or any Government. . .

(பிற்பகல் 5.10)

THIRU G. VASANTHA PAI: I am sorry, Sir. The second thing which I wish to submit to this House is that this Bill contains a provision that if the Assembly is to be dissolved within a specific period of time, the period between that dissolution and the summoning of the Assembly, even if it is dissolved within one year shall be deemed to be five years. I do not know how this can stand any Constitutional test.

1975 நவம்பர் 10]

[Thiru G. Vasantha Pai]

The proviso to this Bill is rather alarming. It says:

“The State Government may make rules providing for the conditions and restrictions subject to which such pension may be granted.”

This is very humiliating to the Members of the House. If any power is given to the Executive to control the Legislature, I think it is against the basic principle and concept of the Constitution. I am against this clause which gives power to the Executive to say how the pension that is given to us shall be subject to conditions and restrictions.

The second explanation says:

“If the Legislative Assembly is dissolved before the expiration of the period of five years, for the purpose of computing the period as member of the Legislative Assembly the period commencing with the date of the Constitution of the Legislative Assembly after the general election and ending with the date of dissolution, shall be deemed to be five years.”

Sir, this is an impossible proposition which we are trying to pass without proper scrutiny and this cannot stand any valid Constitutional test.

With these remarks, I shall reserve my further comments and also my further submissions on the amendments which I propose to move in this House.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அரசியல் துறையில், வளர்கின்ற ஜனநாயக நாடுகளில் பலர் ஈடுபட வேண்டிய நிர்ப்பந்தங்கள் ஏற்படுகின்றன. உண்மையான மக்களாட்சி முறை அல்லது ஜனநாயக முறைகள் வெற்றிபெற வேண்டுமென்று சொன்னால், கடை கோடியினரல்லாத நடுத்தர வர்க்கத்தினர்கள் மற்றும் அதற்கும் கீழே இருக்கின்ற மக்கள் அரசியலில் ஆர்வம் காட்டி மேலே வருகிறபோதுதான் உண்மையான ஜனநாயக மறுமலர்ச்சி ஏற்பட முடியும். அப்படி ஏற்படாது போனால், ஜனநாயகம் என்ற பெயரில், வசதி வாய்ப்புகள் உடையவர்களிடத்திலே ஆட்சி முறைகள் சிக்கிவிடும். நம்முடைய அமைப்பைப் பார்க்கின்றபோது, ஆட்சி முறைகளை, சட்டப் பேரவை, மேலவை முறைகளைப்

284 தமிழ்நாடு 1975-ஆம் ஆண்டு சம்பளங்கள் வழங்கல் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவைச் சட்ட முன் வடிவு எண் 53/1975)

[தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்] [1975 நவம்பர் 10]

பார்க்கின்றபோது, நடுத்தர வர்க்கத்தினர்கள், அதற்கும் கீழே சாதாரணமான சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நிறைய பேர் அரசியலில் பங்கு கொள்ளுகின்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டு வருகிறது என்பது நமக்குத் தெரிகிறது. இந்தச் சூழ்நிலை இப்படியே நீடிக்க வேண்டுமென்றால், வசதி வாய்ப்புக்கள் இல்லாத நிலையிலுள்ள சாதாரண மக்களுக்கு இதுபோன்ற உதவிகள், ஊதியங்கள் கொடுத்து ஊக்கப் படுத்துவது இன்றியமையாதது. அப்போதுதான் சாதாரண மக்கள் மேலோங்கி வரவும் வாய்ப்பு ஏற்படும். இப்போது இருக்கிற பட்டியலைப் பார்த்தாலும், நம்முடைய உறுப்பினர்கள் மற்றும் அமைச்சரவையின் பட்டியலைப் பார்த்தாலும் தெரியும்; வருமான வரி கட்டுகிறவர்கள் மிகச் சிலர் கூட இருக்க மாட்டார்கள். இப்போது இருக்கிற அமைப்பு முறையைப் பார்த்தால், இப்போது ஆளுகின்ற அரசைப் பொறுத்தவரையில், அது சராசரி மக்களின் பிரதிபலிப்பாக இருக்கிறது என்பதை அறிய முடிகிறது. இந்த அடித்தளத்தில் இருக்கின்ற மக்கள் பயமின்றி அரசியல் பணிகளில் ஈடுபடுவ தற்காக இந்த மசோதா கொண்டு வந்திருப்பதை நான் வரவேற்கின்றேன். இது போன்ற திட்டங்கள் மூலமாக சாதாரண மக்கள் அரசியலில் ஈடுபடுவதற்கு அதிக வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று நம்பி, இதை வரவேற்கிறேன். ஒருகால் அரசியல் சட்டத்திற்கு ஒவ்வாதது என்று சொன்னால், இதன் பலன்களை எடுத்துச் சொல்லி, டெல்லி வரையில் இந்தச் செய்தியைப் பரப்பி, அரசியல் சட்டம்கூட திருத்தப்படலாம். அதையும் வலியுறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, வரவேற்கிறேன்.

திரு. கே. ராஜாசாம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக மற்ற விஷயங்கள் சம்பந்தமாக திரு. ராஜகோபால் அவர்கள் எத்தனையோ சமயம் பேசினாலும்—அதில் அவர் சொல்வதில் சம்பந்தம் இல்லாமல்கூட இருக்க லாம்—இன்று அவர் பேசிய பேச்சு எனக்கு நல்ல சம்மதத்தைக் கொடுத்தது. நம் நாட்டு அரசியலில் இருப்பவர்கள், பெரும்பான்மையோர் கடைசியில் ஓட்டாண்டிகளாக மாறுகிறார்கள். நாம் அதைப் பார்த்துக் கொண்டோன் இருக்கிறோம். சிலர் 20 ஆண்டுகள், 30 ஆண்டுகள் மக்களுக்காகவே உழைக் கிறார்கள். தேர்தலில் நின்றால், வெற்றி பெறுகிறார்கள்; அவர்களுக்கு எதிராக 2 லட்சம், 3 லட்சம் ரூபாய் செலவழித்தவர்கள் டெப்பாசிட்டுக் கூட வாங்காமல் போகிறார்கள். ஆனால் எச்செலவும் செய்யாமல் மக்கள் ஊழியர்கள் வெற்றி பெறுகிறார்கள். அவர்களுக்கு கடைசி காலத்தில் இம்மாதிரி ஒரு ஒய்லுதியம் கொடுப்பது என்பதுபற்றி நாம் ஏதோ புதிதாகப் பேசுவது சரியில்லை.

Commonwealth Parliamentary Conference இப்போது நடந்து அந்த உறுப்பினர்கள் எல்லாம் நம் நாட்டில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்துகொண்டிருக்

1975 நவம்பர் 10]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

கிரார்கள். அங்கு ஒரு அறிக்கை கொடுக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு நாட்டிலும் உள்ள பார்லிமென்டரி உறுப்பினர்கள், சட்ட மன்றப் பேரவை, மேலவை உறுப் பினர்கள் வரையிலும் சொல்லப்பட்டது. அநேகமாக இந்தியாவைத் தவிர எல்லா பார்லிமென்டரி நாடுகளிலும் எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் பென்ஷன் கொடுக்கிறார்கள். ஏதோ இரண்டொரு நாடுகளில் இல்லை. இங்கிலாந்து தேசத்தில் பார்லிமென்ட் உறுப்பினர்களுக்குக்கூட உண்டு.

உறுப்பினர்களில் சில பேர் நல்ல நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். சட்ட சபை மெம்பர்களாகவும், கோர்ட்டுகளில் வழக்கறிஞர்களாகவும் இருந்து நாள் ஒன்றுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் சம்பாதிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இம்மாதிரி பென்ஷன் கொடுப்பது சரியாகத் தோன்றாமல் இருக்கலாம். ஆனால் பொதுவாக அரசியலில் ஈடுபட்டுள்ள என் போன்றவர்கள், 50 வருஷமாக அரசியலிலே தஞ்சம் என்று இருக்கிறார்கள். அரசியலைத் தவிர வேறு எதுவுமே எனக்குத் தெரியாது. அதுவும் சட்ட சபையில் துழைய ஆரம்பித்தது 1946-ல்தான். அதற்கு முன்னால் பணக்காரர்கள்தான் வரக்கூடிய காலமாக இருந்தது. 1946-ல் தான் நாள் வந்தேன். இடையில் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவராக இருந்தபோது, 1957-லிருந்து 1962-வரை நான் சட்ட சபையில் இல்லை. ஆக, தொடர்ந்து 25 ஆண்டுகள் இருக்கின்றேன். சட்டப் பேரவையில் உறுப்பின ராக 11 வருஷங்கள், இந்த சபையில் 12 வருஷங்கள் இருந்திருக்கிறேன். இடையில் 4 வருஷங்கள் தவிர, திரு. தியாகராஜன் அவர்கள் மறைந்த பிறகு Bye-election ல் வந்தேன். கிட்டத்தட்ட 25 ஆண்டுகள் சட்ட சபையில்

(பிற்பகல் 5.20)

இருந்திருக்கிறேன். இதே மாதிரி என்னைப் போல எத்தனையோ பேர்கள் இருந்திருக்கின்றார்கள். கணக்கு எடுத்துப் பார்த்தால், தெரியும். இம்மாதிரி உறுப்பினர்களுக்கு ஓய்வூதியம் கொடுப்பதில் இந்தியாவில், நமது மாநிலத்தவர் கள்தான் முதலில் வழி காட்டியிருக்கிறோம். எத்தனையோ விஷயங்களில் வழி காட்டியிருக்கிறோம். கூட்டுறவுத் துறையில், தொழில் துறையில், மற்ற பல துறைகளில் வழி காட்டியிருக்கிறோம். மற்ற மாநிலங்களுக்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென்று வழி காட்டியிருக்கிறோம். முதலிலே, கிண்டியில் தொழிற் பேட்டைகள் அமைத்திருக்கிறோம். இப்படி அமைக்கப்பட்டிருந்த தொழிற் பேட்டைகளைக் காட்டியபோது, இது எப்படி நடக்கும் என்று பிற மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் சந்தேகப்பட்டார்கள். நம் தமிழ்நாட்டில் நடந்துகொண் டிருக்கும் தொழிற்பேட்டைகளைப்பற்றி ஒவ்வொரு மாநிலத்தவரும் அறிவார்கள்.

286 தமிழ்நாடு 1975-ஆம் ஆண்டு சம்பளங்கள் வழங்கல் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவைச் சட்ட முன் வடிவு எண் 53/1975)

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1975 நவம்பர் 10]

அவர்கள் இவைகளையெல்லாம் பார்வையிட்டுவிட்டுப் போனார்கள். இப்படிப்பட்ட காரியங்களில் நாம் 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக இருந்தே ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கின்றோம்.

யாரையும் வற்புறுத்தி வாங்கத்தான் வேண்டும் என்று அரசாங்கம் வற்புறுத்தவில்லை. இப்போது கூட ரூ. 250 சம்பளமாக வாங்குவதைக்கூட வேண்டாம் என்று சொல்லுவதற்கு புரொவிஷன் இருக்கிறது. நாம் வாங்கத் தான் வேண்டும் என்று ஒன்றும் கட்டாயமில்லை. வசதியோடு இருப்பவர்கள் வேண்டாம் என்று சொல்லிவிடலாம்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : ஒரு வேளை அது உறுப்பினர் திரு. வசந்த பாய் அவர்களுக்குத் தேவையில்லாமல் இருக்கலாம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : யாரைப்பற்றியும் குறிப்பிட்டுப் பேசக்கூடாது.

திரு. கே. ராஜாராம் : இங்கு யாரையும் குறிப்பிட்டுப் பேசக்கூடாது. எந்த உறுப்பினராவது தேவையில்லை என்றால், இப்போது வாங்கிக்கொண்டிருக்கின்ற ரூ. 250 சம்பளத்தைக்கூட தேவையில்லை என்று சொல்லிவிடலாம். நமது மாநிலம் இப்போது பிற மாநிலங்களுக்கு வழி காட்டக்கூடிய நிலைமையில், இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருக்கிறது. இது மிக நல்ல காரியமாகும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு அமைகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, பொதுவாக எல்லா உறுப்பினர்களும் இந்த மசோதாவை வரவேற்றிருக்கின்றார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வசந்த பாய் அவர்கள் சொல்வது, அவர் வோட்டுக் கேட்கப் போகும்போது, ரூ. 250 சம்பளம், பென்சன் வாங்கப்போகிறீர்கள் என்று எல்லாம் கேட்பார்களே என்பது. வோட்டுபெற்று வெற்றி பெறாவிட்டால், பணம் வாங்க முடியாது. வெற்றி பெற்றுவிட்டால், எனக்கு வருகிற சம்பளத்தை உங்களுக்குச் செலவழிக்கிறேன் என்று கூட சொல்லிக்கொள்ளலாம். அப்படி எல்லா உறுப்பினர்களிடமும் அவர் வோட்டு பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் : இன்னும் பத்து வருடம் ஆகவில்லை.

திரு. ஜி. வசந்த பாய் :

I am having only six years.

1975 நவம்பர் 10]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: உறுப்பினர் அவர்கள் முயற்சி எடுத்து நிச்சயமாக வெற்றிபெற வேண்டும். மாண்புமிகு திரு. வசந்த் பாய் அவர்களுக்கு 12 வருடங்கள் ஆகிவிடும். அவர்கள் அடுத்த தடவையும் வெற்றிபெற வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவைப்பற்றி மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் நல்ல முறையிலே எடுத்துச் சொன்னார்கள். இதிலே இருக்கக்கூடிய பிரச்சினை, சட்ட மன்றப் பேரவையிலே விவாதிக்கப்பட்டது. அது அவரவர்கள் நிலைமையைப் பொறுத்தது. அவரவர்கள் அவசியத்தைப் பொறுத்தது. வசதி இருப்பவர்களுக்கு, சமுதாயத்தில் மேல் மட்டத்தில் இருப்பவர்களுக்கெல்லாம் இதுபோன்ற பென்ஷன் தேவைப்படாமல் இருக்கலாம். சமுதாயத்தில் அடிமட்டத்தில் உள்ளவர்கள், கஷ்ட நிலையில் இருக்கின்ற உறுப்பினர்கள் இதை வரவேற்கிறார்கள். அது அவரவர்களுடைய மனநிலைமையைப் பொருத்ததாக இருக்கிறது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சி. வி. ராஜகோபால் அவர்கள் இதற்கு ஒரு கவர்ச்சிகரமான பெயர் வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். தியாகிகள் பென்ஷன், உதவித் தொகை என்று பெயர் இருக்கிறது. அதை வைத்துக்கொள்ளலாம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் என்ன செய்யப் போகிறார்கள் என்று பார்க்கலாம். பொதுவாக இந்த மசோதா அவசியமானது என்ற அளவில்தான் சட்ட மன்றப் பேரவையிலும், மேலவையிலும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். முதலில் 12 ஆண்டுகள் என்று கருதப்பட்டது. இரண்டு தடவைகள் அவை உறுப்பினராக இருந்திருந்தால் போதும் என்று கருதப்பட்டது. இப்படி விதியிருந்தால் சட்ட சபையிலே இரண்டு தடவைகள் இருந்தால்கூட உறுப்பினர்களுக்கு பென்ஷன் பெறுகின்ற வாய்ப்பு இருக்காது என்ற அளவில், சட்ட சபையிலே இரண்டு தடவைகள், அல்லது 12 ஆண்டுகள் என்று இருந்ததைத் திருத்தி, பேரவையிலும், மேலவையிலும் இருந்த காலம் சேர்ந்து 10 ஆண்டுகள் இருந்தாலும், பென்ஷன் உண்டு என்ற அளவில்தான் இது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. எனவே இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றித் தருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம்:

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு சம்பளங்கள் வழங்கல் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 53/1975) ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

சட்ட முன்வடிவு, பிரிவு வாரியாக, ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

[1975 நவம்பர் 10]

பிரிவு 2.

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, I have given notice of some amendments to the Tamil Nadu Payment of Salaries (Second Amendment) Bill, 1975. I beg to move the following amendments :—

“In clause 2 in the proposed section 12-B after item (iii), the other clauses and explanations be deleted and the following substituted in their stead :—

(1) Provided that no pension shall be paid to any person who is a recipient of income from any trade, profession, or calling or in receipt of any salary from the Parliament or any Legislature or any Government or any Corporation State-owned or private, and including Company or Co-operative Society or an Association or Organisation, charitable or otherwise :

(2) Provided further that no such pension shall be paid to any member of the Legislature before his completing 55 years of age.”

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. ஜி. வசந்த பாய் அவர்களின் திருத்தத்தை வழி மொழிபவர் யாரும் இல்லை. ஆதலால் திருத்தம் கைவிடப் படுகிறது.

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, இந்த மசோதாவில் இரண்டாவது கிளாஸ்சு 3-வது அபிவிருத்தி, பின்னர் இருக்கக்கூடிய

“The State Government may make rules providing for the conditions and restrictions subject to which such pension may be granted.”

இதை நான் முதலில் கவனிக்கவில்லை. இது ஒரு நல்ல விஷயம். ஏனென்றால் சில கஷ்டமான விஷயங்களைச் சொல்லிவிடுகிறேன். தேர்தல் நடக்கும் காலத்தில் ஒரு வேட்பாளர் திடீரென்று மறைந்துவிட்டார். அப்போது தேர்தலை அந்தத் தொகுதிக்கு நிறுத்திவிட்டார்கள். அந்தத் தேர்தல் இரண்டு மாதங்கள் கழித்துத்தான் வந்தது. அந்தத் தேர்தலில் தேர்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினருக்கு முழு டரம் என்ற அளவில் உள்ள ஐந்து ஆண்டுகளில், இரண்டு மாதங்கள் குறைந்து விடுகின்றன. அவருக்கு ஆரம்ப காலத்திலேயே இரண்டு மாதங்கள் குறைந்துவிடுகின்றன. அவையை ‘டிசால்வ்’ பண்ணுகின்ற நிலை

1975 நவம்பர் 10]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

மையும் வருகின்றது. நான்கு அல்லது 4½ வருடங்களில் 'டிசால்வ்' பண்ணி
னால், அதை ஐந்து வருடமாகக் கொள்ள வேண்டும். இருக்கின்ற ஐந்து
வருடத்தில் ஆரம்ப காலத்தில் இரண்டு மாதங்கள் கழித்து உறுப்பினராகத்
தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வருகின்றவர்களுக்கு இந்த இரண்டு மாத காலத்தைக்
கணக்கிலெடுத்துக்கொண்டு, அரசாங்கம் அதை அவர்களுக்கு ஐந்து வருடங்
களாக ஆக்குவதற்கு இந்த விதி பயன்படும் என்று நினைக்கிறேன்.

“The State Government may make rules providing for the
conditions and restrictions subject to which such pension
may be granted.”

உதாரணமாக, போன தேர்தலிலே திருமங்கலம் தொகுதியில், என்னுடைய
தொகுதியில், வேட்பாளர் மறைந்துவிட்டார். மற்ற அசெம்பிளி தேர்தல்கள்
எல்லாம் முடிந்து இரண்டு மாதங்கள் கழித்துத்தான் அந்தத் தொகுதித்
தேர்தலுக்கு தேதி நிர்ணயிக்கப்பட்டு, அபேட்சகர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.
அவருக்கு ஐந்து வருடத்தில் அந்த இரண்டு மாதம் குறைந்திருக்கிறது. அது
அவருடைய குற்றமில்லை. இடையிலே இந்த வருடத்தில் 10 மாதம்தான்
இருந்திருக்கிறார்கள். நான்கு வருடத்திலே சட்ட சபை கலைத்ததால், மூன்று
வருடம் 10 மாதம்தான் இருந்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அப்படி ஒரு சட்ட விதியைப்
போடுவது நல்லதல்ல என்று கருதுகிறேன். ஆனால் ஒரு தனிப்பட்ட
விதத்தில் “ஸ்பெஷல் கேஸ்” ஆக, அந்த நேரத்தில் இருக்கின்ற சூழ்நிலையின்
அரசு உத்தரவிட்டு விலக்களித்துக் கொள்ள முடியும். இப்போதே சட்ட
விதியைப் போடுவது தேர்ந்தெடுக்கப்படுபவர்களுடைய உயிருக்கே ஆபத்தாக
வரலாம். இரண்டு மாதங்கள்தான் குறைவு என்று வருகின்றபோது,
பார்த்துக்கொள்ளலாம். அதைப்பற்றியெல்லாம் யோசித்த பின்தான், அதிலே
தனியாக விதி செய்ய வேண்டிய தேவையில்லை என்று நாள் தெரிவித்துக்கொள்
கிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம்: என்னுடைய கருத்தை முதலமைச்சர் அவர்களும்
எடுத்துச் சொல்லிவிட்டார்கள். தனிச் சட்டத் திருத்தம் வேண்டியதே இல்லை.
இந்த 'கிளாஸே' போதுமானது. இதை வைத்தே உத்தரவு போட முடியும்
என்று நினைக்கிறேன். ஒருவேளை சட்டப் பிரச்சினை வந்தால், ஒரு தனி

290 தமிழ்நாடு 1975-ஆம் ஆண்டு சம்பளங்கள் வழங்கல் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவைச் சட்ட முன் வடிவு எண் 53/1975)

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1975 நவம்பர் 10]

அமெண்ட்மெண்ட் போட்டுக்கொள்ளலாம். கோரிக்கை ஏதாவது வரும் போது, தனியாகப் பார்த்துக்கொள்ளலாம். இந்த அவையிலே கூட ஒரு உறுப்பினர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, சட்ட சபையில் பிரமாணமே எடுக்காத நிலையில் மறைந்துவிட்டார்கள். அடுத்தபடி பை-எலக்ஷன் வைக்கும்படி தேர்ந்து, இரண்டு மாதம் கழித்துத்தான் அந்த ஸ்தானம் பூர்த்தி செய்யப் பட்டு உறுப்பினராக இருந்துகொண்டிருந்தார். அவர் 12 வருடங்களுக்குக் குறைவாக 11½, 11¾ வருடங்கள் உறுப்பினராக இருந்தார். அவரும் ஆரம்பத்திலே காலம் கழித்து வந்தார். இந்த மாதிரி சட்டப் பிரச்சினை வரும். அதைப்பற்றிச் சற்று ஆலோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்தச் சட்டம் வேண்டாம் என்று ஒரு உறுப்பினர் தீர்மானம் கொடுத்தார்கள். அரசாங்கத்துக்கு அந்த விதமான அதிகாரங்கள் இல்லை என்றால், கஷ்டமான நிலை ஏற்படும். நான் அந்த அதிகாரம் அரசுக்கு இருக்க வேண்டும் என்று கருதுகிறேன்.

(பிற்பகல் 5.30)

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, இதை முதலிலேயே தெளிவாகத் தெரிவித்து விடுவது நல்லது என்று கருதுகிறேன். பேரவை உறுப்பினர்களுக்கு 10 ஆண்டுகள் என்று நாம் தெளிவாகப் போட்டிருக்கிறோம். ஒன்றும் மாறுதல் கிடையாது. மேலவை உறுப்பினர்களுக்கு 12 ஆண்டுகள் என்று போட்டிருக்கிறோம். அரசியலமைப்புச் சட்டப்படி கலைக்கப்பட்டால், அப்படிச் குறைந்த வருஷம் சேர்த்துக்கொள்ளப்படும். 10 ஆண்டுகள் என்று இப்போது தெளிவாக இருக்கிறது. புதிதாக விதி முறைகளில் ஒன்றும் நாம் மாற்ற வேண்டிய அவசியமில்லை. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் யோசித்துப் பார்த்து இரண்டு மூன்று உதாரணங்களைத்தான் சொன்னார்கள். நாங்கள் யோசித்த பிறகு, 10, 15 உதாரணங்கள் எங்களுக்கு வந்தன. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போன்ற ஒரு நிலை ஏற்படுமானால், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது போல், அவசியமாக இருந்தால், தனியாக அரசு உத்தரவு போட்டுக் கொடுக்கலாம் என்று முடிவெடுக்கப்பட்டுள்ளது.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை :

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு சம்பளங்கள் வழங்கல் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 53/1975) ஆய்விற்ரு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

1975 நவம்பர் 10]

சட்ட முன்வடிவு, பிரிவு வாரியாக, ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவு 2, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 1, சட்டமியற்றும் முறை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே,

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு சம்பளங்கள் வழங்கல் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 53/1975) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்”

என்று நான் முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை:

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு சம்பளங்கள் வழங்கல் (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 53/1975) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

(4) தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, சட்ட மன்றம் (தகுதியின்மையைத் தவிர்த்தல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 49/1975).

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே,

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, சட்ட மன்றம் (தகுதியின்மையைத் தவிர்த்தல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு @ (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 49/1975) ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”

என்று நான் முன்மொழிகிறேன்.

292 தமிழ்நாடு 1975-ஆம் ஆண்டு சட்ட மன்றம் (தகுதியின்மையைத் தவிர்த்தல்) திருத்தச் சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 49/1975)

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா] [1975 நவம்பர் 10]

தமிழ் நாடு 1967 ஆம் ஆண்டு சட்ட மன்றச் (தகுதியின்மையைத் தவிர்த்தல்) (தமிழ் நாடு சட்டம் 3/1967) சட்டத்தைச் சேர்ந்த 2 ஆவது பிரிவின்படி, இச் சட்டத்தின் விவர அட்டவணையில் குறிப்பிட்டுள்ள பதவிகள் எவையும், அப் பதவி வகிப்பவர் சட்ட மன்ற உறுப்பினராகத் தெரிந்தெடுக்கப்படுவதற்கு அல்லது உறுப்பினராயிருப்பதற்கு அவரைத் தகுதியற்றவராக்காது அல்லது அவரை அவ்வாறு தகுதியற்றவராக்கியுள்ளதாக எப்போதுமே கருதப்படக் கூடாது. தமிழ் நாடு தொழில் முதலீட்டுக் கழக இயக்குநர் பதவியும் தமிழ் நாடு சிறு தொழில் கழக இயக்குநர் பதவியும் மேற்சொன்ன விவர அட்டவணையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. ஆதாயமளிக்கும் பதவிகள் குறித்த இணைக்குழு தனது “ஐந்தாவது மக்களவை—பத்தாவது அறிக்கையில்” செய்துள்ள பரிவுரையின் அடிப்படையில், இவ்விரு கழகங்கள் தொடர்பான பதிவுகளை மேற்படி விவர அட்டவணையிலிருந்து நீக்கிவிட அரசு முடிவு செய்துள்ளது. இதே அறிக்கையில், மேற்படி இணைக் குழு செய்துள்ள பரிவுரையை அடிப்படையாகக் கொண்டு, மேற்சொன்ன விவர அட்டவணையில் கீழ்க்கண்ட நான்கு அமைப்புகளைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும் அரசு முடிவெடுத்துள்ளது :—

1. தமிழ் நாடு உப்பு, உப்பு சார்ந்த இரசாயனப் பொருள்கள் வாரியம்.
2. கூட்டுறவு நூற்பாலைகளில் உற்பத்தியாகும் நூலின் ஆலைவாயில் விலையையும், கிடங்குவாயில் விலையையும் நிர்ணயிக்கும் துணைக் குழு.
3. கூட்டுறவு நூற்பாலைகள் குறித்த மாநில ஆலோசனைக் குழு.
4. குடும்ப நலத் திட்டம் குறித்த நாடகக் கதை-வசனங்களையும், கலைஞர்களையும் தெரிந்தெடுக்கும் குழு.

தமிழ் நாடு கைவினைப் பொருள்கள் வளர்ச்சிக் கழக இயக்குநர் பதவியையும் மேற்சொன்ன விவர அட்டவணையில் சேர்ப்பதென்று அரசு முடிவு செய்துள்ளது. அதற்கேற்ப, மேலவை முன் இப்போது வைக்கப்பட்டுள்ள இச் சட்ட முன்வடிவில் இது குறித்த விதித் துறைகள் அடங்கியுள்ளன. இத் தீர்மானத்தை ஏற்று, நிறைவேற்றித் தருமாறு இம் மாமன்றத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை :

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, சட்ட மன்றம் (தகுதியின்மையைத் தவிர்த்தல்) திருத்த சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 49/1975) ஆய்விற் கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

தமிழ்நாடு 1975-ஆம் ஆண்டு சட்ட மன்றம் (தகுதியின்மையைத் தவிர்த்தல்) திருத்தச் சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 49/1975) 293

1975 நவம்பர் 10]

சட்ட முன்வடிவு, பிரிவு வாரியாக, ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவு 2, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவு 1, சட்டமியற்றும் முறை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே,

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, சட்ட மன்றம் (தகுதியின்மையைத் தவிர்த்தல்) திருத்த சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 49/1975) நிறைவேற்றப் பட வேண்டும்”

என்று நான் முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை:

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, சட்ட மன்றம் (தகுதியின்மையைத் தவிர்த்தல்) திருத்த சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 49/1975) நிறைவேற்றப் பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

(5) தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, கைத்தறித் துணிகள் (பாதுகாத்தல், உற்பத்தி, பகிர்ந்தளித்தல், விற்பனை) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1974)

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே,

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, கைத்தறித் துணிகள் (பாதுகாத்தல், உற்பத்தி, பகிர்ந்தளித்தல், விற்பனை) சட்ட முன்வடிவு* (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1974) ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”

என்று நான் முன்மொழிகிறேன்.

@ 334-353 ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது. V ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு

தமிழ்நாடு 1975-ஆம் ஆண்டு கைத்தறித் துணிகள்
(பாதுகாத்தல், உற்பத்தி, பகிர்ந்தளித்தல், விற்பனை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை
சட்ட முன் வடிவு எண் 19/1974)

[திரு. செ. மாதவன்]

[1975 நவம்பர் 10]

தற்போது இருக்கும் சட்டத்தின் கீழ் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு விசைத் தறிகள் மற்றும் நூற்பு நெசவாளிகளினால் ஏற்படும் போட்டியிலிருந்து போதுமான பாதுகாப்பு அளிக்கவும் மேலும் நெசவாளர்களுக்கு போதுமான அளவு நூலை நியாயமான விலைக்கு அளிக்கவும் இயலாமல் உள்ளது. ஆகவே நூல் உற்பத்தி, பகிர்ந்தளிப்பு மற்றும் விற்பனையை கட்டுப்படுத்தவும் மேலும் கைத்தறித் தொழிலை பாதுகாக்கும் பொருட்டு சில ரகத் துணிகளை அத் துறைக்கென ஒதுக்கவும், மாநில அரசிற்கு அதிகாரம் அளிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டுள்ளது. 1958 ஆம் ஆண்டின் அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் சட்டத்தின்கீழ் அமுலில் தொடர்ந்து இருந்து வரும் பருத்தித் துணிகள் (கட்டுப்பாடு) ஆணை 1948 இன் விதிகள் மேற்கண்ட குறிக்கோள்களை அடைவதற்குப் போதுமானதாக இல்லை. இந்த அவையின் முன் வைக்கப் பட்டுள்ள இச் சட்ட முன்வடிவில் மேற்கூறிய குறிக்கோள்களுக்கான விதி முறைகள் கட்டாயக் குழுவின் ஆய்விற்கு விடப்பட்டு அக் குழுவின் திருத்தங்களுக்குட்பட்டு உள்ளது. இந்த மசோதா சட்ட மன்றப் பேரவையில் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது. இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றித்தருமாறு இந்த மாமன்றத்தை வேண்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : முன் மொழியப்பட்ட தீர்மானம்—

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, கைத்தறித் துணிகள் (பாதுகாத்தல், உற்பத்தி, பகிர்ந்தளித்தல், விற்பனை) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1974) ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

(பிற்பகல் 5-40)

TIRU S. NARAYANASWAMY : Hon. Deputy Chairman, I am rising to express some of my misgivings in regard to this Bill. This Bill is undoubtedly intended for the very noble purpose of protecting the handloom industry in the State. I am personally aware of the great hardship caused by accumulation of handloom cloth and handloom yarn in the State. But, I wonder if a Bill of this character is going to bring prosperity to the handloom sector. The fact of the matter is that those who consume products of the powerlooms seem to be of a wholly different community from those who consume handloom cloth. I am much more disturbed by the list of articles the manufacture of which by powerlooms is being prohibited—like dhoties,

1975 நவம்பர் 10] [Thiru S. Narayanaswamy]

sarees, sarongs, lungis, blankets, handkerchiefs, etc. The fact of the matter is that the textile industry in this State is itself going through a terrible crisis today and it involves an enormous sector of employed people. The amount of money which has been invested in powerlooms, particularly automatic looms during the last few years is a staggering sum. Moreover, in Tamil Nadu we are manufacturing very, very complicated types of textile machinery that are being marketed today and these looms have been doing a very valuable job. Apart from this, what has developed as a result of the anomalous excise duty provisions is the enormous spread of individual powerlooms in villages. As I travel, I see these individual looms being kept in small houses by people who have grown rich through the powerlooms because of the mixture of man-made fibre with the cloth which they weave on these looms. This sector has become a very significant sector in the State and I dare say that it will become so in other States also. Between the powerloom sector and the organised textile industry which pays enormous excise duties apart from setting up the automatic powerlooms at very high costs, there are this sector of powerlooms in the individual village and the rural sector to consider. So, I am worried about this. What seems to be certain to happen is that sarees and specialised types of textile goods which are largely used would come under the categories referred to as prohibited for powerlooms.

Apart from this, what worries me is the prohibition of dealers. Clause 4 of the Bill says that no manufacturer or dealer shall sell or offer to sell any handloom product which has been manufactured whether within or outside the State by any powerloom or composite mill. I think what this clause 4 purports to do is to describe the powerloom product as handloom product and prohibit it. I do not know what it means and what is the conflict of jurisdiction between the Centre and the State in this matter. I think it will be restriction of normal trading facilities. I am not giving an exposition of law on this matter because I do not know enough law to give it. But I do think that it would be unfair to prohibit the dealer in textile cloth from dealing in these goods. We want to compel him to handle only handloom

290 தமிழ்நாடு 1975-ஆம் ஆண்டு கைத்தறித் துணிகள்
(பாதுகாத்தல், உற்பத்தி, பகிர்நதளித்தல், விற்பனை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை
சட்ட முன் வடிவு எண் 19/1974)

[Thiru S. Narayanaswamy]

[1975 நவம்பர் 10]

cloth and not powerloom products. I have my misgivings in this regard. I do want the prosperity of the handloom sector to be promoted by the State. But I do think we should not do anything which while sealing the fate of the powerloom sector in the State, will not bring about the prosperity of the handloom sector. Perhaps, I may get greater elucidation from the Hon. Minister but I do think very definitely that it will destroy the powerloom sector's major earning power while perhaps not doing very much for the handloom sector itself.

* தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக, கைத்தறித் துணி என்று சொன்னால், நம்முடைய அரசு அமைச்சர் களுக்குத் தனி அடையாளச் சின்னம் போல், அவர்கள் தேக்க நிலையிலே இருந்த துணிகளை எல்லாம் தாங்களே தோளில் சுமந்துசென்று அதிகமான துணிகளை விற்று பெயர் பெற்றார்கள். கைத்தறித் துணிக்கு என்று ஏதாவது பாதுகாப்பு செய்வது நியாயமானது. அதே நேரத்தில் கிராமப் புறங்களில் உள்ளவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு மிகவும் குறைவாக இருக்கின்றது. அவர்களுக்கு கெல்லாம் ஒருவருக்கு ஐதூறு ரூபாய் இருந்தால், அவர்கள் சொந்தமாகக் கைத்தொழில் செய்து கொள்ள முடியும். அதன் மூலமாக அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுக்க முடியும். விசைத்தறியை விஸ்தரிக்காமல் கைத்தறியை அதிகமாக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு அதிகமான வேலை கொடுப்பதற்காக அரசு தனிப்பட்ட நடவடிக்கைகளைத் தொடர்ந்து நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கைத்தறித் துணிகள் அடிக்கடி தேக்கம் அடைவது சாத்தியம். ஆகையால் கூடுமான வரையிலே நம்முடைய அமைச்சர்கள் அந்தத் துணிகள் தேங்கா வண்ணம் விற்பதற்குத் தலைமை தாங்கி நடத்தினால், இந்தச் சிரமங்களைத் தவிர்க்க முடியும் என்று அரசைக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஏராளமான மசோதாக்கள் பொறுக்குக் குழுவுக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளன. எனக்குத் தெரிந்த வரையில், சமீப காலத்திலே பொறுக்குக் குழுவுக்கு அனுப்பப்பட்ட மசோதாக்களில் இந்த மசோதா மக்களின் கவனத்தை மிகவும் ஈர்த்த ஒரு மசோதா. இந்த மசோதாவைப் பொறுத்தவரையில், பொறுக்குக் குழு உறுப்பினர்கள் மக்களின் கருத்தை அறிய எல்லா ஊர்களுக்கும், ஜில்லா தலைநகர்களுக்கும் சென்றனர். ஆயிரக்கணக்கான பேர் அங்கு வந்து தங்களுடைய

சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை
சட்ட முன் வடிவு எண் 19/1974)

[1975 நவம்பர் 10]

[திரு. கே. சாஜாராம்]

அபிப்பிராயங்களை பொறுக்குக் குழுவிடம் தெரிவித்தார்கள். ஆரம்பத்தில், கைத்தறித் துணிகளை உற்பத்தி செய்வது, விநியோகிப்பது, விற்பது, இவைகளைக் கட்டுப்படுத்தி, விற்பனையை எப்படிச் செய்வது என்பது மட்டும்தான் அந்த மசோதாவில் இருந்தது. ஆனால் எல்லா ஜில்லாக்களுக்கும் சென்று பொதுமக்களிடம் இந்த விஷயத்தில் உள்ள கஷ்ட நஷ்டங்களைத் தெரிந்துகொண்டு வந்த பிற்பாடு, முக்கியமான விஷயங்கள் சிலவற்றை இந்த மசோதாவில் சேர்த்தோம். முக்கியமாக கைத்தறித் துணிக்கு வேண்டிய மூலப் பொருள்கள் கிடைக்காமல், ஆறேழு மாதங்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகையால் துணியை மட்டும் கட்டுப்படுத்துவது மசோதாவின் நோக்கம் என்று வந்தால் அப்பத்து என்று அப்போது சில திருத்தங்களைச் செய்தோம். அது மட்டுமல்லாமல், அவர்களுக்கு வேண்டிய சாயப் பொருள்கள், தூல் முதலியவை விலை அபரிமிதமாக ஏறிவிடும். மதுரையில் 3-ல் 2 பங்கு பேர் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள். அவர்கள் இதனால் 3 நாள் 4 நாள் பட்டினி கூட கிடக்கும்படியாக ஏற்பட்டுவிடும். நான் மதுரையிலிருந்து வந்தவன், விவரமாகத் தெரியும் என்பதால் இதைச் சொல்லுகிறேன். ஆனால் இப்போது செய்திருக்கிற காரியம் மிகவும் நல்ல காரியம். இன்னும் அவர்களை வறுமை யிலிருந்து காப்பாற்ற நிறைய செய்ய வேண்டும். ஏனென்றால் அவர்கள் உற்பத்தி செய்த துணிகளை விற்க முடியாமல், மூன்று நான்கு மாதம் மிகவும் கஷ்டப்படுவார்கள். தூலுக்கு வழிசெய்து கொடுத்தோம். அதேபோல் இந்தத் துணிகளை விற்பதற்கும் வழிவகை செய்ய வேண்டும். துணிகள் விற்காது இருக்கும் நிலையை அரசாங்கம் மாற்றி, அரசாங்கமே அவைகளை எடுத்துக் கொண்டு விற்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். 'நாம் உற்பத்தி செய்யும் துணியை நிச்சயமாக வாங்குவார்கள்' என்ற நிலையை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விசைத்தறி வந்த நேரத்தில், மற்ற மாநிலங்கள் எல்லாம் ஓடி ஓடி விசைத்தறியை அமைக்க ஏற்பாடு செய்தனர். ஆனால் நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் மட்டும்தான், இந்த விசைத்தறியை ஏற்றுக் கொண்டால், கைத்தறித் தொழில் நசித்துவிடும், அதற்கு அப்பத்து வந்துவிடும் என்று கருதி, அப்போது ஒருந்த அரசாங்கம் மறுத்து விட்டது. ஆனால் பக்கத்து மாநிலங்க ளான வடிகா, கோளா, சர்க்காடகா போன்றவைகளிலிருந்து விசைத்தறித் துணி தமிழ் நாட்டுக்கு வந்தால், கைத்தறித் துணி விற்பனை குறைந்துவிடும். அவர்கள் போட்டியாக விசைத்தறித் துணியை விற்பனை செய்வார்கள் என்ற பயத்தில், இங்கே நாலிந்து பேர் ஒரு சேர்த்தால், அவர்களுக்கு விசைத்தறி

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1975 நவம்பர் 10]

அனுமதிக்கலாம் என்று அரசாங்கம் ஒரு கொள்கையை உண்டாக்கியது. ஆனால் பெரிய பெரிய ஆட்டோமேடிக் மில்கனிவிறுந்து விசைத்தறித் துணிகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. இதனால் பெரிய விலாங்கு மீனிவிறுந்து சின்ன மீனைக் காப்பாற்றக்கூடிய கட்டத்தில் இருக்கிறோம். மிகப் பயங்கரமான ஆபத்து வந்திருக்கிறது. அதனால்தான் பொறுக்குக் குழு சென்ற காலத்தில், நிறைய பேர் இதிலே லைசென்ஸ் கிடைத்து விடும் என்ற நம்பிக்கையுடன் சாட்சியம் அளித்தார்கள். இந்த மசோதாவின் மூலம் அவர்கள் துயரைப் போக்கிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைப்பற்றி நமது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், முன்னாள் தொழில் அமைச்சராக இருந்த திரு. மாதவன் அவர்கள் டெல்லிக்குச் செல்லும்போதெல்லாம் மிகவும் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த விசைத்தறிகள் எவ்வளவு மோசமாக கைத்தறியை பாதிக்கும்படியான நிலைமையைக் கொண்டுவந்து விட்டன என்பதைப்பற்றியெல்லாம் மிகவும் விளக்கிக் கூறினார்கள். அதற்காகச் சட்டம் செய்யும் அதிகாரம் நம்மிடம் இல்லை, எப்படி இந்த நிலைமையைப் போக்குவது என்று எல்லாம் கூட்டுப் பொறுக்குக் குழுவிலே எடுத்துச் சொன்னார்கள். மேலும் சட்டவிரோதமாக லைசென்ஸ் இல்லாமல் விசைத்தறிகளை நிறைய பேர் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தமாதிரி விசைத்தறிகளைப் பறிப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும். கைத்தறித் துணிக்கு எந்தெந்த ரகங்களை ஒதுக்கலாம் என்றும், அந்த ரகத் துணிகளை விசைத்தறிகள் உற்பத்தி செய்யக்கூடாது என்றும் சொல்லியிருக்கிறோம். ஆனால், வடக்கேயிருந்து இங்கு வரும் விசைத் தறித் துணிகளைத் தடுக்க நமக்கு அதிகாரம் இருக்கிறதா என்பதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று அப்போதே சொன்னேன். தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கூட டெல்லிக்குச் சென்று, இதைப்பற்றியெல்லாம் கருத்துத் தெரிவித்தார்கள். டெல்லியிலிருந்து அமைச்சர்கள் இங்கு வரும்போதும் இவ்வாறு சட்டம் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்கிறோம், அவர்களும் அதைக் கேட்டுக் கொண்டு செல்கிறார்கள். ஆனால் அங்கிருந்து வரும் அறிக்கை வேறு விதமாக இருக்கின்றது. இதனால் நம்முடைய சட்டம் ஒருவேளை வியர்த்ததாகப் போய் விடுமோ என்று பயமாகவும் இருக்கிறது. வடக்கே சூரூரிலிருந்தும், மற்றும் தெற்கு எல்லைப் பிரதேசங்களிலிருந்தும் இந்தத் துணிகள் “ஸ்மக்கிலிங்” மாதிரி வந்துகொண்டிருக்கின்றன. இந்த நிலைமையைப் பார்த்தால், இதுவும் ஒரு “ஸ்மக்கிலிங்” ஆகிவிடும்போல் இருக்கிறது. ஆகையால் விசைத்தறிகள், மில் துணிகள் ஆகியவை இங்கு வருவதைத் தடுக்க மத்திய சர்க்காருடைய

தமிழ்நாடு 1975-ஆம் ஆண்டு கைத்தறித் துணிகள் 291
(பாதுகாத்தல், உற்பத்தி, பகிர்ந்தளித்தல், விற்பனை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை
சட்ட முன் வடிவு எண் 13/1974)

1975 நவம்பர் 10]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

(பிற்பகல் 5-50)

ஒத்துழைப்புத்தேவை. மத்திய அரசு நம்முடன் ஒத்துழைத்தாலொழிய, இந்தச் சட்டத்தினால் மக்களுக்கு நன்மை செய்ய முடியாது. கைத்தறித் தொழிலாளர்களைப் பாதுகாப்பதற்கு நாம் எவ்வளவு முயற்சி செய்தாலும், மத்திய அரசினுடைய ஒத்துழைப்பு கிடைக்கவில்லையென்று சொன்னால், மிகவும் கஷ்டங்கள் ஏற்படும். ஆகையால் இதில் அதிக கவனம் செலுத்தி, மத்திய அரசுக்கு வேண்டிய தகவல்களை நமது அமைச்சரவை கொடுத்து, அடுத்த மாநிலங்களிலிருந்து துணிகளை இங்கு கொண்டுவராமல் இருப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். முடியுமானால் எல்லா மாநிலங்களையும் கட்டுப்படுத்துமளவுக்கு பார்லிமென்டிலேயே ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும். அதை நான் வரவேற்கிறேன். அப்படிப்பட்ட சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து, எல்லா மாநிலங்களையும் கட்டுப்படுத்தினால், நமக்கு மிக்க நன்மை ஏற்படும். இந்தியாவைப் பொறுத்தவரையில், தமிழ் நாட்டில்தான் இந்தத் தொழிலினால் ஜீவிக்கக்கூடியவர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அடுத்த படியாக ஆந்திராவில் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அதற்கு அடுத்தபடியாக வங்காளம், பஞ்சாப் ஆகிய மாநிலங்களில் இருக்கிறார்களென்று சொல்லுகிறார்கள். நம்முடைய மாநில மக்களுள் மூன்றில் ஒரு பங்கினர் இந்தத் தொழிலினால் ஜீவிக்கிறார்கள். தற்களின் எண்ணிக்கை எத்தனை இருந்தாலும், ஒவ்வொரு தரியையும் நம்பி 5 பேர்கள் வாழ்கிறார்கள். நம்முடைய கணக்குப்படி கைத்தறி ஒவ்வொன்றுக்கும் 5 உயிர்கள் இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகையால், நம்முடைய காலத்தில், நாம் நிறைவேற்றக்கூடிய சட்டங்களில் இது மிகவும் முக்கியமான சட்டமாகும். இந்தச் சட்டத்தின் முழு அனுசூலங்களை மக்கள் பெறுவதற்கு மத்திய அரசினுடைய ஒத்துழைப்பு தேவை. அதைப் பெறுவதற்கு நல்ல முறையில் முயற்சி எடுத்து, அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்தச் சட்ட முன்வடிவை வரவேற்கிறேன் என்று கூறி, அமைகிறேன்.

(பிற்பகல் 5-50)

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, கைத்தறித் துறையில் உற்பத்தியாகின்ற துணிகளுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும்; சந்தையிலே ஏற்படும் விலையேற்றத்திற்கு கைத்தறி நெசவாளர்களை ஆட்படுத்தாமல், நியாயமான விலையில் அவர்களுக்குத் தேவையான மூலப் பொருள்களைக் கொடுப்பதற்கான வழி முறைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கங்களோடு இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படுகிறது. இந்தக் கொள்கை

தமிழ்நாடு 1975-ஆம் ஆண்டு கைத்தறித் துணிகள்
(பாதுகாத்தல், உற்பத்தி, பகிர்ந்தளித்தல், விற்பனை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை
சட்ட முன் வடிவு எண் 19/1974)

[திரு. செ. மாதவன்]

[1975 நவம்பர் 10]

யைப் பொறுத்தவரையில், தமிழ் நாட்டில் தொடர்ந்து நாம் ஏகோபித்த ஆதரவைப் பெற்று வந்திருக்கிறோம். இது எல்லோருக்கும் தெரியும். முதறிஞர் ராஜாஜி அவர்கள் காலத்திலிருந்தே, கைத்தறித் துறையைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்பதற்காக, ஒருசில ரகங்களை ஒதுக்க வேண்டுமென்ற கொள்கைக்கு தமிழ் நாட்டு மக்கள் ஆதரவு தந்திருக்கிறார்கள். தொடர்ந்து நூற்பு ஆலைகள் பெருகினவையொழிய, நெய்யும் வாய்ப்புகள் தமிழ் நாட்டில் குறைவுதான். அந்தக் கொள்கையிலே தொடர்ந்து நாம் ஒரே எண்ணத்தைக் கடைப்பிடித்து வந்திருக்கிறோம். இதை, மத்திய அரசு எந்தக் கண்ணோட்டத் தோடு நோக்குமென்பது பிரச்சினைக்குரிய ஒன்றாகும். மத்திய அரசினுடைய இன்றைய கொள்கை, அவர்கள் போட்டிருக்கும் இன்றையச் சட்டம் ஆகியவை, நாம் இன்றைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கும் கொள்கையை ஆதரிப்பதாக இருக்கின்றன. ஆனால் போட்ட சட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியாத துர்பாக்கியமான நிலைமையில் மத்திய அரசு இருக்கிறது. எந்தெந்த ரகங்களை கைத்தறிக்காக ஒதுக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசு சட்டம் போட்டிருந்தாலும், அதனால் எந்தெந்த மாநிலங்கள் பாதிக்கப்படக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறதோ, அவைகள் அந்தச் சட்டத்தை அமுல்படுத்த மறுக்கின்றன. எனவே, கைத்தறியை நம்பியுள்ள தமிழ் நாடு போன்ற மாநிலங்கள் அதனால் பாதிக்கப்படுகின்றன. அதனால் நாமே ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவரலாமென்ற முடிவை எடுத்தோம். மத்திய அரசு அவர்களே போட்டுள்ள சட்டத்தை நிறைவேற்ற முயலும்போது, அதை எதிர்க்கும் சூழ்நிலை ஏற்படுமா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்படக் கூடாது என்பதுகான் சாதாரண எண்ணமாக இருக்கவேண்டும். எனவே நமது சட்டத்தை நிறைவேற்ற மத்திய அரசு மூல ஆதரவையும் தருமென்று நம்புகிறேன். இதைப்பற்றி நாம் எடுத்துச் சொல்லி வருகிறோம். எனவே அந்த அடிப்படையிலேகான் இந்த மசோகா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. வெளி மாநிலங்களில் உற்பத்தியாகும் துணிகளுக்குப் பாதகம் ஏற்பட்டால்—அது சட்ட விரோதமாக உற்பத்தியாகும் துணியாக இருந்தால்—அதைக் கடுக்க என் அகில இந்திய ரீதியில் சட்டம் கொண்டுவரக்கூடாது என்று கேட்டார்கள். அகில இந்திய ரீதியில் சட்டம் இருக்கிறது. அதை நிறைவேற்ற மத்திய அரசுக்கு மனப்பில்லாமல் இருக்கிறது. அதற்கு மத்தியமான தரணம் இருக்கிறது. மரக்கிய மாநிலத்திலும், ஸ்ரீரங்க மாநிலத்திலும் உற்பத்தணக்கான அகைக் கறியை வைத்திருக்கிறார்கள். அதவே இருக்க மட்டத்தை நிறைவேற்ற அச்சப்படுகிறார்கள். நாம் மத்திய வாரியத்தில் எடுத்துக் கூறியிருப்பது என்னவென்றால் அப்பற்றி பேசிக்கொண்டே போனால் முடிவு ஏற்படாது; அந்த மாநிலங்களைப் பார்த்து

(பாதுகாத்தல், உற்பத்தி, பகிர்ந்தளித்தல், விற்பனை)

சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை

சட்ட முன் வடிவு எண் 19/1974)

1975 நவம்பர் 10]

[திரு. செ. மாதவன்]

பயப்படும் நிலைதான் ஏற்படும்; குறிப்பாக தமிழ் நாடு இதில் ஒரே கொள்கை எய்யப் பின்பற்றி வந்துள்ளதால், எங்களுக்குத் தனி அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். அாசிப் போக்குவரத்தை நாம் தடை செய்கிறோம். அது போன்று இதையும் அரசியல் சட்டத்தின் அடிப்படையிலே செய்ய முடியும். மத்திய அரசு அதற்கு அனுமதி தர வேண்டும். நம்முடைய மாநிலத்திற்கு ஒரு சட்டம் கொண்டுவந்து, அதை பிற மாநிலங்கள் எதிர்த்தாலும், மத்திய அரசு நமக்கு அனுமதி கொடுக்க வாய்ப்பிருக்கிறது. அந்த எண்ணத்தில்தான் நாம் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். விசைத்தறி, கைத்தறி பற்றிய ஒரு தெளிவான முடிவுக்கு நாம் வர வேண்டும். இன்றைக்கு 30 லட்சம் மக்கள் நம்பியுள்ள ஒரு தொழிலை நாம் கைவிட்டுவிட முடியாது. எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் சொன்னதுபோல, கிட்டத்தட்ட 40,000 விசைத் தறிகள், 'authorised; unauthorised', 'legal; illegal.' ஆக இருக்கின்றன. நம்முடைய கைத்தறித் துணிகளைப் பாதிக்கின்ற அளவுக்கு, இந்த விசைத் தறிகளின் மூலம் ஏராளமான துணிகளை உற்பத்தி செய்கிறார்கள். 5 லட்சம் கைத்தறிகளை பாதிக்கக்கூடிய அளவுக்கு 40,000 விசைத் தறிகள் இன்றைக்கு உற்பத்தி செய்கின்றன. இந்த நிலையில், எதிர்காலத்தில் என்ன வராமென்பதை நினைக்கும்போது, பயங்கரமான பிரச்சினையாகத்தான் தோன்றுகிறது. எனவே தமிழ் நாட்டு நெசவாளர்களின் பிரச்சினையில் அதிக கவனம் செலுத்தி வருகிறோம். விசைத் தறிகளைப் பொறுத்து, சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஒரு சென்சஸ் எடுத்தோம். அதற்கு உடன்பட்டவர்கள் 'unauthorised' ஆக இருந்தாலும், அவர்களையும் ஏற்றுக்கொள்ளலாமென்ற பிரிவைப் போட்டிருக்கிறோம். அவர்களை சட்டப்படி 'legalise' செய்ய மத்திய அரசு அனுமதி கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நம்முடைய கொள்கை, எதிர்காலத்திலே விசைத் தறி, ஆலைத் தறி ஆகியவை அதிகமாகக்கூடாது; கைத்தறிகளைப் பெருக்கிக்கொள்ளலாமென்பது தான். வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்திற்கு இது ஒரு பரிகாரமாக அமையும். எனவே நிரந்தரமான பரிகாரமாக இருக்க வேண்டுமென்றுதான் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். இதை நல்ல நோக்கத்தோடு கொண்டுவந்து இருக்கிறோம். இதை நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாடு 1975-ஆம் ஆண்டு கைத்தறித் துணிகள்
(பாதுகாத்தல், உற்பத்தி, பகிர்ந்தளித்தல், விற்பனை)
சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை
சட்ட முன் வடிவு எண் 19/1974)

[1975 நவம்பர் 10]

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை :

“ சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, கைத்தறித் துணிகள் (பாதுகாத்தல், உற்பத்தி, பகிர்ந்தளித்தல், விற்பனை) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1974) ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

சட்ட முன்வடிவு, பிரிவு வாரியாக, ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 38 வரை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, சட்டமியற்றும் முறை, நெடுத்தலைப்பு ஆகியவை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே,

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, கைத்தறித் துணிகள் (பாதுகாத்தல், உற்பத்தி, பகிர்ந்தளித்தல், விற்பனை) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1974) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

“ சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, கைத்தறித் துணிகள் (பாதுகாத்தல், உற்பத்தி, பகிர்ந்தளித்தல், விற்பனை) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 19/1974) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

1975 தவம்பர் 10]

(6) தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள் (உரிமை வழங்குதல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 13/1974).

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள் (உரிமை வழங்குதல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு @ (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 13/1974) ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று நான் முன்மொழிகிறேன்.

தமிழ் நாடு 1971 ஆம் ஆண்டு குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள் (உடைமை உரிமை வழங்குதல்) சட்டம் (தமிழ் நாடு சட்டம் 40/1971) செயலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள பகுதிகளில் 19-6-1971 அன்றுள்ளவாறு இருந்து வரும் குடியிருப்புகள் குறித்து அவர்களுக்கு மேற்படி சட்டம், உடைமை உரிமை வழங்குகிறது. இச்சட்டம் இம்மாநிலத்தில் பெரும்பாலும் மலைத் தோட்டங்கள் நிறைந்த நீலகிரி மாவட்டம், பெரும்பாலும் நகரப் பகுதியா யுள்ள சென்னை மாவட்டம் நீங்கலாக ஏனைய எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது. மேற்சொன்ன சட்டத்தைச் செயல்படுத்தும்போது, நடைமுறையில் சில இடர்ப்பாடுகள் ஏற்பட்டுள்ளன. இவ்விடர்ப்பாடுகளைக் களைந்து, மேற்படி சட்டம் செயல்படுத்தப்படுவதை நிர்வாக வகையில் மிகவும் ஏற்புடைத்ததாகச் செய்யும் பொருட்டு, அச்சட்டத்தைத் திருத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது.

ஒரு குடியிருப்பு வீடு அல்லது குடிசையை அடுத்துள்ள எந்தப் பகுதி அக்குடியிருப்பு வீட்டினை அல்லது குடிசையை வசதியான முறையில் அனு பவித்து வர அவசியமாகும் என்பதை முடிவு செய்வதற்காக, முகவுரைக்கப் பட்ட இச்சட்ட முன்வடிவில் விதித்துறை ஒன்று செய்யப்பட்டது. அதன் படி, உழவர் அல்லது உழவுத் தொழிலாளர் குடும்பத்தில் உள்ளவர்களின் எண்ணிக்கையைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு மேற்சொன்ன பகுதி முடிவு செய்யப்பட வேண்டும் என்பதே அந்த விதித்துறை. இந்த விதித்துறை யானது உழவருக்கு அல்லது உழவுத் தொழிலாளருக்குத் தற்போதுள்ள உரி மைகளைப் பாதிக்கும் என்று இணை ஆய்வுக் குழு கருதியதால், மேற்சொன்ன விதித்துறையை விட்டுவிட முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

@ 353-357 ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.IV ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு

064 தமிழ்நாடு 1975-ஆம் ஆண்டு தகர்ப்புற நிலவரி (திருத்த)
(உரிமை வழங்குதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப்
பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 13/1974)

[திரு. செ. மாதவன்]

[1975 நவம்பர் 10]

குடியிருப்பிலிருந்து 5 கிலோ மீட்டர் தொலைவிற்குள் மற்றொரு குடியிருப்பு வீடு அல்லது குடிசை அல்லது ஒரு வீட்டுமனையை ஓர் உழவர் அல்லது உழவுத் தொழிலாளர் தன் ஆளுகையில் வைத்திருப்பாரேயானால் அவர் குடியிருப்பு குறித்து உடைமையுரிமை பெறத் தகுதியுடையவராகமாட்டார் என்ற வகையில் விதித்துறை ஒன்று முகவுரைக்கப்பட்ட சட்ட முன்வடிவில் சேர்க்கப்பட்டது. இவ்வாறு வரையறுத்துள்ள 5 கிலோ மீட்டர் தொலைவு உழவர் அல்லது உழவுத் தொழிலாளரின் நலனுக்குகந்தவாறு குறைக்கப்படலாமென்று இணை ஆய்வுக்குழு கருதியதால், ஐந்தா கிலோ மீட்டர் தொலைவினை ஒரு கிலோ மீட்டராகக் குறைக்கக் கருதப்பட்டுள்ளது.

மேலும், ஒரு குடியிருப்புக்கு உடைமையுரிமை பெற்ற ஒருவரே ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட குடியிருப்புகளுக்கு உடைமையுரிமை பெறுவதற்குத் தகுதி பெறும் வாய்ப்பு மிகக் குறைவேயெனக் கருதப்பட்டதாலும், உடைமையாளர்கள் இப்பிரிவின் நோக்கத்தையே முறியடிப்பதற்காக அந்த விதித்துறையைத் தங்களுக்குச் சாதகமாக்கிக்கொள்ளக் கூடுமாதலாலும், இச்சட்ட முன்வடிவில் (3) பகுதியின் வாயிலாக மேற்படி சட்டத்தில் 3-வது பிரிவில் சேர்க்கக் கருதியுள்ள (3), (4), (5) உட்பிரிவுகள் விட்டுவிடப்பட வேண்டுமென்று இணை ஆய்வுக்குழு முடிவுசெய்துள்ளது.

நிலச் சொந்தக்காரர் தனது நிலத்தை வசதியாக அனுபவித்திட இடையூறுகள் உள்ள வகையில் அந்த நிலத்திற்குள் ஒரு குடியிருப்பு அமைந்திருந்தால், நிலச் சொந்தக்காரர் தனது நிலத்தில் அல்லது வேறு ஓரிடத்தில் தனது செலவில் குடியிருப்புக்காக மாற்று இடம் ஒன்றை அமைத்துத் தருவதற்கு முகவுரைக்கப்பட்டுள்ள இச்சட்ட முன்வடிவில் கருதப்பட்டது. அத்தகைய உழவருக்கு அல்லது உழவுத் தொழிலாளருக்கு மாற்று இடம் கொடுக்கப் பட்டால், அத்தகைய மாற்று இடத்திற்கு உழவர் அல்லது உழவுத் தொழிலாளர் இடம் மாறிச் செல்ல வேண்டியது அவரது கடமையாகும். அவர் அவ்வாறு இடம் மாறிச் செல்லாதவறினால் அல்லது மறுத்தால், அக்குடியிருப்பு அச் சொந்தக்காரருக்கே மீண்டும் சேர்ந்துவிடுவதோடு, அக்குடியிருப்பிலிருந்து சுருக்க வகையில் அந்த உழவர் அல்லது உழவுத் தொழிலாளர் வெளியேற்றப் படுவதற்கும் உட்பட்டவராவார். உழவருக்கு அல்லது உழவுத் தொழிலாளருக்கு அதே நிலத்தில் அல்லது அதற்குரிய நிலச் சொந்தக்காரருக்கு ஏற்கெனவே உடைமையாக உள்ள வேறு ஒரு நிலத்தில் மாற்று இடம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்றும், குடியிருப்பு வீடு அல்லது குடிசை ஒன்றை அமைப்பதற்கு அது ஏற்றதாக இருக்க வேண்டும் என்றும் சட்டத்தின் பயன்களை

[திரு. செ. மாதவன்]

1975 நவம்பர் 10]

அவர் பயன்படுத்திக் கொள்ளாவிட்டால் அல்லது மாற்ற இடத்திற்கு செல்லத் தவறினால் அல்லது மறுத்தால், இச்சட்டத்தின்கீழ் அவர் வெளியேற்றப்படாமல் பாதுகாக்கப்படுவதற்கு மட்டுமாவது அனுமதிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் இணை ஆய்வுக் குழு கருதுகிறது. முகவுரைக்கப்பட்ட இச்சட்ட முன்வடிவின் 9-வது பகுதியில் பழைய வழக்குகளை மீண்டும் பரிசீலிக்க இயலும் வகையின் விதித்துறை உள்ளது. இதை நீக்கிவிடவும் கருதப்பட்டுள்ளது.

இணை ஆய்வுக் குழுவின் ஆய்வுக்காக இச்சட்ட முன்வடிவு அனுப்பப் பட்டது. மேற்சொன்ன பொருட்கள் தொடர்பானவையும் அக்குழுவால் திருத்தப்பட்டபடியுள்ளவையுமான விதித்துறைகள் மேலவை முன் தற்போது வைக்கப்பட்டுள்ள இச்சட்ட முன்வடிவில் அடங்கியுள்ளன.

இச்சட்ட முன்வடிவை ஏற்று நிறைவேற்றுமாறு இம்மேலவையை வேண்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம் :

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள் (உரிமை வழங்குதல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 13/1974) ஆய்விற் கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

திரு. கே. ராஜாராம் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதா கூட பொறுக்குக் குழுவில் வெகுநாட்களாக இருந்து, உறுப் பினர்கள் சில முக்கிய ஊர்களுக்குச் சென்று சாட்சியம் பெற்று, பிறகு முடிவு செய்யப்பட்ட ஒரு மசோதா. இவற்றில் சில சந்தேகங்கள் எழுகின்றன. அவற்றை ஒரு ‘டிசென்ட்டிங் நோட்’-ஆக எழுதுவதற்குப் பொருந்தாது. ஆகவேதான் எழுதவில்லை. மினிமம் மூன்று சென்ட் என்று சட்டத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த லேபர் தனக்கு இரண்டு சென்ட் போது மென்று சொல்லி லேன்ட்லார்ட் ஒத்துக்கொண்டால், இருவரும் அவர் களாகவே முடிவுசெய்து கொள்ளலாம். இப்படி மூன்று சென்ட் என்று இருக்கும் போது, அது கரெக்டாகவும் இருக்க வேண்டும். இருவருமே ஒத்துக்கொண்டு போய்விட்டால், சட்டம் குறுக்கிடாது. ஆனால் ஒரு குறிப் பிட்ட இடத்தில் இரண்டு சென்ட் தான் இருக்கின்றது என்றால், இருவரும் ஒத்துக்கொண்டால் சரி. அந்தமாதிரியான ‘அக்ரீடு செட்டில்மென்ட்’ வங்கால் எப்படி என்பதுபற்றி இந்தச் சட்டத்தில் ஒன்றுமே சொல்லப்பட வில்லை.

தமிழ்நாடு 1975-ஆம் ஆண்டு நகர்ப்புற நிவாரி (திருத்த)
(உரிமை வழங்குதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப்
பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 13/1974)

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1975 நவம்பர் 10]

அதேமாதிரி தூரமும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. “ஐந்து கிலோமீட்டருக்குள் வேறு இடம் இருப்பின்”, என்பதை மாற்றி ஒரு கிலோமீட்டருக்குள் இருந்தால் அவருக்குக் குடியிருப்பு இல்லை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. முன்பு “ஐந்து கிலோமீட்டர் வரைக்கும்” என்று இருந்ததை இப்போது ஒரு கிலோ மீட்டராக மாற்றியிருக்கிறோம். அதுகூட இரண்டு பேரும் சேர்ந்து ஒரு செட்டில்மென்ட்-க்கு வந்துவிட்டால், சட்டம் குறுக்கிடாமல் இருக்க வேண்டும், அல்லது விதிகளிலாவது வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: சட்டத்திலே சம்மதம் என்று போட்டு விட்டால், நிச்சயமாக விவசாயிகளுக்குப் பெரிய ஆபத்து வந்துவிடும். ஆகவே தான் போடவில்லை. அதுவும், யாரையமே கட்டாயப்படுத்தவும் இல்லை. குடியிருக்கின்ற விவசாயி “நானே போகின்றேன்” என்று சொன்னால், “போகக்கூடாது” என்றும் சொல்லவில்லை. அந்த வகையிலே எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னதை நிறைவேற்றுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. நாமே ‘அக்டீட்’ என்று போட்டுவிட்டால், கட்டாயத்திற்கு வாய்ப்பு இருக்கும். குடியானவர்களுக்கு ஒரு உரிமை கொடுக்கிறோம். ஐந்து கிலோமீட்டர் என்று வைத்தால், ஒரு பெரிய அபத்தில் அது கொண்டுவந்துவிடும். காரணம் ஒரு விவசாயி உழைத்து தொழில் செய்வதற்காகத்தான் அங்கே தங்குகிறான். குறைக்காமல் இருந்தால், தொழிலுக்கு பாதகம் ஏற்படும். ஆகவே தான் குறைத்துப் போடப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, குடியிருப்பு (அனுபோகதாரர்கள் (உரிமை வழங்குதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 13/1974) ஆய்விற் கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 9 வரை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, சட்டமியற்றும் முறை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

1975 நவம்பர் 10]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத்தலைவர் அவர்களே,

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள் (உரிமை வழங்குதல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 13/1974) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்”

என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள் (உரிமை வழங்குதல்) திருத்த சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 13/1974) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்”.

நீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

(7) தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு நகர்ப்புற நிலவரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 51/1975).

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ் நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, நகர்ப்புற நிலவரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு @ (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 51/1975) பரிந்துரை செய்வதற்காக ஆய்விற்ரு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”
என்று முன்மொழிகிறேன்.

குடிசைப் பகுதி மாற்று வாரியத்தின் திட்டங்கள் வெளியார் உதவியின்றி மாநில அரசின் நிதிகளைக் கொண்டே நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன என்பதை மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் நன்கு அறிவர். இத்திட்டங்களுக்கான நிதிவாயில்களைத் திரட்டி, தமிழ்நாடு நகர்ப்புற நிலவரிச் சட்டத்தின் கீழ் (காலி நிலம் உட்பட) குடியிருப்புக்காகவும், குடியிருப்புக்கு அல்லாத நோக்கங் களுக்காகவும் பயன்படுத்தப்படுகிற நிலங்களுக்கு வெவ்வேறு படித்தரங்களில்

தமிழ்நாடு 1975-ஆம் ஆண்டு குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள்
சட்ட முன் வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட
முன் வடிவு எண் 51/1975)

[திரு. செ. மாதவன்]

[1975 நவம்பர் 10]

வரி விதிக்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டது. இவ்வாறு வரி விதிப்பதன் வாயிலாகக் கிட்டும் கூடுதல் வரித் தொகையை குடிசை மாற்றுப் பணி வருக்காகவும், மறு வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்காகவும், குறைந்த வருவாய்த் தொகுதியினருக்கான வீட்டு வசதித் திட்டங்களுக்காகவும் செலவிட வேண்டுமென்றும் முடிவு செய்யப்பட்டது. மற்றும், சென்னை மாநகரப் புற எல்லைக் களிலிருந்து 16 கிலோ மீட்டருக்குள் அமைந்துள்ள பகுதிக்கும் இச்சட்டத்தை நீட்டிப்பது என்றும் முடிவு செய்யப்பட்டது.

இச்செயல் நோக்கத்திற்காக, 1975 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நகர்ப்புற நில வரி (திருத்த) அவசரச் சட்டம் (தமிழ்நாடு அவசரச் சட்டம் 10/1975) அதிகார முறையில் வெளியிடப்பட்டது.

பொதுமக்களிடமிருந்தும், வெவ்வேறு தொழில் நிறுவனங்களிடமிருந்தும், வர்த்தக சங்கங்களிடமிருந்தும், கல்வி நிறுவனங்களிடமிருந்தும் பற்பல சலுகைகள் கோரி மறையீடுகள் பெறப்பட்டன. இம்மறையீடுகள் அனைத்தையும் அய்வு செய்து, இச்சட்ட முன்வடிவில் பின்வரும் விதித் துறைகள் இயற்றப்படுகின்றன; அவையாவன:—

(1) சென்னை, மதுரை, கோவை, சேலம், திருச்சிராப்பள்ளி நகரங்களிலும், சென்னை மாநகரின் புற எல்லைகளிலிருந்து 16 கிலோ மீட்டர் தொலைவிற்குள் இருக்கிற எல்லைப் பகுதியிலும் உள்ள நிலங்களில் நிலவர எல்லை 1971 ஆகை 1-ஆம் நாளன்று உள்ளபடி முடிவு செய்யப்படும். அயினம், கிராமக்கிள் ஒரு பகுதி மட்டும் மேற்சொன்ன 16 கிலோ மீட்டருக்குள் அமைக்கிறதனால் அந்தக் கிராமம் முழுவதும், இவ்வரி விதிப்பின் செயல் நோக்கத்திற்காக விலக்குப் பெறும்.

(2) பொதுமக்களுக்குச் சில நன்மைகள் வழங்கிட, படித்தரமான வரி விதமும் மாற்றியமைக்கப்படுகின்றது.

(3) எல்லைப் பகுதியைப் பொறுத்தவரையில், தொடக்க வரி விலக்கின் வரம்பு உயர்த்தப்படுகிறது.

கட்டிடச் சொந்தக்காரரே அனுபவித்து வருகிற நிலங்களுக்கு அளிக்கப் பட்டு வந்த சலுகையை நிறுத்திவிட உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

1975 நவம்பர் 10]

[திரு. செ. மாதவன்]

மேற்படி அவசரச் சட்டத்திற்குப் பதிலாக, இச்சட்ட முன்வடிவை இயற்றும் இந்த வாய்ப்பினைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, மூலச் சட்டத்தின் 29-ஆவது பிரிவைச் சேர்ந்த (c), (d), (h), (i), (k) பகுதியின் கீழ் விலக்குகள் அளிப்பது குறித்துச் சில திருத்தங்களைச் செய்திட உத்தேசிக்கப்படுகிறது.

1975-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நகர்ப்புற நிலவரி (திருத்த) அவசரச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு அவசரச் சட்டம் 10/1975) சில மாறுதல்களைச் செய்து, அதற்குப் பதிலாக ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவர இச்சட்ட முன்வடிவு விழைகிறது. இச்சட்ட முன்வடிவை இம்மன்றம் ஏற்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம்—

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, நகர்ப்புற நிலவரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 51/1975) பரிந்துரை செய்வதற்காக ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

(பிற்பகல் 6-10)

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, I move—

“That the Bill be referred to a Select Committee consisting of 15 members of this House with a direction that the report be submitted to this House within a week.”

THIRU K. S. GANAPATHI: Sir, I move—

“That the Bill be referred to a Select Committee consisting of 15 members of this House with a direction that the report be submitted to this House within a week.”

THIRU S. NARAYANASWAMY: Sir, I second the amendment.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, I have moved this amendment for reference to a Select Committee only because I believe that this Bill which is replacing the Tamil Nadu Ordinance No. 10 of 1975 seeks to make certain far-reaching changes in the provisions of this Act, not only in the Schedule of rates at which the tax is going to be levied but also in the amendment to section 29 where certain exemptions that were formerly given to religious institutions, charitable institutions

310 தமிழ்நாடு 1975-ஆம் ஆண்டு குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள்
(பரிமை வழங்குதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப்
பொருளைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 13/1974)

[Thiru A. R. Damodaran] [1975 நவம்பர் 10]

and educational institutions are sought to be modified, restricted and considerably circumscribed by the wording that has been embodied in the new Act. I have given notice of other amendments and I shall speak in detail on those amendments when we come to them. But broadly speaking, Sir, I would like to state that Tamil Nadu is the first State that introduced the urban land tax in 1963; and in view of the fact that many Writ Petitions were filed, the matter proceeded to the High Court of Madras—and I think some appeals went to the Supreme Court also—and in 1966, a new Act was passed wherein the quantum of tax was specified as 0.4 per cent of the value of the urban land. This Urban Land Tax Act came into being because of a chance remark, I believe, that was made by the late Prime Minister Pandit Nehru who was informed by some Members of Parliament that urban land in Bangalore City had reached phenomenal value and that it was extremely difficult to buy urban land in Bangalore City. I think it was the late Mr. Krishna Menon who made a complaint to the Prime Minister and the Prime Minister sent a circular saying that all States should immediately think of curbing speculation in urban land by levying a tax on urban land. The argument that was developed was that due to planning and development activity, the value of urban land had appreciated and that the Government must get a portion of the accretion in values and, therefore, the Tamil Nadu Government, which has always been progressive in so far as matters of taxation are concerned introduced this Act. I would like to bring to the notice of the Members of this House that to my knowledge—the Hon. the Finance Minister may be able to correct me if I am wrong—this has not been introduced and not even 0.1 per cent of the value of the land as tax has been levied in Bombay, in Calcutta and in the premier capital City of our country, Delhi itself. There has been some vague talk about a ceiling on urban land. There has been equally a vague talk as to whether that ceiling has to be put on future acquisition of urban land or on present holding of urban land. Everything is in a highly nebulous state. But what I wanted to mention here is that the urban land tax is not related to the income that an individual gets and it is entirely based, like the wealth tax, on the notional wealth that a person enjoys by reason of posses-

1975 நவம்பர் 10]

[Thiru A. R. Damodaran]

sing a vacant site or a site in the City of Madras—and now it has been extended to the belt area of Madras as well as to the four Selection Grade Municipalities. It is based on the notional wealth that a man possesses and it is entirely unrelated to the capacity of that gentleman to pay the tax. Let me extend this argument still further. We have got a lot of pensioners in this country. We have got a lot of retired Government personnel who have purchased 3 or 4 or 5 grounds in the belt area—and the extent may be a little more in some cases—and who have built a house. Now these people who have to depend entirely on their pension and on no other income have also to pay this urban land tax, because under the new provisions that have been made, if they own more than five grounds, they have got no exemption and only if they own less than five grounds, the exemption of two grounds is given. Therefore, this is going to hit a lot of people in a lot of unpredictable ways. Not only that. By reason of the amplification of section 29, whereby they have sought to make a differentiation between vacant land that is owned by educational, religious and charitable institutions and lands on which building is constructed and for which rent is realised—and they seek to include this—the Bill has very far-reaching consequences and I am fairly certain—the Hon. the Chief Minister has been mostly busy in the Assembly—that thousands of petitions are awaiting to be received by him in his office regarding the very harsh provisions of this Bill, particularly in so far as it relates to various institutions which possess lands far in excess of what has been prescribed in this Bill. Another matter is that one would find that even the Government are not fully convinced with the correctness of the measure, because the Ordinance which was promulgated on July 30 has been radically altered by the Bill which has been brought forward. Certain very welcome changes have been made and I am in full agreement with the same, namely, that two grounds will be exempted. But what I wanted to point out is that such important measures which affect thousands of house-owners and property-owners in the City of Madras and in the four Municipalities and in the 16 KM belt area should not be passed in such a terrible hurry, because after all, the fasli year has started on 1st July 1975 and it is going to end only on June 30, 1976, and we have amply time

[Thiru A. R. Damodaran] [1975 நவம்பர் 11]

to study the provisions of this new Bill that has been introduced with a view to examining the severity of the same and the repercussions it will have on the belt area owners, the effect it will have on industrial holdings, the effect it will have on the holdings of various charitable, religious and educational institutions. I wish this Bill could have been introduced a little earlier in this House. Since this is a Money Bill, it cannot be introduced in this House before it is passed by the other House. I really feel that a number of representations will come and I hope that they will be considered by the Government quite legitimately, because some persons—Not persons, some institutions—will have to pay lakhs of rupees and they have absolutely no funds to pay this tax. It will mean that the land will have to be sold in ugly plots for commercial buildings, thereby destroying the very beauty of the City which has always been known as the Garden City, or otherwise it will have such a crippling effect that the institutions will go bankrupt or insolvent. This is the effect that will be caused be caused when this provision is implemented and it is for this when this provision is implemented and it is for this reason that I have come forward with a plea that a Select Committee be appointed, because we cannot have a Joint Select Committee of both houses but according to the rules, we can have a Select Committee of this House. We can direct the Select Committee to give its report within two weeks and then we will be able to consider some of the important provisions of this Bill in some detail. For example, one particular clause, to which I would like to refer is this. I will refer to that in some detail when I come to that, during clause-by-clause consideration of the Bill. The clause says that any vacant land which is not actually used for the purpose of worship in the case of a religious institution will be considered as a vacant land for the purpose of the urban land tax. Now the words “actually used for public worship” are liable to be taken in different cannotations by the assessing officers. For example, Sir, let us take a flower garden attached to a temple. Will it be considered a place of actual worship or will it be considered a place of pleasure where we pick flowers? Again there is the outer *sanctum sanctorum* of the temple, where people do the “Pradakshanam”.

1975 நவம்பர் 10] [Thiru A. R. Damodaran]
(பிற்பகல் 6-20)

Will it be considered a place of actual worship or will it be considered a place of leisurely activity indulged in by people who go round the temple? These are subject to different interpretations. My hon. Friend Thiru Arivazhagan, if he is to be an assessing officer, may perhaps consider that it is not a place of public worship. Therefore, different interpretations are likely to be given and we cannot expect religious institutions to pay tax. Already, the Hon. the Minister for Religious Endowments has got alarming statistics of assuming thousands of temples which are getting only an income of Rs. 200 and there is the problem as to how they are to meet the expenses from the surplus income. The same difficulty is going to be met by the dangerous provision that has been created. The Hon. the Finance Minister is to be congratulated because he estimates only Rs. 2 crores whereas my honest estimate, if an estimate can be made at all, is more. I think probably this is the tenth Money Bill that has been introduced now, wherein it says—nowadays Government Bills always carry a stereotype phrase like this—“it is not possible to estimate at this stage with any degree of accuracy the expenditure to be incurred on this account”. A beautiful statement which will permit Government to keep on expanding this expenditure according to their pleasure! My honest feeling is that the Hon. the Finance Minister is going to get a gold mine out of these amendments. My only plea is this. We have accepted taxation on urban land. But in so far as the charitable institutions are concerned, some consideration should be shown. Taking the Pachaiyappa's Charities as an instance, they have a beautiful site on the Mount Road, and on that they construct a building and let it out on rent. There seems to be a notion created in the Government that a charitable institution which puts up buildings and gets income is committing some grievous fault while actually it is helping the Government because the income so earned by a charitable institution like the Pachaiyappa's Charities is not going to go into the pockets of the trustees of that institution. It is going to be used for the development and encouragement of the various educational institutions that are run by the Pachaiyappa's Charities. I only refer to the Pachaiyappa's Charities because it is a good example which would be well appreciated by the Members of this House. But

(Thiru A. R. Damodaran) / [1975 நவம்பர் 10]

it is likely to be the position in respect of all charitable institutions. A certain amount of taxation on urban land is understandable. But my point is that like the Wealth Tax, there should be a gradualness in the rate of taxation. The punitive rates of taxation that have been adopted going up to 2.5 per cent even beat the provisions of the Wealth Tax introduced by the Government of India. I think when the calculations come in, the Hon. the Finance Minister will find that the revenue under this will beat the share of the Wealth Tax that the State Government get from the Government of India. The amount of revenue that he is going to get by a simple extension of a phrase "extended to the 16 kilometres belt of Madras City" will be quite large. In my opinion, the extension to the 16 KM belt area will net him at least seven crores of rupees. That is why I ask, when the incidence is going to be so harsh, why an opportunity should not be given to some of them to represent their real grievances and why a solution should not be found out. There is plenty of time and the tax can be collected retrospectively from 1st July. It was done in 1966 and we were asked to pay right from 1963. Whatever we had to pay we paid in instalments. Nobody will object to it. But I believe that this new Bill will have far-reaching consequences. I shall not make the charge that industries will fly from our State. They do not fly away and they do not have wings. They have to suffer and depend on whatever the State Government will do. I think all the Ministers have realised that once the industries are located, the whip can be used on them at a later date. They will not fly away. They have to collapse and wither away in our own State. The people who own these industries purchased 40 or 50 acres in the industrial areas only because the Government said that they did not want overcrowding in the urban areas of Madras and wanted the industries to get out of Madras City. Having got them out of Madras City, they are now made to come back to Madras for the purpose of taxation. I think it is a very harsh provision affecting them.

Moreover, this provision will be contributing to the inflationary spiral. I would like to tell the Hon. the Finance Minister that this will contribute to the inflationary spiral. When Kaldor came

1975 நவம்பர் 10] [Thiru A. R. Damodaran]

and made recommendations about expenditure tax, wealth tax, etc., the Government of India also introduced a Wealth Tax on companies at the rate of $\frac{1}{2}$ per cent or 1 per cent. It was done only for one year but it was found to have a shattering effect and the very principle was wrong because what the companies would do is to add it to the net cost of the manufactured product. Ultimately it is going to contribute to the inflationary spiral. No company Director or no company employee is going to reduce his salary because we have levied an urban land tax. It is going to be passed on to the consumer and incidentally perhaps more sales tax benefit will be realised by the Government of Tamil Nadu.

In view of these harsh provisions, I would earnestly request the Hon. the Chief Minister to consider the desirability of appointing a Select Committee and saving many of these institutions from ruin and chaos which would be the result if this Bill is passed without any consideration. Thank you.

* THIRU S. NARAYANASWAMY: Hon. Deputy Chairman, my hon. Friend Thiru Damodaran has moved that this Bill be referred to a Select Committee. I have great pleasure in categorically supporting this amendment. My reasons are very simple and I would like to avoid, if I may, traversing the ground that Thiru Damodaran has traversed and refer to certain other aspects of this Bill.

This Bill has exercised both urban and suburban people and caused them such great concern that practically all the newspapers, as you can see, are filled with letters on the hardships likely to be caused by this Urban Land Tax (Amendment) Bill. At the same time, I must begin by saying that I am deeply grateful to the Government and in particular to the Hon. the Chief Minister for showing such awareness of the rigours of the original Ordinance and for bringing in a Bill which considerably mitigates the hardship by reducing the upper limit from 6 per cent to $2\frac{1}{2}$ per cent. I think that is a great thing and I am grateful for his awareness, what I call economic awareness, of the hardships likely to be caused by this Bill. Therefore, as a first step, I welcome it.

[Thiru S. Narayanaswamy] [1975 நவம்பர் 11]

Sir, I do think that there is a feeling that an Amending Bill of this description deals with vested interests. I read the proceedings in the Assembly when a Member made it out that only rich men owned land in the City and in the suburbs. Of course, people totally destitute own nothing. But people who have some status are the people who are engaged in economic activity of some kind. They are the people who contribute to employment, they are the people who contribute to revenue and they are the people who contribute to production of goods and services. So, let us not distinguish them as people unworthy of support from Government and, therefore, treat them as vested interests. A word about 'vested interests'. Very often they say, 'This is the voice of vested interests'. Who is the man who can speak with greater authority and greater sincerity than the man who is affected? He is the man whose voice must be heard because he knows where it hits him, in the solar Plexus. Therefore, he can speak with some authority and this man deserves to be heard, and his voice should not be discarded saying, 'This is the voice of vested interests; this is the voice of the capitalist; this is the voice of the rich man; therefore, it does not deserve to be heard'. Every man who has acquired some savings invests it partly in land besides investment in jewellery or some other store of value. It is inevitable. Governments both at the Centre and in the State are interested in people saving money and investing it in a proper way. One of the traditional ways in which man has invested his savings is urban, non-agricultural land, and he has done that.

Now, the place where the appreciation of the value of land is astronomically high is Delhi and there is no tax there. The same is the case in Bombay, Calcutta and some other big cities. Fantastic increases have taken place in the value of urban land. But that is not the fault of the man who bought the land. It is the fault of the depreciation in currencies that has taken place which has the effect of shooting up the money value of land from, say, Rs. 2,000 to Rs. 20,000. I conveyed my views about capital gains to some economists who attended a Seminar and at least three of them agreed with me. When the value of a land bought for Rs. 2,000 shoots up to Rs. 20,000, what will that Rs. 20,000 buy again? It will buy only the same quantum of land.

1975 நவம்பர் 10] [Thiru S. Narayanaswamy]

So, the illusion caused by this makes people feel that somebody has become rich. He has not become rich at all. What is important is that he owns some land.

(பிற்பகல் 6-30)

The main point I wanted to say is threefold. First, we started this taxation long ago and at that time, I pleaded with Thiru Bhakthavatsalam saying that this would be opening the floodgates, even as Rajaji's one paisa sales tax opened the floodgates. The Government, of course, need revenue. The Government have lost a lot of revenue through introduction of prohibition and through other idealistic measures, which, in our anxiety to save poor people, we have introduced. In an effort to compensate the loss of revenue, one of the measures adopted is urban land tax. There are three things to be mentioned. One is the systematic increase in the municipal taxes on houses. This is supposed to be quinquennial revision, but in practice it is not so and there is revision every two years. Secondly, there is the wealth tax. There is the incidence of wealth tax along with the municipal taxes. Thirdly, the urban land tax is levied. It looks as if this Government are not going to help those people to build their own houses. The Government should encourage them to have their own houses, unless the entire house-building work is to be taken up by the Housing Board. It cannot be the desire of the Government to prevent private persons from building their own houses. I appreciate the tremendous effects and resources put in by the Housing Board as well as the Slum Clearance Board. Still private building activity should also be there and people should be encouraged to own a bit of land and to own their dwelling houses. The triple attack through wealth tax, municipal tax and urban land tax—this trinity of taxes—makes it not worth while to own houses in Madras. It will be much cheaper to live in rented houses than to own a house or to rent out a house to somebody else. This urban land tax is going to attack the liquidity because there are no liquid resources with the man for payment of this tax. He has not got enormous liquid resources to pay the tax and still he has to survive as a solvent householder. He does not become insolvent but he does not have enough money to run his household.

[Thiru S. Narayanaswamy] [1975 நவம்பர் 11]

My hon. Friend Thiru Damodaran was particular in not wounding the feelings of Government and said that the industries will not run away from Tamil Nadu on account of this tax. Of course they will not. How can they run away? It costs to-day twice as much money to transport an industry as it is worth. Of course, it is not possible to transport an industry except with the concurrence of the State Government. If the cost is high, they will scrap and close the industry and start another factory in some other place. That apart, what about the new industries coming to the State? If the Government are inviting new industries to come, they should not add one more burden in the form of urban land tax. It is argued that the industries are making a lot of profits and that they can afford to pay. What is a profit and what is a loss in an industry? The Government have taken over some industries and they know how much net loss they are incurring. My main point is that the factory does not own land for the luxury of owning the land. We brought land for three purposes. One is to locate the factory, the second is to put up a township for the workers and thirdly, land is bought for the purpose of reducing atmospheric, water and air pollution that will be caused by the industry and seeing that minimum damage is done to the public. In view of these, in our paper mills at Pallipalayam, we had purchased a hundred of odd acres of land to put up a township for the workers. It is a beautiful place, as most of you know. The Hon. the Chief Minister has visited the place often. The Hon. the Minister for Revenue has also visited it. It is not a luxury for the industry to own such a large extent of land. An industry wants sufficient land for all its purposes and the people in the area demand fantastic price for the land because the industrialists will have to buy the land some-how. This fact is not taken note of. In the peripheral area of the City, we have a number of important industries which serve the consumer, which serve the exports and which provide tremendous amount of employment. Therefore, it is not as if they should be treated as a category who can afford to pay the tax easily. In several cases, the tax that they are called upon to pay is in excess of the original cost of the land itself because the tax is calculated on the present market value. If we do like this, it is not an urban land tax but it will be a capital levy. Capital levy is something which finally amounts to a transfer of resources from the private individual to the Government. Some people may consider it good. But I

1975 நவம்பர் 10] [Thiru S. Narayanaswamy]

do not consider it good. I do think that this cannot be the main objective of this Government, particularly, the case of suburban people. Why do they go to suburbs? Indeed they have a disadvantage since they have to travel a long way. Even the electric train travel has become expensive. They come a long way from the suburbs to the City. In order that they may suffer only a little tax on the property, they have put up a dwelling house. The disadvantage of living in a suburb will be known only to persons who have lived there. I built a house at Tambaram with a view to living there. I soon found how disadvantageous it was to live in Tambaram and to come to Madras City from there. Though I liked the place and its climate, it was disadvantageous for me to live there continuously. To those suburban house-owners, this levy of urban land tax will be tremendous hardship. My Friend Thiru Damodaran has referred to the fact that the urban land tax is likely to be higher than the wealth tax. Indeed it is higher than the wealth tax. Statistically, it is true since the wealth tax is $1\frac{1}{2}$ per cent and urban land tax is $2\frac{1}{2}$ per cent. In my case, I have seen it myself. It is not a question of guess and it is a question of actual statistics. This is not a matter for comparison. It is important to understand that we are putting, in great haste, a number of house-owning citizens to hardship. I do not know why the basic exemption of two grounds has been removed in respect of those who own more than five grounds, while this exemption is given to those owning less than five grounds. Even if our suggestion to refer this Bill to a Select Committee could not be accepted, I do think that the Hon. the Chief Minister will give sympathetic consideration to the memoranda that have been submitted to him by very reasonable people coming from industries and charitable institutions. I happen to be the Chairman of two or three foundations. The hardship is very considerable and we have made a representation. I do not think the Hon. the Chief Minister will have time to go through the representations. The appointment of a Select Committee will give us time to go through all the problems. If it cannot be made, I suggest that a final solution might be arrived at which would be in mitigation of the hardship felt by the many people.

[1975 நவம்பர் 10]

திரு. கே. எஸ். கணபதி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்த நகர்ப்புற நிலவரித் திருத்தச் சட்ட முன்வடிவைப் பற்றி நான் சொல்லுவதற்கு முன்னதாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய சாமர்த்தியத்தையும் திறமையையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், இந்த ஆண்டு சூலை மாதம் 30-ஆம் தேதி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மாண்புமிகு ஆளுநர் அவர்களைக் கொண்டு ஒரு அவசரச் சட்டத்தைப் பிறப்பிக்கச் செய்து, அதுவே இருக்கக்கூடிய பிரிவுகளை யாராலும் சமாளிக்க முடியாத அளவுக்கு 6 சதவிகிதம் உயர்த்திக் கூட்டி, அதன்பிறகு இப்போது 5 மாத காலத்திற்குப் பிறகு இந்த அவையிலே ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து, மிகப் பளுவான பல விதிகளைத் தளர்த்தி, இந்தச் சட்டமுன்வடிவை இலகுவானதாக ஆக்கி யிருக்கிறார்கள். பள்ளிப் பருவத்திலே ஒரு கதை சொல்வார்கள். ஒட்டகத்தின் மேலே அதிகமான பளுவை ஏற்றிவிட்டால், ஒட்டகம் எழுந்திருக்காது. எனவே அந்த மூட்டைகளிலிருந்து ஒரு மூட்டையை அகற்றிவிட்டால், பளு அகற்றப் பட்டுவிட்டதென்று நினைத்து, அந்த ஒட்டகம் எழுந்து செல்லுமென்று சொல் வார்கள்.

(பிற்பகல் 4-40)

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ..எப்படியோ, ஒட்டகம் எழுந்து நடக்கிறது. ஆக, பளு இல்லையென்றுதான் பொருள்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : பளு இருக்கிறதா, இல்லையா, என்பது பிரச்சினை யல்ல. பளு இறங்கிவிட்டதாக நினைத்துக்கொண்டு ஒட்டகம் ..

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ஒட்டகத்தால் நடக்க முடிகிறதா, இல்லையா?

திரு. கே. எஸ். கணபதி : அந்த அடிப்படையிலே, முதலிலே வரிகளை மிக மிக அதிகமாகப் போட்டு, இப்போது சற்றே வரிகளைத் தளர்த்திக் காண்பித்து, இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அந்த வகையிலே மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களுக்கு முதற்கண் என்னுடைய பாராட்டுத் தலைகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தானேத் தலைவரவர்களே, இந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்ததிலிருந்து சொல்லப் படும் குறைபாடு இதிலும் தொடர்ந்து இருக்கிறது. அது மேலும் கடினப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறதென்று நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சட்டப் படி ஒரு நிலத்தினுடைய மதிப்பை நிர்ணயித்த பிறகு, 10 ஆண்டுகள் வரை அது மாற்றப்படாதென்று 1966 ஆம் ஆண்டுச் சட்டத்திலே இருந்தது.

1975 நவம்பர் 10] [திரு. கே. எஸ். கணபதி]

அதற்குப் பிறகு வேண்டுமானால் அதை மற்றொரு 10 ஆண்டுகளுக்குத் தொடர்ந்து வைத்துக் கொள்ளலாமென்று இருந்தது. ஆனால் புதிதாகக் கொண்டுவந்துள்ள சட்டத்திலே, அப்போதைக்கப்போது நாம் மாற்றங்களைச் செய்யலாமென்ற பிரிவைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். இதன் காரணமாக அதிகாரிகளுக்கு அதிக அதிகாரம் கிடைக்கும். இந்த அதிகாரத்தை நியாயமாகப் பயன்படுத்துபவர்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. அவர்களைத்தான் நாம் விரும்புகிறோம். ஆனால் ஒரு சில அதிகாரிகள் கொடுக்கப்பட்ட அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்ய ஆரம்பித்தால், பொதுவாக நாம் கஷ்டப்பட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையிலே இப்படி மாற்றுவதை, ஆரம்பச் சட்டத்தில் உள்ளதுபோல் ஒரு குறிப்பிட்ட கால அளவு நிர்ணயித்துச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சே. மாதவன் : இப்படி மாற்றுவதற்கு அதிகாரிகளுக்கு அதிகாரம் கிடையாது. சட்டப்படி அரசாங்கம்தான் நிர்ணயிக்க வேண்டும்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : அதை நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். அதிகாரிகள், 4, 5 நிலங்கள் விற்கப்பட்டபோது அதிக விலைக்கு விற்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், அந்த அதிகாரிகளின் வார்த்தைகளை ஏற்றுக்கொண்டுதான் அரசாங்கம் சட்டமியற்றும்.

மாண்புமிகு திரு. சே. மாதவன் : அப்படி தனிப்பட்டவர்களுக்கு மாற்ற முடியாது ; தனிப்பட்ட அதிகாரிகளாலும் மாற்ற முடியாது ; தனிப்பட்ட நிலங்களுக்கும் மாற்ற முடியாது. 1961-ல் நாம் நிர்ணயித்திருக்கிறோம். 1972-ல் மீண்டும் நிர்ணயித்திருக்கிறோம்.

திரு. கே. எஸ். கணபதி : அமைச்சரவர்களின் விளக்கத்திற்கு நன்றி. முக்கியமாக சென்னை, திருச்சி போன்ற நகரங்களிலே ஆரம்ப காலத்தில் ஒவ்வொருவரும் 8 கிரவுண்டும், 9 கிரவுண்டும், சில இடங்களில் 10, 15 கிரவுண்டுகளும் வைத்திருக்கிறார்கள். திருச்சியிலே கன்டோன்மென்ட் என்ற பகுதியிருக்கிறது. அங்கே யாரும் குடியிருக்க செல்வதில்லை. அங்கே பகலிலேயே பயன்படும்படியான நிலை இருந்தது. அந்தப் பகுதி 'ஏ' கிளாஸ் என்று சொல்லப்பட்டு, அங்கே ஹவர் லீடு கட்ட வேண்டுமென்று சொன்னால், 7,500 சதுர அடிக்கு மேற்பட்ட நிலத்தில்தான் கட்ட வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. அதற்குக் குறைவான நிலத்தில் கட்ட முடியாது. சென்னை நகரத்தில் 10 கிரவுண்டுக்குக் குறைவாக இருந்தால், லீடு கட்ட முடியாது என்ற

[திரு. கே. எஸ். கணபதி]

[1975 நவம்பர் 10]

சட்டமிருந்ததால் அவர்கள் வாங்கினார்கள். அவர்கள் விரும்பியோ, விரும்பாமலோ இந்த வரிக்காகத் தங்களைத் தயார்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலே அவர்களைப் பணம் படைத்தவர்கள் என்று சொல்ல முடியாது. அந்தக் காலத்திலே ஒரு சதுர அடிக்கு பத்து பைசாக்கூட இருந்திருக்காது. அப்படியே இப்போது அங்கே விலை உயர்ந்தாலும், அவர்களுக்கு அதனால் என்ன பயன்? அவர்கள் அந்த வீட்டை விற்றுவிட்டுச் செல்லப் போகிறார்களா? இல்லை. அந்த இடத்தின் மதிப்பு அதிகமானாலும், அவர்களுக்கு எந்தவித நன்மையும் கிடையாது. அதற்கு மாறாக, அவர்களுக்கு அதனால் இடையூறு வரக்கூடும். இந்தச் சட்டத்தைக் குறிப்பிட்டு, நான் இடையூறு என்று சொல்லவில்லை.

“Far from the road” என்று

சொல்வதுபோல், ஊரில் ஏற்படும் சத்தத்திற்கு அப்பாற்பட்டு தங்கியிருக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் அங்கே இருப்பவர்களாக அவர்கள் இருப்பார்கள். இன்றைக்கு சென்னை நகரம் 20 மைல் அளவுக்குப் பரவிச் சிதப்பதால், அந்த இடையூறு அவர்களுக்கு வந்துவிடும். அந்த இடையூறு மட்டுமல்லாமல், அதிகமான வரியைச் செலுத்த வேண்டிய நிலையும் ஏற்படுகிற தென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எனவே, அந்த வரிப் பளுவை, முதல் சட்டத்திலிருந்த அளவுக்கு மீண்டும் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆரம்பத்தில் 0.7 சதவிகிதம், 0.8 சதவிகிதம், 1 சதவிகிதம் என்று இருந்தது, இப்போது அதிகமாக்கப்பட்டு, 2.5 சதவிகித அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. இருந்தபோதிலும், இதிலே ஒரு சந்தோஷம் ஏற்படுகிறது. முதலிலே, residential purpose, non-residential purpose என்று பிரித்துக் காட்டியிருந்தார்கள். அந்த சட்டத்திலே residential purpose க்கு 3 சதவிகிதமும், non-residential purpose க்கு 6 சதவிகிதமுமாக

வரி நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்தது. இப்போது இரண்டும் உயர்த்தப்பட்டும் நன்றாக இணைக்கப்பட்டுவிட்டது. நிலத்தின் பரப்பளவில்தான் வேறுபாடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. தொழிற்சாலைகள் இருக்கும் இடத்திற்கு என் வரி போட வேண்டுமென்று மிக விளக்கமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தொழிற்சாலைகளுக்கு வரி அதிகப்படுத்துவதுபற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த வரி அதிகமாக அதிகமாக, பொதுமக்கள் வாங்கும் சாமான்களின்மேல்தான் அது போய்ச் சேருமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் சொன்னார்கள். இங்கிலாந்தில், லண்டன் நகரத்தில் நடைபெறும் தொழில்கள் அகற்றப்பட வேண்டுமென்ற திட்டம் வந்தபோது, லண்டன் நகரத்திலிருந்து 30 மைல்களுக்கு அப்பால் தொழிற்சாலைகள் அகற்றப்பட்டால் அவர்களுக்குத் தேவையான உதவிகளைத் தருகிறோமென்று அந்த அரசாங்கம் சொல்லிற்று. என்ன உதவியென்றால், தொழிற்சாலைகளை அகற்றுவதற்காகும் செலவுகளைத் தருகிறோமென்பதுதான். அது

1975 நவம்பர் 10] [திரு. கே. எஸ். கணபதி]

மட்டுமல்லாமல், வேறு எந்த உதவியையும் இலவசமாகத் தருகிறோமென்று சொன்னார்கள். அந்த அடிப்படையிலே நகருக்கு வெளியே தொழிற்சாலைகளை அமைக்க வேண்டுமென்று சொன்னவர்கள், இப்போது அந்த வரி செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. அப்போது 100 கிரவுண்டுகள் வாங்கியிருப்பார்கள். அப்போதே வரி செலுத்த வேண்டுமென்று சொல்லியிருந்தால், 10 ஏக்கருக்கு மேல் வைத்துக் கொள்ளக்கூடாதென்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். நம்முடைய வளர்ந்து வரும் சமுதாயத்திலே தேவை அதிகப்படுவதால், Expansion Program என்ற அடிப்படையிலே காலியிடம் தேவையாக இருக்கிறது. அவர்கள் அந்த அடிப்படையிலே அவற்றை வைத்துக்கொண்டிருப்பார்கள். அதனால், இப்போது அதிக வரியைச் செலுத்த வேண்டியவர்களாக அவர்கள் இருக்கிறார்கள். எனவே அவர்களுக்குச் சற்று சலுகை காண்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, 1966-ஆம் ஆண்டில் சட்டம் வந்தபோது, சொந்த வீட்டில் குடியிருப்பவர்களுக்கு —Owner's Occupation— போட்ட வரியிலே 25 சதவிகிதம் தள்ளுபடி இருந்தது. 1973-ஆம் ஆண்டிலே அது மிகக் குறைவாக இருக்கிறதென்பதால், 50 சதவிகிதமாக அதை உயர்த்தினார்கள். தள்ளுபடி 25 சதவிகிதத்திலிருந்து 50 சதவிகிதமாகியது. இது 1973-ல் நடந்தது. இன்று அந்தச் சலுகை முழுமையாக அகற்றப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கான காரணம் எனக்குப் புரியவில்லை. இதற்கு முந்தைய அரசு 1966-ல் குறைவாகக் கொடுத்துள்ள சலுகையை 1973-ல் அதிகப்படுத்திவிட்டு, இப்போது ஏன் இதை முழுமையாக நீக்க வேண்டுமென்பது புரியவில்லை. அந்த அடிப்படையிலே சொந்தமாகக் குடியிருப்பவர்களுக்குத் தொடர்ந்து அந்தச் சலுகை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றும் பள்ளிகளைப் பொறுத்தமட்டில், பள்ளிகள், மருந்தகங்கள் இவைகளுக்கெல்லாம் சற்றுக் கடுமையான முறையில் இருக்கக்கூடிய அந்த விதிகளைத் தளர்த்தித் தரவேண்டும். Recognised Schools and Colleges என்று இருக்கிறது. நல்ல வேளையாகப் பார்த்தேன். அந்த Ordinance "Fee levying Schools and Colleges" என்று இருந்தது. அப்படி வந்தால், அநேகத்துக் கல்லூரிகளுமே இந்தச் சட்டத்திற்கு உட்பட்டதாக இருக்கும். அதைத் தவிர்க்கும் வகையிலே, இப்போது "Recognised" என்று வந்திருக்கிறது. அப்படி வந்திருப்பதற்கு என்னுடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால், recognised schools என்று சொல்லும்போது அநேகமாக எல்லாம் வந்திருக்கிறது. இப்போது நீர்சரி ஸ்கூல்ஸ் என்று வந்திருக்கின்றன. அதுமாதிரியல்ல, higher

[திரு. கே. எஸ். கணபதி]

[1975 நவம்பர் 10]

secondary

யாக ஆக்கப்போகிறோம் என்று சொல்லி, ஐந்தாறு வகுப்புகள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் இப்படி பள்ளிகளை ஆங்காங்கு வைத்து நடத்தி அரசின் செலவைக் குறைக்கிறார்கள் என்ற அடிப்படையிலே, அவர்களுக்கும் சலுகை வழங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, I thank you for the opportunity given to me. I specially wish to emphasise that there are certain aspects of this Bill which have been overlooked and among them is the definition clause relating to the definition of 'urban land' in the 1966 Act. Sir, 'urban land' has been defined in the 1966 Act as one which has been registered as wet in the revenue accounts and used for cultivation of wet crops. Section 28 of that Act refers to agricultural land. Now, I would like to tell the Government that after the Land Ceiling Act came, many owners of nanja and punja lands sold away their lands right from Thiruvannamipur up to Mahabalipuram. Now, they are really agricultural lands because they are from Plantations Company, Bishop of Madras and several others who owned many punja lands which are located right on the Mahabalipuram road on this side. Now, these people get from the lands only casuarina or sand and there is nothing else that they got out of the lands. According to the definition, they are urban lands because they are not excluded as wet lands. But, I understand that subsequently a notification has been brought in to include punja lands also among the non-urban lands and that, therefore, they are exempt from this category. Now, that has been done by a notification whereas the definition of 'urban land' in the Act itself is that it is registered as wet. The notification has not been incorporated in the Act itself and the Act has not been amended to the effect that 'urban land' does not include nanja as well as punja lands. I think that is a serious omission. When a Bill is brought in to amend the existing law, all the notifications that have been issued under the Act should also be incorporated, so that the nanja and punja lands may be excluded from the category of urban lands. The reason why I specifically emphasise this is this. A distinction has been made between residential and non-residential lands and also non-residential vacant lands. To include the punja lands also within

1975 நவம்பர் 10] [Thiru G. Vasantha Pai]

the sphere of urban lands is not under contemplation, as we find it in the Bill. This is a serious omission which I request the Hon. the Chief Minister and the Hon. the Law Minister to obviate for the benefit of the persons who are really owning agricultural lands. These persons may be called upon by persons who interpret the Act at the time of assessment to pay unreasonably the urban land tax on these agricultural lands which are classed as non-nanja lands or non-wet lands.

Sir, another serious problem which has cropped up in recent times is the one about the lands which are owned by clubs and by games institutions and societies which are really existing for the propagation of games and for affording recreational facilities to the public other than students. No doubt, Government have taken care of the student population by exempting the entire lands possessed by educational institutions from the operation of this Act. But the Government have not taken into consideration the lands which are used for playing tennis, football, hockey, cricket and other outdoor games by institutions and clubs who do not benefit anything from this except to afford recreational facilities to the members. These lands are quite vast in extent. A cricket field requires a minimum of 150 x 150 yards; a football field also occupies a vast area of urban land; similarly for hockey, tennis or any other outdoor game vast areas of playfields are required. Such institutions invest much money in the activities of the institutions and get very little out of it; they are functioning only for the benefit of the members. There are many institutions which are functioning like that and they provide outdoor games facilities and recreational facilities. For instance, there is the Cosmopolitan Club which has been therefore so many years; if it uses its frontage for a shop or a building, will it not be of benefit to the members? Again, there is the M.C.C. and also clubs like the club which we have got in Gandhi Nagar which has got a big ground of 22,500 sq. yards and a pavilion which caters to persons who pay only Rs. 5 a month for their membership as a donation for the material supplied to them. A club like that has been asked to pay Rs. 6,000 by way of urban land tax when its income is Rs. 2,000/- or less per year. There are a lot of recreational clubs—there is a railway club on the Sterling Road; there is a Railway club on the Pilkinton Road and there is a

[Thiru G. Vasantha Pai] [1975 நவம்பர் 10]

Social club in T. Nagar. Are we going to ask them to wind up their good work and close down their activities? The existence of such clubs is quite necessary. We play tennis or golf or some such thing to see that our activities are so shaped that we are able to do better service to the State and the nation and, therefore, such clubs are quite necessary. If we are going to deprive these clubs of the facilities, what is going to happen is that these clubs will find it difficult to work. The Presidency Club has sold 20 grounds of land and they are going to sell another frontage because they cannot afford to pay this exorbitant urban land tax. Therefore, I appeal to the Hon. the Chief Minister to keep out the lands which are used for recreational facilities by the young or the old from the operation of the Urban Land Tax Act because these institutions hardly get anything out of it. I may be asked, "Does not the Cricket Club earn from Test matches?" But that is a different thing. We can charge them entertainment tax whenever they give the land to other persons and we can heavily demand our share in it. But to charge the clubs or other institutions which are running for sports and affording recreational facilities to members with urban land tax will seriously hamper the vitality of the nation, the vitality of the State and the vitality of the citizens who are residing within the State. I, therefore, appeal to the Government to see that these recreational institutions are kept out of the campus ambit or operation of the urban land tax.

Sir, I also wish to state something about the other features of the Bill. Sir, my hon. Friends Thiru Ganapathi as well as Thiru Damodaran have referred to the rigours of the tax.

(பிற்பகல் 6-50)

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : 7 மணிக்குள் முடிபுகள்.

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, I will try to finish. Sir, I think the previous law as in 1973 was a wise assessment on behalf of the Ministry. It said two grounds were completely exempt and that only in respect of the excess urban land tax would be charged. Now, the Government have made a slab which is higher than on the last occasion and increased the rate. If a man owns ten grounds, should he not get at least his share of two grounds free of tax? I

1975 நவம்பர் 10]

do not see why the provision be made in such a way that if a person owns more than five grounds, he does not get any exemption from the tax. Of course, this is not a land ceiling measure. If it were so, I can understand it. If there is a measure which forces a person to sell his surplus land, I can welcome it. There can be a measure saying that within five years' time all persons should sell lands owned by them in excess of five grounds. Will the Government come forward with a policy statement that nobody in the City of Madras can own more than five grounds and that all excess land should be sold out—not to the kith and kin of the owners to avoid the burden of taxes but—to others in the open market or at prices to be fixed by the Government? Let the Government come out with a measure like that and I will wholeheartedly support it. Then, the allocation of land will be there and there will be a machinery for allocation of land to different people other than the kith and kin of the owners. At the same time, the man who has, with his sweat and toil and his labour, earned the land will be able to dispose of the land at the best available price or at the price which is reasonably fixed by the Government. I would request the Government to consider this instead of trying to take away the concession which was given for two grounds.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : இத்துடன் அவை கலைந்து
நீண்டும் நாளை பிற்பகல் 4 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(பிற்பகல் 7-00)

5. அவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

Nil.

B. Reports, Notifications and Other Papers.

* 83. The Tamil Nadu Co-operative Societies (Amendment) Bill, 1975 (L.A. Bill No. 60 of 1974), as passed by the Assembly.

* 84. The Tamil Nadu Private Electricity Supply Undertakings (Acquisition) Amendment Bill, 1975 (L.A. Bill No. 42 of 1975), as passed by the Assembly.

* 85. The Tamil Nadu State Wakf Board (Validation of Functions of Special Officer) Bill, 1975 (L.A. Bill No. 43 of 1975), as passed by the Assembly.

* 86. The Tamil Nadu District Development Councils (Amendment) Bill, 1975 (L.A. Bill No. 48 of 1975), as passed by the Assembly.

* 87. The Tamil Nadu Legislature (Prevention of Disqualification) Amendment Bill, 1975 (L.A. Bill No. 49 of 1975), as passed by the Assembly.

* 88. The Tamil Nadu General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1975 (L.A. Bill No. 50 of 1975), as passed by the Assembly.

* 89. The Tamil Nadu Hindu Religious and Charitable Endowments (Amendment) Bill, 1975 (L.A. Bill No. 52 of 1975), as passed by the Assembly.

* 90. The Tamil Nadu Payment of Salaries (Second Amendment) Bill, 1975 (L.A. Bill No. 53 of 1975), as passed by the Assembly.

* Circulated to all M.L.Cs. on 7th November 1975.

1975 நவம்பர் 10]

இணைப்பு I

[268 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 4 (1)-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

L.A. Bill No. 43 of 1975.

(As passed by the Assembly)

A Bill to validate certain acts and proceedings of the Special Officer for Wakfs in the State of Tamil Nadu.

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-sixth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Tamil Nadu State Wakf Board (Validation of Functions of Special Officer) Act, 1975.

2. *Definitions.*—In this Act, unless the context otherwise requires,—

(a) “Board” means the Tamil Nadu State Wakf Board established under section 9 of the principal Act;

(b) “Principal Act” means the Wakf Act, 1954 (Central Act 29 of 1954);

(c) “Special Officer” means the Special Officer for Wakfs who has been authorised to exercise and perform all the powers and duties of the Board by the notification of the State Government in the Revenue Department, No. 11-1 No. 3424 of 1969, dated the 10th April 1969, published at pages 1094 of Part II—Section 1 of the *Fort St. George Gazette*, dated the 23rd July 1969.

3. *Notification dated the 25th May 1971, deemed to have commenced on 19th November 1970.*—Notwithstanding anything contained in the principal Act, the notification of the State Government in the Revenue Department, III No. 139 of 1971, dated the 25th May 1971, published at page 755 of Part III of the *Tamil Nadu Government Gazette*, dated the 9th June 1971, shall be deemed to have come into force on the 19th November 1970.

4. *Appointment of Special Officer as Secretary to the Board.*—Notwithstanding anything contained in the principal Act, the Special Officer shall be deemed to have been duly appointed under sub-section (1) of section 21 of the principal Act as Secretary to the Board for the period commencing on the 24th May 1971 and ending with the 11th July 1971.

[1975 நவம்பர் 10]

5. *Validation*.—(1) Notwithstanding anything contained in the principal Act or in any judgment, decree or order of any court or other authority, all acts done and proceedings taken by the Special Officer, including directions issued, schemes settled, appointment or removal of muthawallis made or effected, suits or other proceedings instituted and defended, and sanctions accorded, during the period commencing on the 20th November 1970 and ending with the 23rd May 1971, shall for all purposes be deemed to be and to have always been validly done or taken in accordance with law as if section 3 had been in force at all material times when such acts or proceedings were done or taken.

(2) Notwithstanding anything contained in the principal Act or in any judgment, decree or order of any court or other authority, all acts done and proceedings taken by the Special Officer during the period commencing on the 24th May 1971 and ending with the 11th July 1971 shall for all purposes be deemed to be and to have always been validly done or taken by the Secretary to the Board as if section 4 had been in force at all material times when such acts or proceedings were done or taken.

6. *Restoration of suits and proceedings*.—Where any suit or other proceedings instituted by the Special Officer before any court or other authority during the period commencing on the 20th November 1970 and ending with the 11th July 1971 has been dismissed by such court or other authority solely on the ground that the Special Officer had no jurisdiction to institute such suit or other proceedings, the court or other authority, shall notwithstanding anything to the contrary in the Limitation Act, 1963 (Central Act 36 of 1963) or in any other law for the time being in force, on application made within six months from the date of the commencement of this Act by the Secretary to the Board, make an order setting aside its decree or order and shall proceed with the suit or other proceeding from the stage reached immediately before the dismissal of such suit or other proceeding.

1975 நவம்பர் 10]

இணைப்பு II

[271ஆம் பக்கத்தில் இனம் 4 (2)-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

L.A. Bill No. 42 of 1975.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to amend the Tamil Nadu Private Electricity Supply Undertakings (Acquisition) Act, 1973.

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-sixth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Tamil Nadu Private Electricity Supply Undertakings (Acquisition) Amendment Act, 1975.

(2) It shall be deemed to have come into force on the 30th September 1973.

2. *Amendment of section 9, Tamil Nadu Act 30 of 1973.*—In section 9 of the Tamil Nadu Private Electricity Supply Undertakings (Acquisition) Act, 1973 (Tamil Nadu Act 30 of 1973), for the proviso, the following proviso shall be substituted, namely :—

“ Provided that notice of intention to make such deduction shall be given to the licensee within a period of one year from the vesting date or within a period of three months from the date on which a complete inventory of all the assets belonging to the undertaking and of its documents are handed over to the Government, whichever period is later ”.

இணைப்பு III

[273ஆம் பக்கத்தில் இனம் 4 (3)-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

L.A. Bill No. 53 of 1975.

(As passed by the Assembly)

A Bill further to amend the Tamil Nadu Payment of Salaries Act, 1951.

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-sixth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Tamil Nadu Payment of Salaries (Second Amendment) Act, 1975.

[1975 நவம்பர் 10]

2. *Insertion of new section 12-B in Tamil Nadu Act XX of 1951.*—After section 12-A of the Tamil Nadu Payment of Salaries Act, 1951 (Tamil Nadu Act XX of 1951), the following section shall be inserted, namely :—

“ 12-B. *Pension.*—There shall be paid a pension of two hundred and fifty rupees per mensem to every person who, after the 1st day of March, 1952, had been or is a member of the Legislative Assembly or of the Legislative Council for an aggregate period of not less than—

- (i) ten years as member of the Legislative Assembly,
- or
- (ii) twelve years as member of the Legislative Council,
- or
- (iii) ten years both as member of the Legislative Assembly and the Legislative Council.

The State Government may make rules providing for the conditions and restrictions subject to which such pension may be granted :

Provided that no such pension shall be paid to any person for the period during which such person was or is in receipt of any salary either from any State or the Central Government or from any Corporation owned or controlled by any State or the Central Government and if any such income was or is received, the payment of pension shall be suspended for that period.

Explanation I.—For the purpose of computing the said aggregate period of ten years or twelve years, the period of membership in the Legislative Assembly or in the Legislative Council or in both, need not be continuous.

Explanation II.—If the Legislative Assembly is dissolved before the expiration of the period of five years, for the purpose of computing the period as member of the Legislative Assembly the period commencing with the date of the constitution of the Legislative Assembly after the general election and ending with the date of dissolution, shall be deemed to be five years.

1975 நவம்பர் 10]

Explanation III.—For the purposes of this section, salary includes salary received under this Act and salary received as—

(i) a member of the Parliament or any other State Legislature,

(ii) a Minister or Deputy Minister of the Government of India or of any other State,

(iii) the Chairman or Deputy Chairman of the Council of States, or the Legislative Council of any other State,

(iv) The Speaker or Deputy Speaker of the House of the People, or of the Legislative Assembly of any other State.

இணைப்பு IV

[211 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 4(4)க்கான அடிக்குறிப்பை காண்க.]

L.A. Bill No. 49 of 1975.

(As passed by the Assembly)

A Bill further to amend the Tamil Nadu Legislature (Prevention of Disqualification) Act, 1967.

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-sixth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Tamil Nadu Legislature (Prevention of Disqualification) Amendment Act, 1975.

(2) It shall come into force on such date as the State Government may, by notification, appoint.

2. *Amendment of the Schedule to Tamil Nadu Act 3 of 1967.*—in the Schedule to the Tamil Nadu Legislature (Prevention of Disqualification) Act, 1967 (Tamil Nadu Act 3 of 1967),—

(1) in item 10,—

(a) sub-items (1) and (3) shall be omitted;

(b) after sub-item (2), the following sub-item shall be added, namely :—

“(2-a) Tamil Nadu Handicrafts Development Corporation Limited.”;

[1975 நவம்பர் 10]

(2) in item 11, after sub-item (58), the following sub-items shall be added, namely:—

“(59) Tamil Nadu State Board for Salt and Allied Chemicals;

(60) Sub-committee to fix ex-mill and ex-depot prices of yarn produced in Co-operative Spinning Mills;

(61) State Level Advisory Committee for Co-operative Spinning Mills;

(62) Committee for selecting drama scripts and troupes on Family Planning.”

இணைப்பு V

[293 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 4(5)க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

L. A. Bill 19 of 1974.

(As passed by the Assembly)

A Bill to provide for the control of production, distribution and sale of yarn and textiles with a view to protect handloom products.

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-sixth year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Tamil Nadu Handloom Textiles (Protection, Production, Distribution and Sale) Act, 1975.

(2) It shall come into force on such date as the Government may, by notification, specify.

2. *Definitions.*—In this Act, unless there is anything repugnant in the subject or context,—

(a) “ cloth ” means any fabric made either wholly from cotton, silk, artificial silk, man-made fibre or synthetic fibre, or from a mixture of any of these materials;

(b) “ dealer ” means a person carrying on the business of selling cloth, handloom products, yarn or dyes and chemicals, whether wholesale or retail and whether or not in conjunction with any other business.

1976 நவம்பர் 10]

Explanation.—Any person producing cloth, handloom products, yarn or dyes and chemicals shall be deemed to be a dealer if such person sells cloth, handloom products, yarn or dyes and chemicals;

(c) “ Director ” means the Director of Handlooms and Textiles;

(d) “ Dyes and Chemicals ” means dyes and chemicals generally used in handloom industry and includes any other raw material used in such industry and notified by the Government;

(e) “ Government ” means the State Government;

(f) “ handloom ” means any loom other than a powerloom as defined in clause (j).

(g) “ handloom products ” means—

- (i) dhoties,
- (ii) sarees,
- (iii) lungies, sarongs and gamchās,
- (iv) chaddars and angavasthras,
- (v) bed sheets, blankets, bed covers, Carpets and counterpanes,
- (vi) low reed pick cloth,
- (vii) towels by any name whatsoever including turkey towels,
- (viii) handkerchiefs, napkins, table cloths and dusters,
- (ix) cloth of plain weave with warp or weft counts 8s and below,
- (x) crepe cloth, or
- (xi) any other variety of cloth notified by the Government in this behalf,

made either wholly from cotton, silk, artificial silk, man-made fibre or synthetic fibre, or from a mixture of any of these materials;

(h) “ manufacturer ” includes a producer or processor and the expression “ manufacture ” and its grammatical variants shall be construed accordingly;

[1975 நவம்பர் 10]

(i) "owner" in relation to handloom or powerloom means a person who, or the authority which has the ultimate control over the affairs of such loom and where the said affairs were entrusted to any person such person shall be deemed to be the owner of the handloom or powerloom;

(j) "powerloom" means a loom which is worked by power as defined in clause (g) of section 2 of the Factories Act, 1948 (Central Act LXIII of 1948) and includes any automatic loom;

(k) "processor" means a person other than a producer having both wet processing and mechanical equipments and engaged in any ancillary process subsequent to the production of cloth or yarn such as dyeing, bleaching, mercerising, embroidering, printing, raising, cloth embossing or finishing and the expression "process" and its grammatical variants shall be construed accordingly;

(l) "producer" means a person engaged in the production of cloth, yarn or dyes and chemicals by power as defined in clause (g) of section 2 of the Factories Act, 1948 (Central Act LXIII of 1948) and the expression "produce" and its grammatical variants shall be construed accordingly;

(m) "yarn" means any type of yarn, manufactured either wholly from cotton, silk, artificial silk, man-made fibre or synthetic fibre, or from a mixture of any of these materials and includes radiant yarn, staple fibre yarn, dyed yarn of any kind and zari.

3. *Handloom products not to be manufactured by powerlooms and composite mills.*—(1) No handloom product shall be manufactured by any powerloom or composite mill and such handloom product shall be manufactured only by handloom.

(2) Nothing in sub-section (1) shall apply to the manufacture of the handloom product by any powerloom or composite mill where such manufacture is exclusively for purposes of export out of the territory of the State or of India :

Provided that the manufacturer obtains the previous sanction of the Director for such manufacture :

Provided further that no manufacturer shall export out of the territory of the State or of India, such handloom product except by or through such agency as may be specified by the Government and subject to such conditions as may be prescribed.

1975-தலைப்பு 10]

4. *Prohibition of sale of handloom products.*—No manufacturer or dealer shall sell or offer to sell any handloom product which has been manufactured whether within or outside the State by any powerloom or composite mill.

Explanation.—For the purposes of this section and section 9, the expressions “manufacture” and “dealer” shall be deemed to include any person employed by or acting on behalf of such manufacturer or dealer, as the case may be.

5. *Directions to be given to manufacturer.*—(1) The Director may, with a view to fulfil the requirements of handloom industry, from time to time, issue directions, in writing, to any manufacturer or class of manufacturers or manufacturers generally regarding—

(a) the classes or specifications of yarn or dyes and chemicals, as the case may be, which each manufacturer or class of manufacturers or manufacturers generally shall or shall not manufacture, or

(b) the maximum or minimum quantities thereof which such manufacturer, or class of manufacturers or manufacturers generally shall manufacture during such period as may be specified in the order :

Provided that in issuing the direction under this sub-section, the Director, shall have regard to—

(i) the demand for yarn or dyes and chemicals, as the case may be, by the handloom industry;

(ii) the needs of the general public;

(iii) the special requirements of the handloom industry for such yarn or dyes and chemicals; and

(iv) the capacity of the manufacturer or class of manufacturers or manufacturers generally, to manufacture different descriptions or specifications of yarn or dyes and chemicals, as the case may be;

(2) While issuing any direction under sub-section (1), the Director may also provide that such direction shall be with reference to the quantity of yarn or dyes and chemicals packed by

[1975 நவம்பர் 10]

the manufacturer, or class of manufacturers or manufacturers generally during the period referred to in clause (b) of that sub-section.

(3) Every manufacturer, or class of manufacturers or manufacturers generally, to whom a direction has been issued shall comply with the direction.

(4) Where, on an application made by any manufacturer or class of manufacturers or otherwise, the director is satisfied that any direction issued by him under this section will cause undue hardship or difficulty to any such manufacturer or class of manufacturers, he may, by order and for reasons to be recorded in writing, direct that the directions shall not apply, or shall apply subject to such modifications as may be specified in the order, to such manufacturer or class of manufacturers.

6. *Yarn to be packed*.—(1) No manufacturer of yarn shall sell or otherwise dispose of such yarn except in packed condition in the manner indicated below, namely :—

(i) full bale or package containing not less than 190 kilogrammes or not more than 210 kilogrammes of yarn; or

(ii) three-quarter bale or package containing not less than 142.5 kilogrammes or not more than 157.5 kilogrammes of yarn; or

(iii) half bale or package containing not less than 95 kilogrammes or not more than 105 kilogrammes of yarn; or

(iv) quarter bale or package containing not less than 47.5 kilogrammes or not more than 52.5 kilogrammes of yarn :

Provided that nothing in this sub-section shall apply to any manufacturer who sells or otherwise disposes of yarn in any other form under the authority of the Director.

Explanation.—For the purpose of this sub-section, bale or package includes bale or case of yarn in cones and cheeses but does not include seized beams or weft prints.

(2) The Director may, subject to sub-section (1), by general or special order, specify the manner in which any manufacturer shall pack yarn in bales or packages.

1975 நவம்பர் 10]

(3) All yarn manufactured shall be packed in hanks, cones or in any other form, in such proportion as the Director may, by general or special order, direct and such manufacturer or class of manufacturers shall be bound to comply with such directions.

7. *Fixation of maximum price for yarn or dyes and chemicals and markings for yarn.*—(1) The Director may, after taking into consideration—

(a) the conditions prevailing in the handloom industry generally, and

(b) such other factors as may be prescribed, specify the maximum prices, ex-factory, whole-sale and retail, at which any class or specification of yarn or dyes and chemicals, as the case may be, may be sold, whether such yarn or dyes and chemicals have been manufactured within or outside the State.

(2) Notwithstanding anything contained in sub-section (1), the Government or an officer authorised by the Government in this behalf may fix the ex-factory maximum price in respect of any such type of yarn or dyes and chemicals, as the case may be, for which such price has not been specified by the Director under the sub-section.

(3) The Director may specify the markings to be made by a manufacturer or a dealer on any class or specification of yarn manufactured or sold by him and the time and manner of making such markings.

(4) Every marking specified by the Director under sub-section (3) with respect to count, denier or weight shall always be subject to the relevant limits of variations contained in the instructions, for the time being in force, issued by Central Government under section 95 of the Trade and Merchandise Marks Act, 1958 (Central Act 43 of 1958).

(5) A Court shall presume, unless the contrary is proved that the markings made on any yarn in the manner specified under this section are made in accordance with this Act and that the prices so marked when such prices are specified under sub-section (1) are the maximum prices specified under this section.

[1975 நவம்பர் 10]

8. *Markings to be made.*—Where the marking to be made and the time and manner of making it in respect of any class or specification of yarn have been specified under section 7,—

(a) the manufacturer of or, as the case may be, the dealer in, such yarn shall cause the marking to be made thereon at the time and in the manner specified;

(b) no person other than such manufacturer or dealer shall cause the marking to be made on any such yarn;

(c) no person shall have in his possession or under his control any yarn which is not so marked;

(d) no person shall alter or deface or cause or permit to be altered or defaced any marking made on any such yarn held by him;

(e) no person shall make on any yarn any marking resembling the prescribed marking;

(f) no person shall have in his possession or under his control, any yarn the marking whereon is altered or defaced or is of a character specified in clause (e).

9. *Prohibition of sale of yarn or dyes and chemicals in certain cases.*—Subject to such rules as may be made in this behalf, no manufacturer or dealer shall sell or offer to sell any yarn or dyes and chemicals at a price higher than the maximum price specified or determined in this behalf under section 7.

10. *Director to requisition yarn or dyes and chemicals.*—(1) The Director may, after taking into account the requirements of handloom industry, by an order in writing, require any manufacturer of, or a dealer in, yarn or dyes and chemicals to sell the whole or a specified part of the stock of yarn or dyes and chemicals to the Government or an officer or agent of the Government and in such circumstances as may be specified in the order and at the price specified for such yarn or dyes and chemicals under section 7.

(2) The Director shall distribute or cause to be distributed the yarn or dyes and chemicals procured under sub-section (1) to the handloom weavers exclusively in accordance with such rules as may be made in this behalf.

1975 ஜனவரி 10]

11. *Fixing of maximum quantities which may be held or sold.*—The Government may, by notification, fix in respect of yarn or dyes and chemicals, as the case may be,—

(a) the maximum quantity which may, at any one time, be possessed by a manufacturer or dealer, and

(b) the maximum quantity which may, in any one transaction, be sold or agreed to be sold or offered for sale to any person.

12. *Restriction on possession, sale, etc., of yarn or dyes and chemicals where maximum is fixed under section 11.*—No manufacturer or dealer shall—

(a) have in his possession at anyone time the quantity of any yarn or dyes and chemicals, as the case may be, exceeding the maximum fixed by the Government under clause (a) of section 11; or

(b) sell or agree to sell or offer for sale to any person in any one transaction, quantity of any such yarn or dyes and chemicals, exceeding the maximum fixed by the Government under clause (b) of section 11.

13. *Power of Director to order sale.*—The Director may, by order in writing, direct any manufacturer or dealer—

(a) to sell to any specified person any specified quantity of yarn or dyes and chemicals, as the case may be, as may be specified in the order; or

(b) not to sell, except to such person as the Director may, in the order or otherwise specify any such yarn or dyes and chemicals, as the case may be, for such period not exceeding the prescribed period as may be specified in the order.

14. *Handlooms to be registered.*—(1) For the purposes of this Act, every person who is the owner of a handloom on the date of the commencement of this Act, and every person who becomes the owner of a handloom after such date, shall within such period as may be prescribed, make an application to the Director or to any person authorised by him in this behalf, for the grant of a certificate of registration of the handloom specified in the application.

[1975 நவம்பர் 10]

(2) Every application under sub-section (1) shall be in the prescribed form and shall contain—

- (i) the particulars regarding the location of the handloom,
- (ii) the size and the type thereof,
- (iii) the name of the owner of the handloom,
- (iv) the names of persons engaged in the operation of such handloom, and
- (v) such other particulars as may be prescribed.

(3) The Director may, after making such enquiry as he deems fit and after taking into consideration the availability of yarn, grant a certificate of registration in respect of the handloom specified in the application.

(4) Notwithstanding anything contained in sub-section (3), where an application is made in respect of a handloom in existence on the date of the commencement of this Act, the Director shall grant a certificate of registration in respect of such handloom.

15. *Powerlooms to be registered.*—(1) For the purposes of this Act, every person who is the owner of a powerloom on the date of the commencement of this Act, and every person who becomes the owner of a powerloom after such date, shall within such period as may be prescribed, make an application, to the Director or to any person authorised by him in this behalf, for the grant of a certificate of registration of the powerloom specified in the application.

(2) Every application under sub-section (1) shall be in the prescribed form and shall contain—

- (i) the particulars regarding the location of the powerloom,
- (ii) the size and type thereof.
- (iii) the name of owner of the powerloom,
- (iv) the names of persons engaged in the operation of such powerloom, and
- (v) such other particulars as may be prescribed.

(3) The Director may, after making such enquiry as he deems fit and after taking into consideration the availability of yarn, grant a certificate of registration in respect of the powerloom specified in the application.

1975, நவம்பர் 10]

(4) Notwithstanding anything contained in sub-section (3), where an application is made in respect of a powerloom in existence on the 1st September 1972, the Director shall grant a certificate of registration in respect of such powerloom.

16. *Enquiry to be made for the purpose of the Act.*—(1) The Director may, for the purpose of determining what steps would be necessary for maintaining or increasing supplies of yarn or dyes and chemicals, conduct or cause to be conducted, such enquiry as he may deem appropriate in relation to any manufacturer.

(2) For the purpose of conducting the inquiry under sub-section (1), the Director may,—

(a) require any such manufacturer or any person connected with the business of such manufacturer to give such information in his possession relating to the business carried on by such manufacturer;

(b) inspect or cause to be inspected any books or documents belonging to such manufacturer which are under his custody or under the custody of any other person and for that purpose require the manufacturer or such other person to produce such books or documents; and

(c) enter and search or authorise any officer subordinate to him to enter and search any business premises belonging to any such manufacturer.

(3) Every manufacturer or other person who is required to give any information or produce any books or documents under sub-section (2) shall comply with such requisition.

17. *Power to require information.*—(1) The Director may, with a view to securing compliance with this Act,—

(a) require any person to give such information in his possession with respect to any business carried on by that or any other person;

(b) require any person, in writing to furnish samples of any article to which this Act applies;

(c) inspect or cause to be inspected any books or other documents belonging to or under the control of any persons;

[1975 ஜூன் 10]

(d) enter and search or authorise any person to enter and search any premises and seize or authorise any person to seize—

(i) any powerloom yarn or dyes and chemicals in respect of which he has reason to believe that a contravention of this Act has been committed;

(ii) any package, covering or receptacle in which such yarn or dyes and chemicals is found;

(iii) any animal, vehicle, vessel or other conveyance used in carrying such powerloom, yarn or dyes and chemicals; and

(iv) any other article in the premises which he has reason to believe has been or is intended to be used in connection with such contravention.

(2) Every person who is required to give any information or furnish samples or produce any books or other documents under sub-section (1) shall comply with such requisition.

(3) The provisions relating to searches and seizures in any law relating to Criminal Procedure shall, so far as may be, apply to searches and seizures under this section.

18. *Confiscation of powerloom, yarn or dyes and chemicals, etc.*—Subject to the provisions of section 22, where any powerloom, yarn or dyes and chemicals, any package, covering or receptacle and any animal, vehicle, vessel or other conveyance is seized under section 17 it shall be produced without any unreasonable delay before the Director, and the Director, if satisfied that there has been a contravention of the provisions of the Act, may order confiscation of such powerloom, yarn or dyes and chemicals, package, covering, receptacle, animal, vehicle, vessel or other conveyance so seized.

19. *Issue of show-cause notice before confiscation.*—No order confiscating any powerloom, yarn or dyes and chemicals, package, covering, receptacle, animal, vehicle, vessel or other conveyance shall be made under section 18, unless the owner of such

1976 நவம்பர் 10]

powerloom, yarn or dyes and chemicals, package, covering, receptacle, animal, vehicle, vessel or other conveyance or the person from whom it is seized—

(a) is given a notice in writing informing him of the grounds on which it is proposed to confiscate the powerloom, yarn or dyes and chemicals, package, covering, receptacle, animal, vehicle, vessel or other conveyance;

(b) is given an opportunity of making a representation in writing within such reasonable time as may be specified in the notice against the grounds of confiscation; and

(c) is given a reasonable opportunity of being heard in the matter.

20. *Appeal*.—(1) Any person aggrieved by an order of confiscation under section 18, may, within one month from the date of the communication to him of such order, appeal to the Government and the Government shall, after giving an opportunity to the appellant to be heard, pass such order as they may think fit, confirming, modifying or annulling the order appealed against.

(2) Where an order under section 18 is modified or annulled by the Government and it is not possible for any reason to return the powerloom, yarn or dyes and chemicals, package, covering, receptacle, animal, vehicle, vessel or other conveyance seized, such person shall be paid the price thereof as if the powerloom, yarn or dyes and chemicals, package, covering, receptacle, animal, vehicle, vessel or other conveyance had been sold to the Government with reasonable interest calculated from the day of seizure.

(3) The price referred to in sub-section (2) shall be the maximum retail price, if any fixed for yarn or dyes and chemicals, by the Director under section 7 and where no such maximum price has been fixed, at the reasonable price. The price to be paid for sale in respect of any other article, animal, vehicle, vessel or other conveyance shall be the reasonable price on the day of seizure.

[1975 நவம்பர் 10]

21. *Award of confiscation not to interfere with other punishments*—The award of any confiscation under this Act, by the Director shall not prevent the infliction of any punishment to which the person affected thereby is liable under this Act.

22. *Disposal of seized article, animal, etc.*—(1) Where an officer seizing any powerloom, yarn or dyes and chemicals, package, covering, receptacle, animal, vehicle, vessel or other conveyance under section 17 believes that the production of such articles, animal, vehicle, vessel or other conveyance, as the case may be, before the Director under section 18 will cause unreasonable delay, the said officer may in the interest of the general public, sell such articles, animal, vehicle, vessel or other conveyance, as the case may be, so seized to the Government or to an agent of the Government authorised in this behalf.

(2) The price to be paid for the sale referred to in sub-section (1) shall be the maximum retail price, if any, fixed for yarn or dyes and chemicals by the Director under section 7, and where no such maximum price has been fixed, at the reasonable price. The price to be paid for the sale in respect of any other article, animal, vehicle, vessel or other conveyance shall be the reasonable price on the day of seizure.

(3) The proceeds of the sale shall be deposited by the officer referred to in sub-section (1) in Government account and such proceeds shall be disposed of in accordance with the provisions of sub-section (4).

(4) The provisions of section 18, section 19 and section 20 relating to confiscation of powerloom, yarn or dyes and chemicals, any package, covering or receptacle and any animal, vehicle, vessel or other conveyance shall, so far as may be, apply in relation to the proceeds of sale referred to in sub-section (3) as they apply in relation to such powerloom, yarn or dyes and chemicals, package, covering, receptacle, animal, vehicle, vessel or any other conveyance produced before the Director under section 18 and for the purposes of the amount of payment, under sub-section (2) of section 20, the amount shall be the total proceeds of sale referred to in sub-section (3)

1975 நவம்பர் 10]

23. *Power to conduct tests.*—(1) For the purpose of enforcing the provisions of this Act, the Director may direct such officer as he deems fit to carry out or cause to be carried out such tests in relation to any cloth, yarn or dyes and chemicals as may be specified by him.

(2) Where any direction is issued under sub-section (1), the officer concerned shall make a report under his hand to the Director in respect of any tests so carried out and any such report may be used as evidence in any trial for contravention of any of the provisions of this Act.

24. *Information not to be withheld.*—No person shall, with intent to evade the provisions of this Act, refuse to give any information lawfully demanded from him under section 17 or conceal, destroy, mutilate or deface any book or other document kept by him in the course of his business.

25. *Powers of revision of High Court.*—(1) Any person aggrieved by an order passed or proceeding recorded under this Act by the Director may, within such period as may be prescribed file an application for revision of such order or proceeding to the High Court.

(2) An application for revision shall be in the prescribed form and shall be verified in the prescribed manner.

(3) On admitting an application for revision, the High Court may call for and examine the record of the order or proceeding against which the application has been preferred and may pass such order thereon as the High Court thinks fit.

(4) No order under this section adversely affecting a person shall be passed unless that person has had a reasonable opportunity of being heard.

26. *Penalties.*—(1) If any manufacturer or dealer contravenes any direction issued by the Director or the Government under this Act or contravenes the provisions of sections 3, 4, 6, 8, 9, 12, 13 or 24 or any other provision of this Act fails to comply with a requisition issued under section 10, he shall be punishable with imprisonment for a term which may extend to five years and shall also be liable to fine.

[1975 நவம்பர் 10]

(2) If any person (other than the manufacturer or dealer) contravenes any direction issued by the Director or the Government under this Act, or contravenes any of the provisions of this Act, he shall be punishable with imprisonment for a term which may extend to one year or with fine.

(3) If any person owns or possesses a handloom without getting a certificate of registration in respect of such handloom under section 14, he shall be punishable with fine.

(4) If any person owns or possesses a powerloom without getting a certificate of registration in respect of such powerloom under section 15, he shall be punishable with fine.

(5) Any property in respect of which any of the provisions of this Act has been contravened or such part thereof as the Court may seem fit including any package, coverings or receptacles in which the property is found and any animal, vehicle, vessel or other conveyance used in carrying the property, shall be forfeited to the Government:

Provided that if the Court is of opinion that it is not necessary to direct forfeiture in respect of the whole, or, as the case may be, any part of the property or any packages, coverings or receptacles or any animal, vehicle, vessel or other conveyance, it may, for reasons to be recorded, refrain from doing so.

(6) Any powerloom used for the manufacture of handloom product in contravention of the provisions of this Act, shall be forfeited to the Government by the Court.

(7) Where a person having been convicted of an offence under sub-section (1) is again convicted of an offence under that sub-section for contravention of an order in respect of cloth, yarn or dyes and chemicals the Court by which such person is convicted shall, in addition to any penalty which may be imposed on him under that sub-section, by order, direct that that person shall not carry on any business in cloth, yarn or dyes and chemicals for such period, not being less than six months, as may be specified by the Court in the order.

(8) Where a person having been convicted of an offence under sub-section (3) or (4) is again convicted for the same offence under that sub-section, the court by which such person is convicted shall,

1975 ஜனவரி 10]

in addition to the penalty which may be imposed on him under that sub-section by order, direct the forfeiture of the handloom or the powerloom as the case may be.

27. Attempts and abetments.—Any person who attempts to contravene, or abets a contravention of any of the provisions of this Act shall be deemed to have contravened those provisions.

28. False statements.—If any person—

(i) when required by the Director or any person authorised in this behalf under this Act to make any statement or furnish any information, makes any statement or furnishes any information which is false in any material particular and which he knows or has reasonable cause to believe to be false, or does not believe to be true, or

(ii) makes any such statement as aforesaid in any book, account, record, declaration, return or other document which he is required by or under this Act to maintain or furnish,

he shall be punishable with imprisonment for a term which may extend to five years or with fine, or with both.

29. Offences by companies.—(1) If the person committing an offence under this Act is a company, every person who, at the time the offence was committed, was in charge of, and was responsible to, the company for the conduct of the business of the company as well as the company shall be deemed to be guilty of the offence and shall be liable to be proceeded against and punished accordingly :

Provided that nothing contained in this sub-section shall render any such person liable to any punishment provided in this Act if he proves that the offence was committed without his knowledge or that he exercised all due diligence to prevent the commission of such offence.

(2) Notwithstanding anything contained in sub-section (1) where an offence under this Act has been committed by a company and it is proved that the offence has been committed with the consent or connivance of, or is attributable to any neglect on the part of, any director, manager, secretary or other officer of the company, such director, manager, secretary or other officer shall also be deemed to be guilty of that offence and shall be liable to be proceeded against and punished accordingly.

[1975 நவம்பர் 10]

Explanation.—For the purposes of this section,—

(a) “company” means any body corporate, and includes a firm or other association of individuals; and

(b) “director” in relation to a firm means a partner in the firm.

30. *Cognizance of offences.*—No court shall take cognizance of any offence punishable under this Act except on a report in writing of the facts constituting such offence made by a person who is a public servant as defined in section 21 of the Indian Penal Code (Central Act XLV of 1860).

31. *Burden of proof in certain cases.*—Where a person is prosecuted for contravening any of the provisions of this Act which prohibits him from doing any act or being in possession of a thing without lawful authority or document, the burden of proving that he has such authority or document shall be on him.

32. *Protection of action taken under this Act.*—(1) No suit, prosecution or other legal proceeding shall lie against any person for anything which is in good faith done or intended to be done in pursuance of the provisions of this Act.

(2) No suit or other legal proceeding shall lie against the Government for any damage caused or likely to be caused by anything which is in good faith done or intended to be done in pursuance of the provisions of this Act.

33. *Power to try summarily.*—(1) If the Government is of opinion that a situation has arisen, where in the interests of production, supply or distribution of any handloom product, yarn or dyes and chemicals it is necessary that the contravention of any of the provisions of this Act or any direction, requisition issued by the Director under any of the provisions of this Act in relation to handloom product, yarn or dyes and chemicals shall be tried summarily, the Government may by notification, specify such provisions to be special provisions for the purpose of summary trial under this Act:

Provided that every such notification issued shall, unless sooner rescinded, cease to operate at the expiration of two years after the publication of such notification:

1975 நவம்பர் 10]

Provided further that nothing in the foregoing proviso shall affect any case relating to the contravention of a special provision specified in any such notification if proceedings by way of summary trial have commenced before that notification is rescinded or ceased to operate and the provisions of this section shall continue to apply to that case as if that notification had not been rescinded or had not ceased to operate.

(2) Where any notification issued under sub-section (1) in relation to a special provision is in force, then, notwithstanding anything contained in any law relating to Criminal Procedure, all offences relating to the contravention of such special provision shall be tried in a summary way and by a magistrate, specially empowered in this behalf by the High Court, and the provisions of such law relating to summary trial shall, as far as may be, apply to such trial:

Provided that, in the case of any conviction in a summary trial under this section, it shall be lawful for the magistrate to pass a sentence of imprisonment for a term not exceeding one year.

(3) Notwithstanding anything to the contrary contained in any law relating to Criminal Procedure, there shall be no appeal by a convicted person in any case tried summarily under this section in which the magistrate passes a sentence of imprisonment not exceeding one month or of fine not exceeding two thousand rupees, or both, whether or not any order of forfeiture of property or an order under such law is made in addition to such sentence, but an appeal shall lie where any sentence of imprisonment or fine in excess of the aforesaid limits is passed by the magistrate.

(4) Where any notification is issued under sub-section (1) in relation to a special provision, all cases relating to the contravention of such special provision and pending on the date of the issue of such notification shall, if no witnesses have been examined before the said date, be tried in a summary way under this section, and if any such case is pending before a magistrate who is not competent to try the same in a summary way under this section, it shall be forwarded to a magistrate so competent.

34. *Delegation of powers of Director.*—The Government may, by notification, direct that the powers exercisable by the Director under this Act or the rules made thereunder shall, in relation

[1975, நவம்பர் 10]

to such matters and subject to such conditions as may be specified in such notification, be exercised also by such officer or authority subordinate to the Government as may be specified in the notification.

35. *Effect of other laws.*—Any provision of the Essential Commodities Act, 1955 (Central Act 10 of 1955), or any order made or deemed to have been made under that Act, or the Cotton Textiles (Control) Order, 1948, or any instrument having or deemed to have effect by virtue of that Act or any rule made or deemed to have been made under that Act, shall, cease to apply to the matters dealt with in this Act.

36. *Bar of jurisdiction of Civil Courts.*—Except as otherwise provided in this Act, no civil court shall have jurisdiction [including jurisdiction under the Specific Relief Act, 1963 (Central Act 47 of 1963)] to decide or deal with any question which is by or under this Act required to be decided or dealt with by the Director, Government or other authority.

37. *Article deemed to be in possession of a person in certain cases.*—An article shall be deemed to be in the possession of a person when it is held on behalf of that person by another person or when held by that person on behalf of another person.

58. *Power to make rules.*—(1) The Government may make rules for the purpose of carrying into effect the provisions of this Act.

(2) In particular and without prejudice to the generality of the foregoing power, such rules may provide for—

(a) all matters expressly required or allowed by this Act to be prescribed;

(b) the manner of service of directions and orders under this Act;

(c) the obtaining of the particulars necessary for fixing the prices of yarn and dyes and chemicals.

(3) All rules made under this Act shall be published in the *Tamil Nadu Government Gazette*, and unless they are expressed to come into force on a particular day shall come into force on the day on which they are so published.

1975 நவம்பர் 10]

(4) All notifications issued under this Act, shall, unless they are expressed to come into force on a particular day, come into force on the day on which they are published.

(5) Every rule made or notification issued under this Act, shall as soon as possible after it is made or issued, be placed on the table of both Houses of the Legislature and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making any modification in any such rule or notification or both Houses agree that the rule or notification should not be made or issued, the rule or notification shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be, so, however, that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that rule or notification.

இணைப்பு VI

[303 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 4 (6)-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

L.A. Bill No. 13 of 1974.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Tamil Nadu Occupants of Kudiyruppu (Conferment of Ownership) Act, 1971.

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-sixth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Tamil Nadu Occupants of Kudiyruppu (Conferment of Ownership) Amendment Act, 1975.

(2) It shall be deemed to have come into force on the 24th December 1971.

2. *Amendment of section 2, Tamil Nadu Act 40 of 1971.*—In section 2 of the Tamil Nadu Occupants of Kudiyruppu (Conferment of Ownership) Act, 1971 (Tamil Nadu Act 40 of 1971) (hereinafter referred to as the principal Act)—

(a) in clause (8), the Explanation shall be numbered as

[1975 ஜூன் 10]

Explanation I, and after the Explanation as so numbered, the following Explanation shall be inserted, namely :—

“ *Explanation II.*—In determining the question whether for the purposes of clause (8), any area adjacent to the dwelling house or hut is necessary for the convenient enjoyment of such dwelling house or hut—

(i) the area which the agriculturist or agricultural labourer had been enjoying immediately before the 19th June 1971 and

(ii) such other factors as may be prescribed, shall be taken into account;”;

(b) in clause (12), for the expression “under section 3.”, the words “under the provisions of this Act” shall be substituted.

3. *Amendment of section 3, Tamil Nadu Act 40 of 1971.*—In section 3 of the principal Act,—

(i) in sub-section (1), for the words “Any agriculturist”, the words “Save as otherwise provided in this Act, any agriculturist” shall be substituted;

(ii) in sub-section (2), for the expression “referred to in sub-section (1)”, the expression “in whom such kudiyruppu vests under sub-section (1)” shall be substituted;

(iii) after sub-section (2), the following sub-section shall be added, namely :—

“(3) Nothing in sub-section (1) shall be deemed to confer the right of ownership of kudiyruppu on any agriculturist or agricultural labourer, if he already owns a dwelling house or hut or a house-site, within a distance of one kilometre from the kudiyruppu referred to in sub-section (1):

Provided that the site on which the dwelling house or hut is erected or the house-site concerned is more than three cents in extent.”.

4. *Insertion of new sections 3-A and 3-B, Tamil Nadu Act 40 of 1971.*—After section 3 of the principal Act, the following sections shall be inserted, namely :—

“3-A. *Provision of alternative site in certain cases.*—(1) (a) Where on application by the owner, the authorised officer is satisfied that the kudiyruppu referred to in sub-section (1) of

1975 நவம்பர் 10]

section 3 (hereinafter referred to as the "existing kudiyruppu") is located in any portion of any land and that the vesting of any such kudiyruppu in any agriculturist or agricultural labourer may cause inconvenience for the convenient enjoyment of such land as a whole by the owner of such land, the authorised officer may, by an order in writing, permit the owner of such land to provide an alternative site within the same land or in any other land already owned by such owner, within such distance and within such period as may be prescribed, for the occupation of the agriculturist or agricultural labourer concerned.

(b) The alternative site shall satisfy the following conditions, namely:—

(i) it shall be fit for erection of a dwelling house or hut, if there is not already such dwelling house or hut on the site,

(ii) its extent shall not be less than the extent of the existing kudiyruppu, subject to a minimum of three cents, and

(iii) such other conditions as may be prescribed.

(2) The authorised officer while granting permission under sub-section (1) shall also direct the payment, by the owner to the agriculturist or agricultural labourer, within such time as may be prescribed, of reasonable costs as decided by the authorised officer for shifting of the residence to the alternative site including the cost for erecting a superstructure on the said site. The authorised officer shall, before granting permission under sub-section (1), satisfy himself that the conditions mentioned in sub-section (1) are satisfied:

Provided that before granting such permission, the authorised officer shall give an opportunity of being heard to the agriculturist or agricultural labourer concerned:

Provided further that the authorised officer shall not grant such permission if the alternative site is not already owned by such owner.

(3) If such owner fails to provide the alternative site as permitted by the authorised officer within the prescribed time or fails to comply with any direction given under sub-section (2) in

[1975 நவம்பர் 10]

(regard to payment of costs, the agriculturist or agricultural labourer shall be entitled to the ownership of the existing kudiyiruppu under sub-section (1) of section 3.

(4) If such owner provides an alternative site in pursuance of the permission granted under sub-section (1), the agriculturist or agricultural labourer concerned shall be given an opportunity to occupy the alternative site and he shall be deemed to have become the owner of such kudiyiruppu, from the date on which he so occupies the alternative site. Such alternative kudiyiruppu shall, with effect from such date, be deemed to have vested in him absolutely free from all encumbrances and the site of the existing kudiyiruppu shall revert to the owner.

(5) Where any agriculturist or agricultural labourer fails or refuses to shift to the alternative site provided by the owner in pursuance of a permission granted under sub-section (1) within such time as may be prescribed, such agriculturist or agricultural labourer shall not be entitled to the benefits of this Act, but shall be entitled to the protection under the Tamil Nadu Occupants of Kudiyiruppu (Protection from Eviction) Act, 1961 (Tamil Nadu Act 38 of 1961).

3-B. Authorised officer to decide whether a person is an agriculturist or agricultural labourer, etc.—

(1) If any question arises—

(a) whether any person is an agriculturist or an agricultural labourer; or

(b) whether any land is an agricultural land; or

(c) whether any site is a kudiyiruppu, or

(d) whether any area adjacent to a dwelling house or hut is necessary for the convenient enjoyment of such dwelling house or hut;

such question shall be decided by the authorised officer.

(2) In deciding any question under sub-section (1), the authorised officer shall follow such procedure as may be prescribed.

5. Amendment of section 5, Tamil Nadu Act 40 of 1971.—In sub-section (1) of section 5 of the principal Act, for the expression "under section 4", the expression "under section 3A or section 3B or section 4", shall be substituted.

1975 நவம்பர் 10]

6. *Amendment of section 13, Tamil Nadu Act 40 of 1971.*—In sub-section (2) of section 13 of the principal Act, for the expression "under section 3", the words "under the provisions of this Act" shall be substituted.

7. *Amendment of section 14, Tamil Nadu Act 40 of 1971.*—In sub-section (1) of section 14 of the principal Act, for the expression "under section 3", the words, "under the provisions of this Act" shall be substituted.

8. *Amendment of section 16, Tamil Nadu Act 40 of 1971.*—In section 16 of the principal Act,—

(i) in sub-section (1), after the words "the date of the commencement of this Act", the words "or the date of vesting of such kudiyiruppu or the superstructure, as the case may be" shall be inserted;

(ii) in sub-section (2), after the words "the date of the commencement of this Act", the words "or the date of vesting of the kudiyiruppu or the superstructure, as the case may be", shall be inserted.

9. *Amendment of the Schedule to Tamil Nadu Act 40 of 1971.*—In the Explanation under paragraph 2 of the Schedule to the principal Act,—

(i) in item (i), for the expression "under sub-section (1) of section 3", the words "'under the provisions of this Act" shall be substituted;

(ii) in item (iii), for the expression "under sub-section (2) of section 3", the words "under the provisions of this Act" shall be substituted.

இணைப்பு VII

[307 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 4 (7)-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

L.A. Bill No. 51 of 1975.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Tamil Nadu Urban Land Tax Act, 1966.

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-sixth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Tamil Nadu Urban Land Tax (Amendment) Act, 1975.

[1975 நவம்பர் 10]

(2) It shall be deemed to have come into force on the 1st July 1975.

2. *Insertion of new section 1-A in Tamil Nadu Act 12 of 1966.*—After section 1 of the Tamil Nadu Urban Land Tax Act, 1966 (Tamil Nadu Act 12 of 1966) (hereinafter referred to as the principal Act), the following section shall be inserted, namely :—

“ 1-A. *Extension of the Act to Madras City Belt Area.*—Notwithstanding anything contained in clause (b) of sub-section (2) and sub-section (4) of section 1, this Act shall be deemed to have come into force on the 1st day of July 1975 in the area comprising within sixteen kilometres of the outer limits of the City of Madras (hereinafter referred to in this Act, as the Madras City Belt Area) :

Provided that for the purpose of determining the amount of urban land tax under this Act in respect of such area, the market value as on the 1st day of July 1971 shall be the basis :

Provided further that where any portion of a village lies within the said sixteen kilometres, the whole of such village shall be deemed to lie outside the said sixteen kilometres for the purposes of this Act. ”

3. *Amendment of section 2, Tamil Nadu Act 12 of 1966.*—In section 2 of the principal Act, in clause (6), for the words “ the land ”, the words “ the urban land ” shall be substituted.

4. *Insertion of new section 2-A in Tamil Nadu Act 12 of 1966.*—After section 2 of the principal Act, the following section shall be inserted, namely :—

“ 2-A. *Special definition.*—Notwithstanding anything contained in clause (5) of section 2, in this Act, unless the context otherwise requires, ‘ date of the commencement of this Act ’ in relation to the Madras City Belt Area means the 1st day of July 1975 :

Provided that for the purpose of determining the amount of urban land tax under this Act in respect of such area, the market value as on the 1st day of July 1971 shall be the basis. ”

1976 ஜனவரி 10]

5. *Insertion of new section 5-C in Tamil Nadu Act 12 of 1966.*—After section 5-B of the principal Act, the following section shall be inserted, namely :—

“ 5-C. *Special provisions regarding revised rates.*—(1) Notwithstanding anything contained in this Act, the rate of tax under this Act as amended by the Tamil Nadu Urban Land Tax (Amendment) Act, 1975, shall be levied in the area in which this Act is in force (including the Madras City Belt Area) with effect from the 1st day of July 1975.

(2) For the purpose of determining the amount of urban land tax under sub-section (1) in respect of the areas specified in that sub-section, the market value as on the 1st day of July 1971, shall be the basis.

(3) Subject to the provisions of sub-section (2) and the other provisions of this Act, for determining the amount of the urban land tax under sub-section (1), the provisions of this Act shall, as far as may be, apply as they applied to the determination of the amount of urban land tax before the 1st day of July 1975.”

6. *Substitution of new sections for sections 6-A and 6-B, Tamil Nadu Act 12 of 1966.*—For sections 6-A and 6-B of the principal Act, the following sections shall respectively be substituted, namely :—

“ 6-A. *Urban area.*—For the purposes of this Act, the area comprising in—

- (a) the City of Madras,
- (b) the Madras City Belt Area,
- (c) any municipal town,
- (d) the area within sixteen kilometres of the outer limits of such municipal town,
- (e) any township,
- (f) the area within sixteen kilometres of the outer limits of such township,

shall each constitute a separate urban area and for the purposes of assessment under this Act, the extent of urban land held by a owner in one urban area shall not be included in the extent of urban land held by him in another urban area.

[1975 ஜனவரி 10]

6-B. Total extent only to fix the rates.—For the purposes of the Act,—

(i) the total extent of the urban land which is vacant or which is used for residential purposes in an urban area shall be taken into account for applying the rates specified in Parts I and III of the Schedule;

(ii) the total extent of the urban land used for non-residential purposes in an urban area shall be taken into account for applying the rates specified in Parts II and IV of the Schedule.”

7. Insertion of new section 7-C in Tamil Nadu Act 12 of 1966.—After section 7-B of the principal Act, the following section shall be inserted, namely :—

“**7-C. Owner of urban land to submit return in certain cases.**—Notwithstanding anything contained in sections 7, 7-A and 7-B, every owner of urban land in the area in which this Act is in force (including the Madras City Belt Area) and liable to pay urban land tax shall, within a period of one month from the date of the publication of the Tamil Nadu Urban Land Tax (Amendment) Act, 1975, in the *Tamil Nadu Government Gazette* or within such further time as the Government may, by notification, specify, furnish to the Assistant Commissioner having jurisdiction a return in respect of each urban land containing the following particulars, namely :—

(a) name of the owner of the urban land;

(b) the extent of the urban land in the urban area; and

(c) the name of the division or ward and of the street, survey number and sub-division number of the urban land and other particulars of such urban land.

and the provisions of this Act, shall, as far as may be, apply in respect of such return as they apply in respect of the return referred to in section 7.”

1975 நவம்பர் 10]

8. *Substitution of new section 13, Tamil Nadu Act 12 of 1966.*—For section 13 of the principal Act, the following section shall be substituted, namely :—

“ 13. *Market value to remain in force for specified period.*—The market value determined under this Act with reference to any specified date shall remain in force for such period as the Government may, from time to time, specify in this behalf and such period shall commence from such specified date.”.

9. *Amendment of section 19, Tamil Nadu Act 12 of 1966.*—In section 19 of the principal Act, after sub-section (4), the following sub-section shall be added, namely :—

“(5) Whenever there is change in the aggregate extent of urban land held by any owner in any urban area as a result of any transfer effected by inheritance, sale, purchase, gift, exchange, surrender, settlement or by any other manner whatsoever or as a result of partition—

(a) such owner shall furnish to the Assistant Commissioner having jurisdiction a return in respect of such urban land containing such particulars, within such time and in such manner as may be prescribed, and the provisions of this Act shall, as far as may be, apply to such return as if it were a return required to be furnished under section 7; and

(b) the Assistant Commissioner shall proceed to assess or re-assess such urban land for subsequent fasli years, after following such procedure as may be prescribed, and the provisions of this Act, shall, as far as may be, apply to such assessment or re-assessment.”.

10. *Amendment of section 20, Tamil Nadu Act 12 of 1966.*—In section 20 of the principal Act, in sub-section (1), in the proviso, for the words “ unless the urban land tax has been paid ”, the words “ unless the urban land tax levied has been paid ” shall be substituted.

11. *Omission of section 26, Tamil Nadu Act 12 of 1966.*—Section 26 of the principal Act shall be omitted.

12. *Amendment of section 29, Tamil Nadu Act 12 of 1966.*—In section 29 of the principal Act,—

(i) for clause (c), the following clause shall be substituted, namely :—

[1975, Session 10]

“(c) any urban land owned by a religious institution, which is set apart for public worship and is actually so used, including any urban land owned by such institution and which is appurtenant thereto but not including any urban land owned by such institution and—

(i) which is vacant, or

(ii) in which buildings from which income is derived have been constructed;”;

(ii) for clause (d), the following clause shall be substituted, namely:—

“(d) (i) any urban land on which hospitals maintained by—

(a) the Government, any local authority or such other authority specified by the Government in this behalf, or

(b) by any private institution which is in receipt of grant either from the Central Government or from the State Government,

have been constructed and any urban land appurtenant to such hospitals; or

(ii) any urban land used for purposes directly connected with such hospitals, but not including any urban land—

(a) which is vacant, or

(b) in which buildings from which income is derived have been constructed.

Explanation.—For the removal of doubts, it is hereby declared that the urban land on which staff quarters including nurses quarters or any other buildings directly connected with the purposes of the said hospitals have been constructed shall be deemed to be urban land used for purposes directly connected with the said hospitals;”;

(iii) for clause (h), the following clause shall be substituted, namely:—

“(h) any urban land used by schools, colleges or universities for purposes directly connected with education, but not including any urban land owned by such educational institutions and—

(i) which is vacant, or

(ii) in which buildings from which income is derived have been constructed.

1975, PART 10]

Explanation I.—For the purposes of this clause, schools or colleges shall mean only such schools or colleges which are educational institutions recognised either by the Government or by any university, as the case may be.

Explanation II.—For the removal of doubts, it is hereby declared that the urban land on which schools, colleges or universities or staff quarters or hostels or other buildings used for the welfare of the students, have been constructed, or used as playgrounds attached to such schools, colleges or universities, shall be deemed to be urban land used for the purposes directly connected with education;”

(iv) for clause (i), the following clause shall be substituted, namely:—

“(i) any urban land used for public parks, public libraries and public museums;”

(v) for clause (k), the following clause shall be substituted, namely:—

“(k) subject to the provisions of this section, any urban land actually used for religious, charitable or philanthropic purposes by such religious, charitable or philanthropic institutions, as the Government may, by notification, specify, but not including any urban land owned by such institutions and—

(i) which is vacant, or

(ii) in which buildings from which income is derived have been constructed;”

13. *Substitution of new section for section 29-A, Tamil Nadu Act 13 of 1956.*—For section 29-A of the principal Act, the following section shall be substituted, namely:—

“29-A. *Exemption from the levy of urban land tax.*—Nothing in this Act shall apply to any owner, if the aggregate extent of urban land held by him—

(i) in any urban area in which this Act is in force (other than the Madras City Belt Area), does not exceed—

(a) two grounds, if such urban land is vacant or is used for residential purposes, or

(b) half ground, if such urban land is vacant or is used for non-residential purposes;

(ii) in the Madras City Belt Area, does not exceed—

(a) three grounds, if such urban land is vacant or is used for residential purposes, or

(b) one ground, if such urban land is used for non-residential purposes:

Provided that where the aggregate extent of urban land held by any owner during any part of the fasli year exceeds the extent mentioned above, but subsequently if the extent so held is reduced below the extent above mentioned, such owner shall be liable to pay the urban land tax for that fasli year, as if there had been no such reduction."

14. *Insertion of section 44, Tamil Nadu Act 12 of 1966.*—After section 43 of the principal Act, the following section shall be inserted, namely:—

"44. *Classification of land used for both residential and non-residential purposes.*—Notwithstanding anything contained in this Act, for purposes of this Act, in the case of any urban land which is used for both residential and non-residential purposes,—

(i) in any urban area in which this Act is in force (other than the Madras City Belt Area), where the extent used for non-residential purposes does not exceed half ground, and

(ii) in the Madras City Belt Area, where the extent used for non-residential purposes does not exceed one ground, the urban land shall be deemed to be used for residential purposes."

15. *Substitution of new Schedule for the Schedule in Tamil Nadu Act 12 of 1966.*—In the principal Act, for the Schedule, the following Schedule shall be substituted, namely:—

1978. பிப்ரவரி 10]

" THE SCHEDULE."

(See section 5.)

A. Urban land in any urban area in which this Act is in force (other than the Madras City Belt Area.

PART I.

Urban land which is vacant or is used for residential purposes.

Extent of urban land.	Rate of tax.
(1)	(2)
Where the aggregate extent of urban land held by the owner in the urban area—	
(i) is two grounds or less ..	Nil
(ii) exceeds two grounds but does not exceed five grounds.	0.7 per centum of the market value on the extent in excess of two grounds which have the lowest market value.
(iii) exceeds five grounds but does not exceed ten grounds.	0.8 per centum of the market value on the whole extent.
(iv) exceeds ten grounds.	1.0 per centum of the market value on the whole extent.

PART II.

Urban land used for non-residential purposes.

Extent of urban land.	Rate of tax.
(1)	(2)
Where the aggregate extent of urban land held by the owner in the urban area—	
(i) is half ground or less ..	Nil
(ii) exceeds half ground but does not exceed five grounds.	0.35 per centum of the market value on the whole extent.
(iii) exceeds two grounds but does not exceed five grounds.	1.0 per centum of the market value on the whole extent.
(iv) exceeds five grounds but does not exceed ten grounds.	1.5 per centum of the market value on the whole extent.
(v) exceeds ten grounds but does not exceed twenty grounds.	2.0 per centum of the market value on the whole extent.
(vi) exceeds twenty grounds.	2.5 per centum of the market value on the whole extent.

[1975 PART 10]

B. Urban land in the Madras City Belt Area.

PART III.

Urban land which is vacant or is used for residential purposes.

Extent of urban land.

(1)

Rate of tax]

(2)

Where the aggregate extent of urban land held by the owner in the urban area—

(i) is three grounds or less.

Nil

(ii) exceeds three grounds but does not exceed seven grounds. 0.4 per centum of the market value on the extent in excess of three grounds which have the lowest market value.

(iii) exceeds seven grounds but does not exceed ten grounds. 0.5 per centum of the market value on the whole extent.

(iv) exceeds ten grounds 0.6 per centum of the market value on the whole extent.

I certify that this is a Money Bill.

Fort St. George,
Madras,

Date: 6-11-1975.

K. GOVINDAN,
Speaker,

Tamil Nadu Legislative Assembly

TRUTH ALONE TRIUMPHS